

The members of the so called universal house of justice and their misled supporters should note that whatever have been revealed by the Pen of Baha'u'llah and His appointed Centre of His Covenant; 'Abdu'l-Baha has been and will be manifested in this world. The Kingdom of God foretold by Christ two thousand years ago will be established in this world. Attempts made by ex-Hands of the Faith to end the continuation of Guardianship in the World Order of Baha'u'llah, that has shown its ugly face since ascension of the 1St Guardian of the Faith, "seem for a while able to create a breach in the ranks of the faithful, recede finally into the obscurity of oblivion, and are thought of no more."

Message to all the believers in Baha'u'llah

After the first Guardian of the Baha'i Faith, Shoghi Effendi, left this world on Nov. 4, 1957, a group of people, then elevated to the rank of the Hands of the Cause of God, led by Ruhiyyah Khanum, openly opposed and challenged the authority of C. M. Remey, the head of the embryo of the Universal House of Justice, who was appointed by the first guardian of the Faith, to that position, on 9th of January, 1951. As the head of the Universal House of Justice and the office of the Guardianship is the same, C.M. Remey became the 2nd Guardian of the Baha'i faith on 4 Nov. 1957. C.M. Remey declared his position as the 2nd Guardian of the Baha'i Faith and the successor to the 1st Guardian, in his declaration of Ridvan, 117 of B.E, April, 1960.

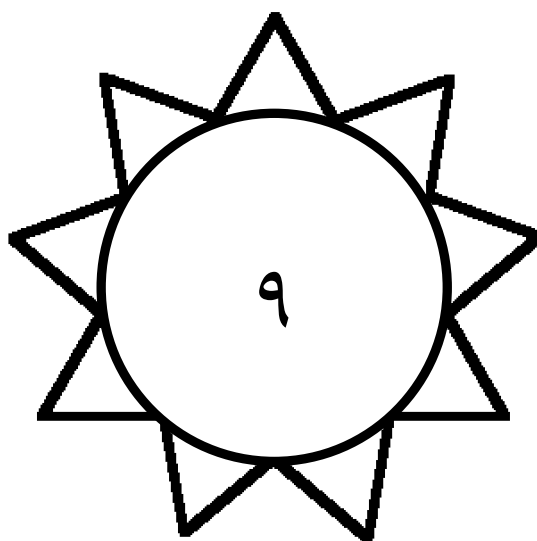
The group of the ex-Hands of the Cause collectively claimed the successor ship to the 1st Guardian of the Baha'i Faith, Shoghi Effendi, and after *“assuming the reins of authority with no documents”** to support them, formed an illegitimate Universal House of Justice in 1963 to mislead the believers.

The so called Universal House of Justice does not have the Guardian, in person, as its president, a fundamental requirement under the provision of the Will and Testament of 'Abdu'l-Baha. It has not been formed in accordance with the Writings of the Baha'i Faith. It has not been the development of the embryo of Universal House of Justice, established by the first Guardian of the Faith in early 1951. Thus this body, the budded Universal House of Justice, is false universal house of justice and it is illegitimate.

The first Guardian, Shoghi Effendi, has rejected, in advance, validity of such an institution in his letter of summer of 1925 where he states:

“Any institution that is not established in accordance with the Divine Order, not in conformity with the principles and the conditions recorded in the Holy Writings, as it is required for this august institution, consequently such an institution is void of credential deprived of spiritual station, and forbidden to have any right to legislate and enact laws and ordinances which are not explicitly recorded in the Holy Writings. It also lacks the essential qualities and the Divine confirmation.” [Reference to the Universal House of Justice]

*Ref. Introduction to “The Ministry of the Custodians 1957—1963” by Ruhiyyah Khanum, page 9

RIDVAN

Is the formal publication of the community of the believers in the continuation of Guardianship. It is published under the direction and guidance of his eminence **Jacques Soghomonian** the present 4th Guardian of the Baha'i Faith. Its aim is to teach and promote the teachings of the Baha'i Faith particularly the Principles of the World Order of Baha'u'llah, established by its Founder, Baha'u'llah defined and explained by 'Abdu'l-Baha, and promoted and applied by the 1st Guardian, Shoghi Effendi. After Shoghi Effendi the Faith has been guarded by succeeding Guardians; C.M. Remey and D.A. Harvey. The Baha'i Faith is currently protected by the present 4th Guardian of the Faith, Jacques Soghomonian.

RIDVAN is published once every four months for distribution among the believers in Baha'u'llah and others.

Address for Correspondence:

RIDVAN

P.O. Box 563,
HORNSBY, NSW, 2077,
AUSTRALIA

Email: ridvan@tpg.com.au

Tel. +612 96522640

LAWḤ-I-AQDAS (The Most Holy Tablet)

This is the Most Holy Tablet sent down from the holy kingdom unto the one who hath set his face towards the Object of the adoration of the world; He Who hath come from the heaven of eternity, invested with transcendent glory

In the name of the Lord, the Lord of great glory

THIS is an Epistle from Our presence unto him whom the veils of names have failed to keep back from God, the Creator of earth and heaven, that his eyes may be cheered in the days of his Lord, the Help in Peril, the Self-Subsisting.

Say, O followers of the Son! Have ye shut out yourselves from Me by reason of My Name? Wherefore ponder ye not in your hearts? Day and night ye have been calling upon your Lord, the Omnipotent, but when He came from the heaven of eternity in His great glory, ye turned aside from Him and remained sunk in heedlessness.

Consider those who rejected the Spirit when He came unto them with manifest dominion. How numerous the Pharisees who had secluded themselves in synagogues in His name, lamenting over their separation from Him, and yet when the portals of reunion were flung open and the divine Luminary shone resplendent from the Dayspring of Beauty, they disbelieved in God, the Exalted,

the Mighty. They failed to attain His presence, notwithstanding that His advent had been promised them in the Book of Isaiah as well as in the Books of the Prophets and the Messengers. No one from among them turned his face towards the Dayspring of divine bounty except such as were destitute of any power amongst men. And yet, today, every man endowed with power and invested with sovereignty prideth himself on His Name. Moreover, call thou to mind the one who sentenced Jesus to death. He was the most learned of his age in his own country, whilst he who was only a fisherman believed in Him. Take good heed and be of them that observe the warning.

Consider likewise, how numerous at this time are the monks who have secluded themselves in their churches, calling upon the Spirit, but when He appeared through the power of Truth, they failed to draw nigh unto Him and are numbered with those that have gone far astray. Happy are they that have abandoned them and set their faces towards Him Who is the Desire of all that are in the heavens and all that are on the earth.

They read the Evangel and yet refuse to acknowledge the All-Glorious Lord, notwithstanding that He hath come through the potency of His exalted, His mighty and gracious dominion. We, verily, have come for your sakes, and have borne the misfortunes of the world for your salvation. Flee ye the One

Who hath sacrificed His life that ye may be quickened? Fear God, O followers of the Spirit, and walk not in the footsteps of every divine that hath gone far astray. Do ye imagine that He seeketh His own interests, when He hath, at all times, been threatened by the swords of the enemies; or that He seeketh the vanities of the world, after He hath been imprisoned in the most desolate of cities? Be fair in your judgement and follow not the footsteps of the unjust

Open the doors of your hearts. He Who is the Spirit verily standeth before them. Wherefore keep ye afar from Him Who hath purposed to draw you nigh unto a Resplendent Spot? Say: We, in truth, have opened unto you the gates of the Kingdom. Will ye bar the doors of your houses in My face? This indeed is naught but a grievous error. He, verily, hath again come down from heaven, even as He came down from it the first time. Beware lest ye dispute that which He proclaimeth, even as the people before you disputed His utterances. Thus instructeth you the True One, could ye but perceive it.

The river Jordan is joined to the Most Great Ocean, and the Son, in the holy vale, crieth out: 'Here am I, here am I O Lord, my God!', whilst Sinai circleth round the House, and the Burning Bush calleth aloud: 'He Who is the Desired One is come in His transcendent majesty.' Say, Lo! The Father is come, and that which ye were promised in the Kingdom is fulfilled! This is the Word which the Son concealed, when to those around Him He said: 'Ye cannot bear it now.' And when the appointed time was fulfilled and the Hour had struck, the Word shone forth above the horizon of the Will of God. Beware, O followers of the Son, that ye cast it not behind your backs. Take ye fast hold of it. Better is this for you than all that ye possess. Verily He is nigh unto them that do good. The Hour which We had concealed from the knowledge of the peoples of the earth and of the favoured angels hath come to pass. Say, verily, He hath testified of Me, and I do testify of Him. Indeed, He hath purposed no one other than

Me. Unto this beareth witness every fair-minded and understanding soul.

Though beset with countless afflictions, We summon the people unto God, the Lord of names. Say, strive ye to attain that which ye have been promised in the Books of God, and walk not in the way of the ignorant. My body hath endured imprisonment that ye may be released from the bondage of self. Set your faces then towards His countenance and follow not the footsteps of every hostile oppressor. Verily, He hath consented to be sorely abased that ye may attain unto glory, and yet, ye are disporting yourselves in the vale of heedlessness. He, in truth, liveth in the most desolate of abodes for your sakes, whilst ye dwell in your palaces

Say, did ye not hearken to the Voice of the Crier, calling aloud in the wilderness of the Bayán, bearing unto you the glad-tidings of the coming of your Lord, the All-Merciful? Lo! He is come in the sheltering shadow of Testimony, invested with conclusive proof and evidence, and those who truly believe in Him regard His presence as the embodiment of the Kingdom of God. Blessed is the man who turneth towards Him, and woe betide such as deny or doubt Him.

Announce thou unto the priests: Lo! He Who is the Ruler is come. Step out from behind the veil in the name of thy Lord, He Who layeth low the necks of all men. Proclaim then unto all mankind the glad-tidings of this mighty, this glorious Revelation. Verily, He Who is the Spirit of Truth is come to guide you unto all truth. He speaketh not as prompted by His own self, but as bidden by Him Who is the All-Knowing, the All-Wise.

Say, this is the One Who hath glorified the Son and hath exalted His Cause. Cast away, O peoples of the earth that which ye have and take fast hold of that which ye are bidden by the All-Powerful, He Who is the Bearer of the Trust of God. Purge ye your ears and set your hearts towards Him that ye may hearken to the most wondrous Call which hath been

raised from Sinai, the habitation of your Lord, the Most Glorious. It will, in truth, draw you nigh unto the Spot wherein ye will perceive the splendour of the light of His countenance which shineth above this luminous Horizon.

O concourse of priests! Leave the bells, and come forth, then, from your churches. It behoveth you, in this day, to proclaim aloud the Most Great Name among the nations. Prefer ye to be silent, whilst every stone and every tree shouteth aloud: ‘The Lord is come in His great glory!’? Well is it with the man who hasteneth unto Him. Verily, he is numbered among them whose names will be eternally recorded and who will be mentioned by the Concourse on High. Thus hath it been decreed by the Spirit in this wondrous Tablet. He that summoneth men in My name is, verily, of Me, and he will show forth that which is beyond the power of all that are on earth. Follow ye the Way of the Lord and walk not in the footsteps of them that are sunk in heedlessness. Well is it with the slumberer who is stirred by the Breeze of God and ariseth from amongst the dead, directing his steps towards the Way of the Lord. Verily, such a man is regarded, in the sight of God, the True One, as a jewel amongst men and is reckoned with the blissful.

Say: In the East the light of His Revelation hath broken; in the West have appeared the signs of His dominion. Ponder this in your hearts, O people, and be not of those who have turned a deaf ear to the admonitions of Him Who is the Almighty, the All-Praised. Let the Breeze of God awaken you. Verily, it hath wafted over the world. Well is it with him that hath discovered the fragrance thereof and been accounted among the well-assured.

O concourse of bishops! Ye are the stars of the heaven of My knowledge. My mercy desireth not that ye should fall upon the earth. My justice, however, declareth: ‘This is that which the Son hath decreed.’ And whatsoever hath proceeded out of His blameless, His truth-speaking, trustworthy mouth, can never be altered. The bells, verily, peal out My

Name, and lament over Me, but My spirit rejoiceth with evident gladness. The body of the Loved One yearneth for the cross, and His head is eager for the spear, in the path of the All-Merciful. The ascendancy of the oppressor can in no wise deter Him from His purpose. We have summoned all created things to attain the presence of thy Lord, the King of all names. Blessed is the man that hath set his face towards God, the Lord of the Day of Reckoning.

O concourse of monks! If ye choose to follow Me, I will make you heirs of My Kingdom; and if ye transgress against Me, I will, in My long-suffering, endure it patiently, and I, verily, am the Ever-Forgiving, the All-Merciful.

O land of Syria! What hath become of thy righteousness? Thou art, in truth, ennobled by the footsteps of thy Lord. Hast thou perceived the fragrance of heavenly reunion, or art thou to be accounted of the heedless?

Bethlehem is astir with the Breeze of God. We hear her voice saying: ‘O most generous Lord! Where is Thy great glory established? The sweet savours of Thy presence have quickened me, after I had melted in my separation from Thee. Praised be Thou in that Thou hast raised the veils, and come with power in evident glory.’ We called unto her from behind the Tabernacle of Majesty and Grandeur: ‘O Bethlehem! This Light hath risen in the orient, and travelled towards the occident, until it reached thee in the evening of its life. Tell Me then: Do the sons recognize the Father, and acknowledge Him, or do they deny Him, even as the people aforetime denied Him (Jesus)?’ Whereupon she cried out saying: ‘Thou art, in truth, the All-Knowing, the Best-Informed.’ Verily, We behold all created things moved to bear witness unto Us. Some know Us and bear witness, while the majority bear witness, yet know Us not.

Mount Sinai is astir with the joy of beholding Our countenance. She hath lifted her

enthraling voice in glorification of her Lord, saying: ‘O Lord! I sense the fragrance of Thy garment. Methinks Thou art near, invested with the signs of God. Thou hast ennobled these regions with Thy footsteps. Great is the blessedness of Thy people, could they but know Thee and inhale Thy sweet savours; and woe betide them that are fast asleep.’

Happy art thou who hast turned thy face towards My countenance, inasmuch as thou hast rent the veils asunder, hast shattered the idols and recognized thine eternal Lord. The people of the Qur’án have risen up against Us without any clear proof or evidence, tormenting Us at every moment with a fresh torment. They idly imagine that tribulations can frustrate Our Purpose. Vain indeed is that which they have imagined. Verily, thy Lord is the One Who ordaineth whatsoever He pleaseth.

I never passed a tree but Mine heart addressed it saying: ‘O would that thou wert cut down in My name, and My body crucified upon thee.’ We revealed this passage in the Epistle to the Sháh that it might serve as a warning to the followers of religions. Verily, thy Lord is the All-Knowing, the All-Wise.

Let not the things they have perpetrated grieve thee. Truly they are even as dead, and not living. Leave them unto the dead, then turn thy face towards Him Who is the Life-Giver of the world. Beware lest the sayings of the heedless sadden thee. Be thou steadfast in the Cause, and teach the people with consummate wisdom. Thus enjoineeth thee the Ruler of earth and heaven. He is in truth the Almighty, the Most Generous. Ere long will God exalt thy remembrance and will inscribe with the Pen of Glory that which thou didst utter for the sake of His love. He is in truth the Protector of the doers of good.

Give My remembrance to the one named Murád and say: ‘Blessed art thou, O Murád, inasmuch as thou didst cast away the promptings of thine own desire and hast

followed Him Who is the Desire of all mankind.’

Say: Blessed the slumberer who is awakened by My Breeze. Blessed the lifeless one who is quickened through My reviving breaths. Blessed the eye that is solaced by gazing at My beauty. Blessed the wayfarer who directeth his steps towards the Tabernacle of My glory and majesty. Blessed the distressed one who seeketh refuge beneath the shadow of My canopy. Blessed the sore athirst who hasteneth to the soft-flowing waters of My loving-kindness. Blessed the insatiate soul who casteth away his selfish desires for love of Me and taketh his place at the banquet table which I have sent down from the heaven of divine bounty for My chosen ones. Blessed the abased one who layeth fast hold on the cord of My glory; and the needy one who entereth beneath the shadow of the Tabernacle of My wealth. Blessed the ignorant one who seeketh the fountain of My knowledge; and the heedless one who cleaveth to the cord of My remembrance. Blessed the soul that hath been raised to life through My quickening breath and hath gained admittance into My heavenly Kingdom. Blessed the man whom the sweet savours of reunion with Me have stirred and caused to draw nigh unto the Dayspring of My Revelation. Blessed the ear that hath heard and the tongue that hath borne witness and the eye that hath seen and recognized the Lord Himself, in His great glory and majesty, invested with grandeur and dominion. Blessed are they that have attained His presence. Blessed the man who hath sought enlightenment from the Day-Star of My Word. Blessed he who hath attired his head with the diadem of My love. Blessed is he who hath heard of My grief and hath arisen to aid Me among My people. Blessed is he who hath laid down his life in My path and hath borne manifold hardships for the sake of My Name. Blessed the man who, assured of My Word, hath arisen from among the dead to celebrate My praise. Blessed is he that hath been enraptured by My wondrous melodies and hath rent the veils asunder through the

potency of My might. Blessed is he who hath remained faithful to My Covenant, and whom the things of the world have not kept back from attaining My Court of holiness. Blessed is the man who hath detached himself from all else but Me, hath soared in the atmosphere of My love, hath gained admittance into My Kingdom, gazed upon My realms of glory, quaffed the living waters of My bounty, hath

drunk his fill from the heavenly river of My loving providence, acquainted himself with My Cause, apprehended that which I concealed within the treasury of My Words, and hath shone forth from the horizon of divine knowledge engaged in My praise and glorification. Verily, he is of Me. Upon him rest My mercy, My loving-kindness, My bounty and My glory.

The Tablet of Aghdas otherwise known as the 'Tablet to the Christians', is in rabic and addresses a believer of Christian background. It is believed by some that it was revealed in honour of the Syrian convert to the Faith, Fáris Effendi, the fascinating circumstances of whose conversion have been described in a previous volume but there is so far no conclusive evidence to prove this. All we can say is that possibly he was the recipient of this Tablet. Prior to its revelation Bahá'u'lláh had addressed some Tablets to people of the Christian Faith, but the *Lawh-i-Aqdas* seems to be the first major Tablet to a believer of Christian background.

The Hidden Words

O SON OF MAN! I loved thy creation, hence I created thee. Wherefore, do thou love Me, that I may name thy name and fill thy soul with the spirit of life.

ای اهل دیار عشق

شمع باقی را اریاح فانی احاطه نموده و جمال غلام روحانی در غبار تیره
ظلمانی مستور مانده. سلطان سلاطین عشق در دست رعایای ظلم مظلوم و
حمامه قدسی در دست جعدان گرفتار. جمیع اهل سرادق ابهی و ملأ اعلی نوحه
و ندبه می نمایند و شما در کمال راحت در ارض غفلت اقامت نموده اید و خود
را هم از دوستان خالص محسوب داشته اید. فباطل ما أنت
تظنون

O SON OF SPIRIT! I created thee rich, why dost thou bring thyself down to poverty? Noble I made thee, wherewith dost thou abase thyself? Out of the essence of knowledge I gave thee being, why seekest thou enlightenment from anyone beside Me? Out of the clay of love I molded thee, how dost thou busy thyself with another? Turn thy sight unto thyself, that thou mayest find Me standing within thee, mighty, powerful and self-subsisting.

ای پسر خاک

براستی میگویم غافلترین عباد کسی است که در قول مجادله نماید و بر برادر
خود تفوق جوید بگو ای برادران باعمال خود را بیارائید نه باقوال

O SON OF UTTERANCE! Turn thy face unto Mine and renounce all save Me; for My sovereignty endureth and My dominion perisheth not. If thou seekest another than Me, yea, if thou searchest the universe for evermore, thy quest will be in vain.

Naw-Ruz

The Baha'i New Year

John Walbridge

Naw-Ruz ('New Day') is the Baha'i and Iranian new year, which occurs on the date of the vernal equinox, about 21 March. It is one of the nine Baha'i holy days on which work is suspended.

The Iranian Naw-Ruz

Naw-Ruz is the first day of Farvardin, the first month of the Iranian solar year. Since ancient times it has been the great national holiday of Iran, the only holiday celebrated by more than one religious group.

The origins of Naw-Ruz are unknown but it obviously began as a pastoral fertility festival. Legend attributes its foundation to the mythical antediluvian king Jamshid. Naw-Ruz and Mihrajan, the corresponding festival of the autumnal equinox in September, are the two great annual festivals of Zoroastrianism. Originally a sombre festival dedicated to the spirits of the dead was held for five days ten days before Naw-Ruz, followed by a further five days corresponding to the Baha'i Ayyam-i-Ha. Later Naw-Ruz gradually became a secular holiday and as such it continued to be observed even after the triumph of Islam in Iran. Muslim kings in Iran, like their Zoroastrian predecessors, celebrated Naw-Ruz with great magnificence. As late as the nineteenth century Naw-Ruz was the only day the Shah would dine with other people.

Shi'i traditions attributed to the Imams endorsed the observance of Naw-Ruz, Naw-Ruz is observed wherever Iranian culture has penetrated, notably among the Zoroastrians of India and in the migr Iranian communities around the world.

which was, it was said, the day of many events of great religious significance, among them God's first covenant with mankind, the first rising of the sun, the grounding of Noah's ark on Ararat, Gabriel's first appearance to Muh3ammad, the destruction of the idols in the Ka`bih by `Ali, Muh3ammad's appointment of `Ali as His successor, the appearance of the Qa'im, and the final triumph of the Qa'im over the Antichrist. Such traditions echoed similar accounts of Naw-Ruz found in Zoroastrian literature.

Naw-Ruz is celebrated rather like the Christian Easter, with many symbols indicating spring and renewal. A week or so before the holiday lentils are placed in a dish to sprout into a mass of green blades. On the day of Naw-Ruz the family gathers in new or freshly cleaned clothes. The table is decorated with fruit, cakes, coloured eggs and other treats, as well as symbolic objects such as a holy book and a mirror. Among the best known customs of Naw-Ruz is the haft-sin -- the `seven S's'. These are seven objects beginning -- in Persian -- with the letter `S', such as hyacinths, apples, lilies, silver coins, garlic, vinegar and rue, decoratively arranged on a table. A great deal of time is spent exchanging visits with friends and relations. The celebrations end on the thirteenth day of Naw-Ruz with a picnic in the country. The sprouted lentils are thrown into running water, carrying away the bad luck of the previous year.

`Naw-Ruz' is occasionally used as a personal name in Iran.

The Babi and Baha'i Naw-Ruz

In the Badi` calendar of the Bab, Naw-Ruz is the day of Baha of the month of Baha, a day called by the Bab `the Day of God' (yawmu'llah). It was also the `Day of the Point' (yawm-i-nuqt3ih) -- i.e. the day of the Bab. Finally, it was a day associated with Him Whom God shall make manifest, the Promised One of the Bab. The remaining eighteen days of the month were associated with the eighteen Letters of the Living, an indication that the Bab envisioned the Naw-Ruz festivities encompassing the nineteen days of the month of Baha, just as the traditional Iranian Naw-Ruz festivities last thirteen days. During Naw-Ruz the Bab permitted the use of musical instruments and other luxuries prohibited at other times. During the night of Naw-Ruz each believer was to recite 361 times the verse `God beareth witness that there is no God but Him, the Ineffable, the Self-Subsistent'; and during the day, `God beareth witness that there is no God but Him, the Precious, the Beloved'. Fasting was prohibited during the whole month of Baha. During the six years of His mission, the Bab and His followers observed Naw-Ruz, although it is difficult to say how much this represents a distinctively Babi holy day. Baha'u'llah adopted the Babi holy day of Naw-Ruz as

the feast day following the fast and stressed that it is associated with the Most Great Name, bearing as it does Baha'u'llah's own name. `Abdu'l-Baha explained the significance of Naw-Ruz in terms of the symbolism of the new life of spring. Baha'u'llah defines Naw-Ruz as the Baha'i day on which the vernal equinox occurs. Thus, even if the equinox should occur just before sunset, that day -- which in the Baha'i calendar began at the moment of sunset on the previous day -- is Naw-Ruz. At present, however, Naw-Ruz is fixed as 21 March for Baha'is in all countries outside the Middle East, regardless of exactly when the equinox occurs.

Naw-Ruz is one of the nine Baha'i holy days on which work is to be suspended. It is generally observed with a meeting for prayer and celebration -- often combined with a dinner since the sunset on which Naw-Ruz begins ends the last day of the Baha'i fast. As with all Baha'i holy days, there are few fixed rules for observing Naw-Ruz, although Iranian Baha'is often follows Iranian traditions. Many Baha'is use Naw-Ruz as a day of gift-giving. Baha'is do not usually observe Naw-Ruz for longer than one day. Since Naw-Ruz is the first day of a Baha'i month, it is also the day of a nineteen day feast. It is not permitted to combine this feast with the observance of the holy day

LETTER

OF

5th August, 2012

FROM

The 4th GUARDIAN OF THE BAHA’I FAITH

JACQUES SOGHOMONIAN

TO

NATIONAL ASSEMBLIES

MISLED AND UNDER DIRECTION

OF

THE SO CALLED

UNIVERSAL HOUSE OF JUSTICE

CREATED

BY

EX-HANDS OF THE FAITH

AFTER ASCENTION

OF

THE FIRST GUARDIAN OF THE FAITH

SHOGHI EFFENDI

Saint-Cyr-L'Ecole, le 5 août 2012

A toutes les Assemblées Spirituelles Nationales Baha'ies,

Au nom de Dieu, Le Puissant, Dieu est un tout dans le tout, l'intelligence de l'homme ne peut le comprendre ; C'est pour cela qu'il a envoyé au cours des générations passées des Prophètes différents, vous les connaissez tous.

En 1863, Dieu a envoyé sa dernière Manifestation Baha'u'llah

Baha'u'llah, dans ses écrits, a posé les fondements de la base de l'ordre mondial de la foi baha'ie. Il a désigné Abdul-Baha comme Centre du Covenant.

Dans son testament, Abdul-Baha a défini parfaitement l'organisation de la Foi Mondiale Baha'ie et a nommé Shoghi Effendi en tant que premier Gardien de la Cause de Dieu.

Shoghi Effendi a mis en place l'Administration selon les institutions figurant dans le covenant et le Testament d' Abdul-Baha

- Gardien de la Cause de Dieu
- Mains de la Cause de Dieu
- Maison Internationale de Justice élue par toutes les assemblées nationales

En 1951, Shoghi Effendi a expédié à toutes les assemblées nationales spirituelles de l'époque les deux télégrammes ci-joints, comme il avait l'habitude de le faire.

Dans le télégramme du 9 janvier 1951, Shoghi Effendi :

« Proclame aux Assemblées Nationales d'Orient et d'Occident décision éminemment significative pour l'avenir de la formation du Premier Conseil International embryonnaire Baha'i, le précurseur de l'Institution administrative Suprême destiné à surgir en la plénitude du temps, ... »

« *A ces fonctions* seront ajoutées d'autres fonctions supplémentaires dans le cours de l'évolution de cette première Institution Internationale embryonnaire, marquant son développement en une Cour Baha'i officiellement reconnue, sa transformation en un corps dûment élu, son efflorescence en Maison Universelle de Justice et sa fruition finale par érection de multiples institutions auxiliaires constituant le Centre Administratif mondial destiné à s'élever, à fonctionner et à demeurer établi en permanence, intimement à proximité dans le voisinage des deux Sépulture sacrés. Salue avec coeur joyeux et reconnaissant la Constitution, après une longue attente, du Conseil International que l'histoire acclamera comme étant le plus grand événement répandant sa lumière sur la deuxième époque de l'Age Formatif de la Dispensation Baha'ie, potentiellement non-dépassée par aucune entreprise engagée depuis la conception de l'Ordre Administratif de la Foi au lendemain de l'Ascension d'Abdu'l-Baha, et venant seulement en second rang par rapport aux événements glorieux et immortels associés aux Trois Figures Centrales de la Foi dans le cours du Premier Age de la très glorieuse Dispensation du Cycle Baha'i de cinq mille siècles. »

Dans le télégramme du 2 mars 1951, Shoghi Effendi écrivait :

« Accueille de beaucoup l'aide du Conseil International récemment constitué, particulièrement de son président, Mason Remey, ... »

Ces deux télégrammes ont été publiés dans les numéros de février et d' avril 1951 des Baha' i News (en annexe)

Or D'après le testament d'Abdu'l-Baha, c'est le Gardien qui est le président permanent de la Maison Universelle de Justice :

« ... et le Gardien de la Cause de Dieu en [de la Maison Universelle de Justice] est le chef sacré, le membre éminent et inamovible. »

Après la mort de Shoghi Effendi, les Mains de la Cause ont occulté les deux télégrammes de Shoghi Effendi.

En plus, ils ont refusé sous prétexte de non hérédité d'accepter le Gardien nommé indirectement par Shoghi Effendi . En effet de part ses fonctions de président de la Maison de Justice embryonnaire , il en devenait le Gardien de fait .

Par ce refus i, ils ont désobéit au Testament de Abdu 'l-Baha qui dit:

« ... et ces neufs [Mains de la Cause de Dieu] élus doivent, par un vote unanime ou majoritaire, agréer celui que le Gardien de la Cause de Dieu a choisi comme successeur. Cet assentiment doit être donné de telle façon que les voix consentantes et dissidentes ne soient pas discernées (c' est-à-dire au scrutin secret). »

Par manque de spiritualité et par négligence de la lecture des écrits du Testament d' Abdu' l-Baha, du Covenant, et de La Dispensation de Baha'u'llah par Shoghi Effendi ; les Mains à l'époque n'ont pas compris cela, ils n' ont pas suivi les écrits de Baha'u'llah.

Dans « La Dispensation of Baha' u' llah » publié dans son livre « L' Ordre Mondial de Baha' u' llah », Shoghi Effendi a écrit :

« Il faudrait tout d'abord affirmer, sans ambiguïté et en termes clairs, que ces institutions jumelles de l'ordre administratif de Baha' u' llah devraient être considérées comme divines dans leur origine, essentielles dans leurs fonctions et complémentaires dans leur but et leur dessein. »

« Complètement séparé de l' institution du Gardiennat, l' ordre mondial de Baha' u' llah serait mutilé et privé à jamais de son pilier spirituel qui, comme l' a écrit Abdu' l-Baha, doit être maintenu . »

Depuis la Foi Mondiale Baha'ie ne répond qu' à moitié aux attentes de chacun , privée du pilier spirituel , réduite à ses principes humanitaires, elle omet l' essence même de la Foi

Je vous recommande la lecture du Livre de la Certitude.

Réfléchissez - en votre âme et conscience l'état de vos pensées, vous corroborez une civilisation qui est en train de se détruire.

L'homme ne pénètre Dieu, c'est pour cela qu'Il a envoyé Sa Sainteté Baha'u'llah.

Un gardien est désigné par le précédent pour la protection de la Foi. Fidèlement en el-Baha

vôtre Jacques Soghomonian

PS. Après ma personne, un autre Gardien qui a été désigné prendra la succession.

Vous trouverez des informations supplémentaires relatives au Gardiennat sur le site web suivant : www.guardianshipofthebahaifaith.org

*Le 27 mai 2011
Jacques Soghomonian*

Jacques Soghomonian

8 Bis, Rue de Bièvre
78210 Saint-Cyr-l'École
FRANCE

Saint-Cyr-L'École, 5th of August 2012

To all of the National Spiritual Assemblies of the Baha'is,

In the name of God, the Almighty, God is everything in everything. The intelligence of man cannot understand Him; it is for that reason that He has sent prophets over the course of past generations, you know them all.

In 1863, God sent His latest Manifestation Baha'u'llah.

Baha'u'llah in His writings established the foundations of the World Order of the Baha'i Faith. He appointed 'Abdu'l-Baha as Centre of the Covenant.

In His Will and Testament, 'Abdu'l-Baha clearly defined the organization of the Baha'i World Faith and appointed Shoghi Effendi as the first Guardian of the Cause of God.

Shoghi Effendi set up the Administration according to the institutions appearing in the covenant and the Will and Testament of 'Abdu'l-Baha consisting of:

- Guardian of the Cause of God
- Hands of the Cause of God
- International House of Justice elected by all of the national assemblies

In 1951, Shoghi Effendi sent the attached two telegrams to all of the national spiritual assemblies of the period, as he was used to do so.

In the telegram of 9 January 1951, Shoghi Effendi stated:

“Proclaim National Assemblies (of) East (and) West weighty epoch-making decision (of) formation (of) first International Baha'i Council, *forerunner* (of) supreme administrative *institution* destined (to) emerge (in) fullness (of) time...”

“*To these* will be added further *functions* (in) course (of) evolution (of) this first embryonic International Institutions (in) course (of) evolution (of) this first embryonic International Institution, marking its development into officially recognized Baha'i Court its transformation into duly elected body its efflorescence into Universal House (of) Justice, (and) its final fruition through erection (of) manifold auxiliary institutions constituting (the) World Administrative Center destined (to) arise (and) function (and) remain permanently established (in) close neighbourhood (of) Twin Holy Shrines. Hail (with) thankful, joyous heart (at) long last (the) constitution (of) International Council which history will acclaim (as the) greatest event shedding lustre (upon) second epoch (of) Formative Age (of) Baha'i

Dispensation potentially unsurpassed (by) any enterprise undertaken since inception (of) Administrative Order (of) Faith (on) morrow (of ‘Abdu’l-Baha’s Ascension, ranking second only (to) glorious immortal events associated (with) Ministries (of the) Three Central Figures (of) Faith (in) course (of) First Age (of) most glorious Dispensation (of the) five thousand century Baha’i Cycle.”

In the telegram of 2nd of March 1951, Shoghi Effendi wrote:

“Greatly welcome assistance newly-formed International Council, particularly *its President, Mason Remey...*”

These two telegrams were published in the February and April 1951 issues of the Baha’i News (attached).

However, according to the Will and Testament of ‘Abdu’l-Baha, it is the Guardian who is the permanent president of the Universal House of Justice:

“... the Guardian of the Cause of God is its sacred head and the distinguished member for life of that body [Universal House of Justice].”

After the death of Shoghi Effendi, the Hands of the Cause concealed the two telegrams of Shoghi Effendi.

In addition, they refused under the pretext of non-heredity to accept the Guardian appointed by Shoghi Effendi in an indirect way. In effect, by virtue of his functions as the president of the embryonic Universal House of Justice, he became de facto Guardian

By this refusal, they disobeyed the Will and Testament of ‘Abdu’l-Baha who says: “...

and these [nine Hands of the Cause of God], whether unanimously or by a majority vote, must give their assent to the choice of the one whom the Guardian of the Cause of God hath chosen as his successor. This assent must be given in such wise as the assenting and dissenting voices may not be distinguished (i.e., secret ballot).

”Due to lack of spirituality and negligence of reading the writings of the Will and Testament of ‘Abdu’l-Baha, the writings on the Covenant and the Dispensation of Baha’u’llah by Shoghi Effendi; the Hands of the Cause didn’t understand, did not follow the writings of Baha’u’llah.

In “The Dispensation of Baha’u’llah” published in “The World Order of Baha’u’llah”, Shoghi Effendi wrote:

“It should be stated, at the very outset, in clear and unambiguous language, that these twin institutions of the Administrative Order of Baha’u’llah should be regarded as divine in origin, essential in their functions and complementary in their aim and purpose.”

“Divorced from the institution of the Guardianship, the world order of Baha’u’llah would be mutilated and permanently deprived of that hereditary principle which, as ‘Abdu’l-Baha has written, has been invariably upheld by the Law of God.”

Since the present Baha’i world only includes half of the twin institution deprived of that hereditary principle, reduced to its humanitarian principles, it omits the very essence of the Faith.

I recommend the reading of the Book of Certitude.

Reflect - in your soul and conscience the state of your thoughts, you corroborate a civilisation which is in the process of destroying itself.

Man doesn't comprehend God and it is for that reason that He has sent His Holiness Baha'u'llah.

A guardian is appointed by the previous one for the protection of the Faith.

Faithfully in el-Baha

Jacques Soghomonian

P.S. After me another Guardian who has been appointed will take the succession.

You will find additional information related to the Guardianship on the following website:

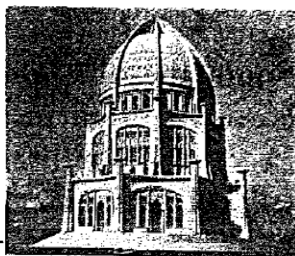
www.guardianshipofthebahaifaith.org

The Guardian
Jacques Soghomonian

Signature

BAHÁ'Í

NEWS

NO. 240

FEBRUARY, 1951

YEAR 107

BAHÁ'Í NEWS

“Epoch Making Decision Formation First International Bahá'í Council”

(Cablegram from the Guardian)
Proclaim National Assemblies
(of) East (and) West weighty epoch-
making decision (of) formation (of)
first International Bahá'í Council,
forerunner (of) supreme adminis-
trative institution destined (to)
emerge (in) fullness (of) time with-
in precincts beneath shadow (of)
World Spiritual Center (of) Faith
already established (in) twin cities
(of) 'Akká (and) Haifa. Fulfillment
(of) prophecies uttered (by) Found-
er (of) Faith (and) Center (of) His
Covenant culminating (in) establish-
ment (of) Jewish State, signaling
birth after lapse (of) two thousand
years (of) an independent nation (in
the) Holy Land, (the) swift unfold-
ment (of) historic undertaking as-
sociated (with) construction (of) su-
perstructure (of) the Báb's Sepul-
chre (on) Mount Carmel, (the) pres-
ent adequate maturity (of) nine vig-
orously functioning national ad-
ministrative institutions throughout
Bahá'í World, combine (to) induce
me (to) arrive (at) this historic de-
cision marking most significant
milestone (in) evolution (of) Admin-
istrative Order (of) the Faith (of)
Bahá'u'lláh (in) course (of) last
thirty years. Nascent Institution
now created (is) invested (with)
threefold function: first, (to) forge
link (with) authorities (of) newly
emerged State; second, (to) assist
me (to) discharge responsibilities
involved (in) erection (of) mighty
superstructure (of) the Báb's Holy
Shrine; third, (to) conduct negotia-
tions related (to) matters (of) per-
sonal status (with) civil authorities.
To these will be added further func-
tions (in) course (of) evolution (of)
this first embryonic International

Institution, marking its development
into officially recognized Bahá'í
Court, its transformation into duly
elected body, its efflorescence into
Universal House (of) Justice, (and)
its final fruition through erection
(of) manifold auxiliary institutions
constituting (the) World Administra-
tive Center destined (to) arise (and)
function (and) remain permanently
established (in) close neighborhood
(of) Twin Holy Shrines. Hail (with)
thankful, joyous heart (at) long last
(the) constitution (of) International
Council which history will acclaim
(as) the greatest event shedding lustre
(upon) second epoch (of) Formative
Age (of) Bahá'í Dispensation poten-
tially unsurpassed (by) any enter-
prise undertaken since inception
(of) Administrative Order (of) Faith
(on) morrow (of) 'Abdu'l-Bahá's As-
cension, ranking second only (to)
glorious immortal events associated
(with) Ministries (of) the Three
Central Figures (of) Faith (in)
course (of) First Age (of) most glori-
ous Dispensation (of) the five thou-
sand century Bahá'í Cycle. Advise
publicize announcement through
Public Relations Committee.

Haifa, Israel
January 9, 1951

A New Step in Building the Báb's Shrine

Cablegram from the Guardian
Announce (to) National Assemblies
(of) America, Europe (and)
Australia (the) initiation (of) pre-
liminary measures (for) erection
(of) steel framework designed (to)
support (the) contemplated dome
(of) the Báb's Sepulchre. Holy Edi-

fice whose site (the) Founder (of)
the Faith designated while Himself
(an) exile (in) Most Great Prison,
whose central structure (the) Center
(of) His Covenant erected (in) the
course (of) the turbulent years (of)
His Ministry, whose enveloping ar-
cade was constructed despite inter-
nal disturbance rocking (the) Holy
Land, (is) now carried forward de-
spite (the) mounting international
tension through signing sixty-three
thousand dollar contract for stone-
work (of) octagon. Request beloved
friends, collaborators (in) historic
undertaking, (to) join me (in) pray-
ers (for) uninterrupted prosecution
(of) work simultaneously initiated
(in) Italy (and) Holy Land designed
(to) attain final consummation
(in) rearing lofty dome, crowning
unit (of) enterprise so intimately as-
sociated (with) the Three Central
Figures (of) Faith linking (the) He-
roic (and) Formative Ages (of)
Bahá'í Dispensation.

(signed) SHOGEH

Haifa, Israel
January 4, 1951
Received at National Bahá'í Office,
Wilmette, Illinois, January 4, 1951

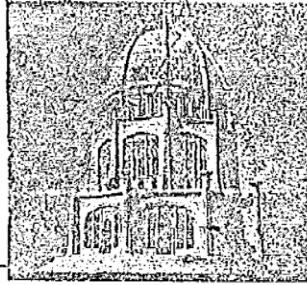
“Opening Door”

Cablegram from the Guardian
Announce (to) friends (the) deliv-
ery after more than fifty years (of)
key (to) Qasr Mazra'ih by Israel au-
thorities. Historic dwelling place (of)
Bahá'u'lláh after leaving Prison City
(of) 'Akká now being furnished (in)
anticipation opening door (to) pil-
grimage.

—SHOGEH

Haifa, Israel
December 16, 1950

BAHÁ'Í

NEWS

NO. 242

APRIL, 1951

YEAR 108

BAHÁ'Í NEWS

"Midmost Heart of Entire Planet"

A Message From the Guardian

Announce (to) friends (of) East (and) West (the) following: furnishing Mazraeh, completion (of) restoration (of) historic house (of) Bahá'u'lláh (in) Acre, scene (of) prolonged afflictions sustained (by) Founder (of) Faith, as well as supreme crisis suffered (by) 'Abdu'l-Bahá (at) hands (of) Covenantbreakers. Greatly enhanced international endowments (in) Holy Land in twin cities (of) Acre (and) Haifa, now include twin Holy Shrines situated (on) plain (of) Acre (and) slope (of) Mount Carmel; twin Mansions (of) Bahjí (and) Mazraeh, twin historic Houses inhabited (by) Bahá'u'lláh (and) 'Abdu'l-Bahá; twin International Archives adjoining (the) Báb's Sepulchre (and) the resting-place (of) the Greatest Holy Leaf; twin Pilgrim Houses, constructed (for) Ori-

ental (and) Occidental pilgrims; twin Gardens (of) Ridván (and) Firdaws, associated (with) the memory (of) the Author (of) the Bahá'í Dispensation.

Greatly welcome assistance (of) the newly-formed International Council, particularly its President, Mason Remey, and (its) Vice-President, Amelia Collins, through contact (with) authorities designed (to) spread (the) fame, consolidate (the) foundations (and) widen (the) scope (of) influence emanating (from) the twin spiritual, administrative World Centers permanently fixed (in) the Holy Land constituting (the) midmost heart (of) the entire planet.

—SHOGHI

Cablegram received
March 2, 1951.

power can work. What gratitude is ours, that while the old order fails to meet the needs of mankind, the new order rises more impressive, more potent, day by day.

In his latest message the Guardian names the two officers of the International Council, Mr. Charles Mason Remey and Mrs. Amelia Collins, whose assistance he greatly and particularly welcomes. Our loving prayers will go forth on their behalf as they press forward in the new, international field of Bahá'í service.

The Guardian likewise enumerates those properties which already represent the Bahá'í World Center and constitute the international endowments of the Faith. To follow the items he lists, the friends will review salient passages in *God Passes By* and *Bahá'u'lláh and the New Era* as well as recent cables.

In understanding, knowledge and devotion, Bahá'ís are world citizens and we must all learn how to keep a balance between the broad vision of the Faith and its inevitable but relatively unimportant local problems.

—NATIONAL SPIRITUAL ASSEMBLY

Significant Developments at Bahá'í World Center

Beloved friends:

Since the Ascension of 'Abdu'l-Bahá in 1921, the Bahá'ís of East and West have lived under the inspiration and guidance poured forth so abundantly through the divinely appointed Guardian. No one can possibly evaluate the Guardian's influence upon the Faith and upon the world during that time.

Now in his cabled message of March 2, and in his recent messages already published we witness the creation of new facilities which assure an even greater range of expression for that sacred influence. As the message itself states, the International Council has been designed through its contact with civil authorities to spread the fame, consolidate the foundations and widen the scope of the influence emanating from the twin spiritual, admini-

strative World Centers located in the Holy Land.

Moreover, the new facilities now existing at Haifa can relieve the Guardian of the heavy and increasing burden of correspondence and detail which can be delegated to loyal helpers. Whatever affects the work of the Guardian has infinite importance to every believer.

The friends, too, will realize that new developments at the Bahá'í World Center strengthen the basis on which every local Assembly, every committee and every National Assembly stands and confers upon the Bahá'í world community a new and more effective relationship to non-Bahá'ís.

The divine promise that society will be transformed in this dispensation is a spiritual miracle but at the same time requires new institutions through which the divine

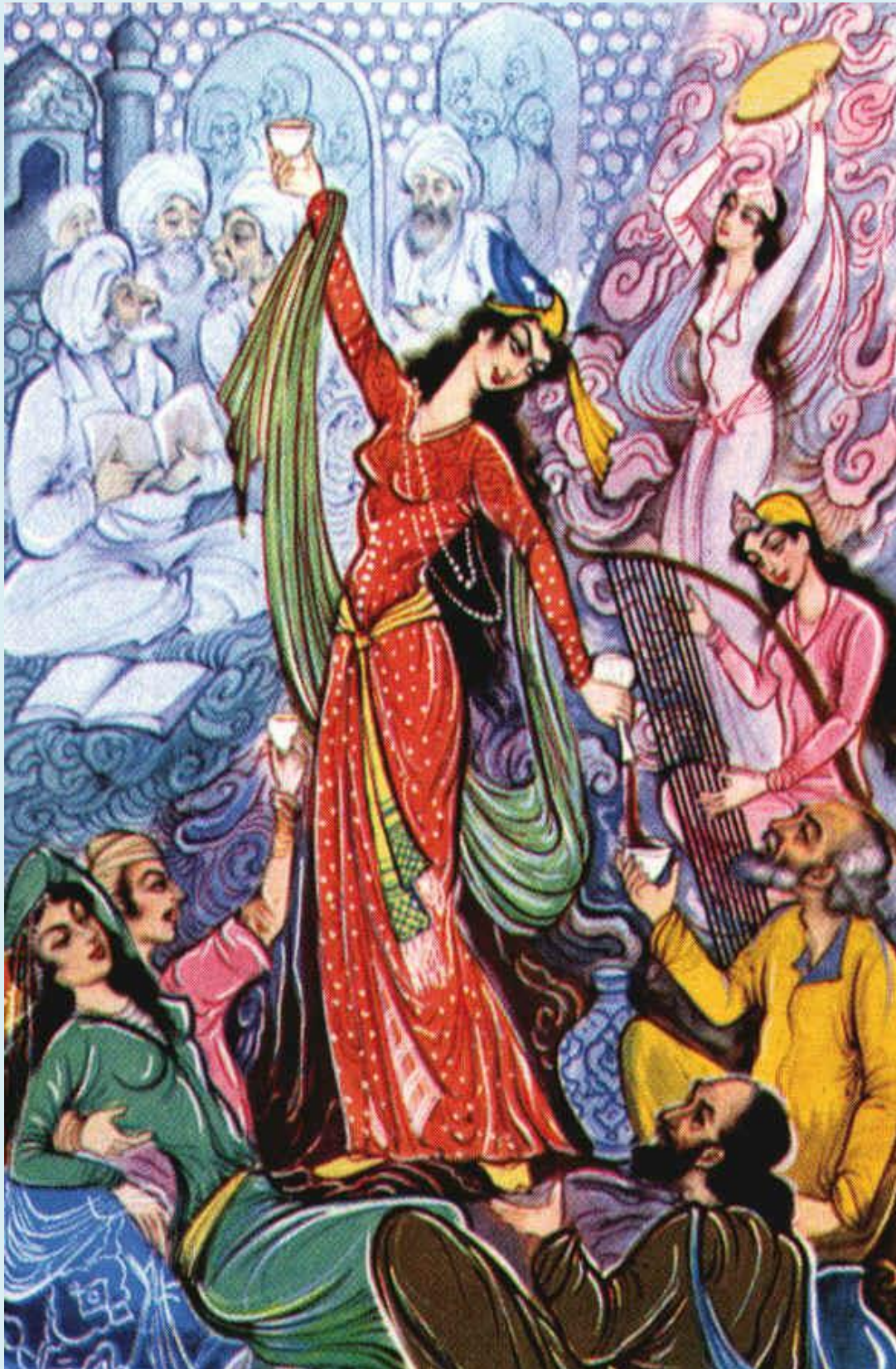
Kenosha Wins Exemption for Bahá'í School Children

The Spiritual Assembly of Kenosha wrote the Superintendent of the Public Schools requesting permission for Bahá'í youth and children to remain away on Bahá'í Holy Days. This request was granted in a very courteous letter from the Superintendent, and the local Assembly has also received a copy of a General Circular containing a formal notice that "Children of the Bahá'í World Faith have been granted excusals from school on the Holy Days of their faith." Eight different dates were specified in the announcement.

The National Assembly commends this action to all Assemblies which have not yet applied to the schools.

—NATIONAL SPIRITUAL ASSEMBLY

HAPPY NAW-RUZ AND RIDVAN FESTIVE

Donald A Harvey
5, rue Lavoisier
75008 Paris
France

Mr. M.V.D. Abdolvahaab Shoghian
Abasabad, Avenue Apadana No. 108
Teheran, Iran

My Dear Mr. Abdolvahaab
Shoghian and Friend in
Baha'u'llah,

I just received in the mail today
your 9th August 1975 letter, and I
thank you very much for it and
the thoughts it contains.

I will try replying to the points
raised.

First of all, I receive letters from
Friends in America and Europe,
but the groups are very small and
do not weigh to any extent against
the decisions taken by the
proponents of this material
civilization, and I am afraid that
as long as this situation lasts, the
believers in God's Sacred Cause
will appear insignificant. Of
course the Cause belongs solely to
God (and of course to
Baha'u'llah). There has not been
any effort or sacrifice made in His
Path, particularly in the West.
The Cause is beset by personal
claims made, even if the ones who
make these claims are spreading
the Greatest Name as part of their
program. Such will have to pass
and be no more. For the past ten
years there has been a serious
recession in the fame implied
when pronouncing the Name:
Baha'u'llah, and people as a

result have been driven away
from the Cause towards all kinds
of causes which promise personal
material benefits. The Cause has
been much damaged by men
before other peoples, but each of
us should know that this Cause
remains whole, when it concerns
its Laws, Teachings, Principles
which someday must be known
and adopted by all peoples. Here
and there are sincere souls
seeking and God willing, will
arrive at the Object of their quest.
You undoubtedly know there are
millions of Baha'is who deserted
the Guardian Mason Remey.
They are misled, and are liable to
find the true Pathway once more.
I don't recall Mason having
expelled from the Faith any of
these believers. They are part of
God's Plan as each of the
Believers under the Guardianship
are also or should also be part of
God's Plan. If the people of the
Faith who were led to abandon
the Guardianship called the pro-
Guardian believers "Covenant-
Breakers" it is because they were
led and induced to do so by their
newly-instituted leaders.
Likewise under duress of their
leaders they "expelled" the pro-
Guardian believers from their

own newly-created organization. For this and other abuses they will have to stand judgment. However under no circumstances are the pro-Guardian believers to name these other believers (who are out of their wits) unpleasant names, all through the range leading up to "Covenant-Breakers". This is forbidden anyway by 'Abdu'l-Baha in His Will, and each of us should seek self-improvement so to better serve The Cause and induce other peoples by the way we live, to look to the Cause of Baha'u'llah and of themselves to make it their own Faith.

Each of us must work on the assumption that millions of the misled believers will return to the True Cause and thereby discredit the organization that attempted to substitute itself to the True Covenant. This certainly will happen sooner or later. It behooves each pro-Guardian to be irreproachable in his way of life and his manners, and on that count alone he is forbidden from laying a judgment upon other peoples, unless and until he receives assignment from God to do so (to be perfectly frank I don't believe any of us will receive such assignment for coming times). Of what good causing any agitation and to "wash dirty linen in public?" The calling of each true Believer in Baha'u'llah is so high and so excels any other calling that whoever will thus follow God, he will become a center of attraction for thousands of peoples and be the cause of

them finding truth and the true Pathway. This should be our personal objective, and none of us should concern ourselves with what peoples of human-created organizations are doing and thinking. Baha'u'llah came for one and all and our purpose is to help desintoxicate the whole atmosphere that others will also partake of God's bounties. Should we also use their language and brand them in return "Covenant Breakers" is there then hope to proceed to such desintoxication? By God, no! Thus we should concern ourselves with our personal betterment that of loved ones and of whoever we attract, and leave all doors open for any strayed sheep returning to the true fold.

If we want a world of harmony, none of us should investigate whoever do not believe or believe something else. We must bear upon the positive and avoid negative things that finally make people so unhappy, and severs them from God.

Again I confirm the receipt of my bank account on 21st May 1975 of The sum of 6840 French Francs, that includes 3 contributions one amounting to 5280 Francs, another of 600 Francs and another of 1000 Francs. For the total of 6880 F must be deducted the bank fee of 40 Francs. I have turned over that sum to Pepe towards completion of the resting place of Charles Mason Remey. Pepe is the adopted son of Charles Mason Remey and as such he deserves

our consideration and our gratitude for his service to the person of Charles Mason Remey, keeping him in good physical condition. He did it to such an extent that Mason Remey was looking forward to still be upon this Earth at the end of the Century.

I have received other funds from other Friends and will turn them over again to Pepe.

As for the matter of the Elders, I heard mention made by Charles Mason Remey of the 24 Elders to be, however he didn't mention it to me specifically. I wondered and still do as to whether they are souls sanctified temporarily replacing The Hands of the Cause of God, or the appointed members of The future Baha'i Court of Justice. Certainly when God and Baha'u'llah want the Guardian of their Cause to be informed about the constitution of the Elders, it will then come to pass. The Elders could well be these sanctified souls who will appear in this world on their own, spontaneously and not unlike the 18 Letters of the Living who, independently one from the other, all arrived at Shiraz to seek and find The Bab more than 130 years ago.

Right now The Guardian cannot function until a great number of Friends will support him so to enable him to devote a maximum of the time allowed him, to conduct the affairs of the Cause of Baha'u'llah. The Temple will have to be cleansed from all those

who have made it their purpose to make the Cause of Baha'u'llah a human-conceived Cause rather than the Divinely-conceived Cause that it is and will forever be. Presently The Guardian can only call the Friends everywhere to spiritual action. It is only later that this spirit, The Spirit from Baha'u'llah, The Holy Spirit from God, will cause people to turn unto it and thereby make things change anew all over our Planet Earth. Belief in the Guardian is sufficient and insufficient at the same time, it is belief in Baha'u'llah, in His entire Cause, with all its Laws and Precepts, which counts. The Guardian is only a part of His Revelation. The "sans-Guardian" believers will have to discover, as they will sooner or later discover, that as long as they do not believe in The Guardianship, they will have neglected the Revelation of Baha'u'llah and will have gravely undermined its integrity allowing man-made interpretations to soil (as far as they are concerned) the Cause and Revelation. It is why I do not want any Friend who believes the Guardianship to cast ungraceful words at these other people who can only with time grow unhappier unless and until they will have fully accepted the integral revelation of Baha'u'llah. After all are there policemen in the Faith of God? No! by God! There are only the Institutions as mentioned in The Will and Testament, designed not to harass people but to help them, one and

all, so to enable each and everyone of them to serve The Cause of God in a yet improved way.

The “sans-Guardian” believers obeyed their leaders in expelling the believers who recognized Charles Mason Remey. It must be said that the believers in the Guardianship had to be expelled, since the organization built up by The Hands of the Faith in Haifa, was no longer representative of the Faith or its Institutions described in The Covenant. When these misled Friends will return to the True Fold, they will do so upon their own. The Spiritual Assemblies are as dead bodies and will not have the power to bring masses of believers under the True Fold, each of these believers will have to personally resolve his re-entering The True Fold. Of course it will be much easier to the simple believer than it will be for a member of a local or National Assembly, but everyone will be given an equal opportunity. Of course it will be much harder for a leader than for a misled believer to shake himself or herself loose from the human organization enabling his or her re-entry under the Covenant & The Guardianship.

The Future Universal House of Justice will be the one described in the Will and Testament, and will evolve as Shoghi Effendi told

us it would, from the International Baha’i Council to The Baha’i Court, to become “The Elected body” (denoting thereby the change from appointing members, to their being elected. Whether Council, Baha’i Court, “Elected body” or finally The Universal House of Justice, there will always be the Head for life, The Guardian. The Universal House of Justice cannot be that body erected a few years ago in defiance of the Guardian Mason Remey. Remember the prescriptions of Shoghi Effendi, the first stage being The International Baha’i Council, the Second Stage the Baha’i Court, the third being “The Elected Body” and the fourth and final stage: The Universal House of Justice. Before that is realized mankind will have to come to age and partake in its erection all the way through. How many years will pass I do not know. Perhaps at least 22 years (the eve of the 101st anniversary of the Ascension of Baha’u’llah May 29th 1993 AD, being the time limit).

May the Beloved confirm you and strengthen you to pursue the supreme task of the establishment of the Cause of Baha’u’llah in every land.

As ever,
Faithfully in El Abha,
Donald A. Harvey.

SHOGHI EFFENDI'S INSTRUCTIONS FOR UNFOLDING THE BAHA'I ADMINISTRATION

By

KAMRAN TAIMOURI

Introduction

The Baha'i Administration developed and expanded during the ministry of the first Guardian of the Baha'i Faith, Shoghi Effendi. All of these achievements were the result of teaching works and financial contributions of the Baha'is, and the hard work and sacrifices of the Guardian of the Faith. But, from the early stage of its growth, the Baha'i Administration in many countries around the world, externally and internally, faced with difficulties which delayed the advancement of its institutions. The internal difficulties at first were the lack of full knowledge of the Baha'i laws and ordinances among the administrators of the Local and National Spiritual Assemblies around the world. Secondly, the existence of certain elements and beliefs which were brought to the early Persian Baha'i community by the former adherents of the Babi Faith and passed on to the next generations of the Persian Baha'is. These elements and beliefs were such as; the influence and individual leadership of the high-ranking teachers of the Faith, fanaticism, belief in BADA (change in God's will), exaggeration in the spiritual power and stations of the elven Imams of Shi'ah Islam and accordingly the station of Shoghi Effendi which are in contrary to the teachings and the spirit of the Faith of Baha'u'llah. The Baha'i community of Iran was the largest community, in the Baha'i world, and many Persian pioneers spread these beliefs among the Baha'is of the other countries. Shoghi Effendi in his writing namely, "The Dispensation Of

Baha'u'llah," described the fundamental theory and analysed the legitimate model upon which the Administrative Order of Baha'u'llah would be erected in the future Baha'i commonwealth. To the World Order which the Baha'is were building at his time, Shoghi Effendi referred as the embryonic World Order of Baha'u'llah. Likewise, the Administrative Order of the Faith, which was the nucleus of Baha'u'llah's World Order, had been functioning at the embryonic stage since the early 1922. During the thirty six years ministry of Shoghi Effendi, the most holy book of the Baha'i Faith, THE KITAB-I-AQDAS, was not officially translated from its original language into English or into any other languages. The major history book, in this period, was The Dawn-Breakers, a chronicle of the events related to Bab's life, His ministry, and persecution of His followers. In 1931, all of the English speaking Baha'is were encouraged by the Guardian to study this chronicle; and later on, the Arabic and Persian translation of it became available for the believers in the Middle East. The establishment of the Local, National, and International Baha'i Courts and their transformation to the recognized Houses of Justice by the governments of the countries were never accomplished for the duration of Shoghi Effendi's Ministry. Consequently, laws that are secondary to the laws and ordinances of THE KITAB-I-AQDAS could not be legislated by the Baha'i institutions at that time. In addition, membership of the high-ranking Baha'i teachers such as, Hands of the Cause and their Auxiliaries, in the Baha'i National

Spiritual Assemblies, brought gradually those Baha'i National Assemblies under the influences of the Hands of the Cause. This phenomenon became much visible in November 1957, when the Guardian of the Baha'i Faith passed away. Soon all the Baha'i National Assemblies of the world accepted the ministry of the nine custodian Hands of the Cause to govern them as the highest Administrative Institution of the Faith. There were no bases for this in the Baha'i writings. The influence and individual leadership of high-ranking teachers of the Faith was one of the distinctive elements of the Babi Faith in every province of the old Persia, in mid nineteenth century. In the true Faith of Baha'u'llah, the group leadership of the believers is manifested in the Spiritual Assemblies, and this cannot be undermined or substituted with the individual leadership of distinguished teachers or Hands of the Cause. The objective of the writer of this article is not to belittle the contributions of thousands of women and men who laboured for the expansion and consolidation of the Baha'i Faith during Shoghi Effendi's Guardianship; but, to demonstrate the Baha'i Faith in that time, from one perspective and to certain extent, was similar and comparable to the Babi Faith. Therefore, the Administrative machinery in that period of time represented a Faith which was deeply rooted in the Babi Faith. The writings of the Guardian indicate that most of the laws and ordinances of The Most Holy Book of the Baha'i era, due to unfavorable circumstances in the countries of the world, could not be exercised by the Baha'is. Although, the twelve principles of the Baha'i Faith were new and gave it a unique characteristic yet many of the Baha'i laws, ordinances, and teachings had their origins in the Babi Faith and were observed by the Followers of the Bab, in the nineteenth century. Among them, some are noticeable which were revealed by the Bab in His book, the Persian Bayan, such as: The dowry for marriage cannot exceed 95 *mithqals* of gold for city-dwellers and 19 *mithqals* of silver for village-dwellers,

the lowest limit for both is 19 *mithqals* ; The weight of a *mithqal* is equal to 19 *nakhuds* [unite of weight in Persia] ; God of the universe has allowed everyone to wear cloths made of silk in any occasion, and likewise, the usage of gold and silver ; Divorce is not permissible save the husband and wife wait one full year, perchance reconciliation takes place between them ; Congregational prayer is forbidden except for the dead ; Praise God six times in prayer for dead, recite each 19 times; It is allowed to inter the deceased in a coffin made of crystal or polished stone; It is permissible to wrap the body of the deceased in five sheets of silk or best cotton ; God has ordained the number of each year to be the numeric value of *Kullu-Shay* (361) and has fixed it at 19 months, and likewise, He commanded each month to be 19 days; You will be fasting the nineteen days of the last month; God of the universe has chosen a day from among other days and has entitled it to Himself by naming it the Day of God ...it is the day [of *Naw-Ruz*] in which the sun travels from the constellation of Pisces to Aries; The most beloved thing in the sight of God is moderation; O people of Bayan ! Not to wish for anyone what you do not wish for yourself; It is forbidden to confess save before God who is present in the person who is His Manifestation..., in brief, one's confession [of sin] before the another one is not permissible; The usage of pulpits is forbidden, [instead] the usage of chair or platform is commanded...that to enable all to hear the Word of God. In addition, in Arabic book of Bayan there are ordinances, such as: ***“The Qiblah [point of adoration] is indeed He Whom God will make manifest, whenever He moveth, it moveth, until He shall come to rest”***; Hair and bones of certain animals do not invalidate one's prayer; Gathering together once every nineteen days to show hospitality and fellowship; Renewing the furnishings of homes after the passing of each nineteen years.

In this article, the selected passages from Shoghi Effendi's writings are evidence to the fact that the Baha'i Faith and its

Administration were going through some internal difficulties, and the elements of the Babi religious order and its laws were greatly affecting the Baha'i Faith.

Charter Of The Administrative Order Of Baha'u'llah

The charter of the Administrative Order of Baha'u'llah was drawn by the Pen of His appointed successor and interpreter of His teachings, Abdu'l-Baha. The Will and Testament of Abdu'l-Baha instructs the Baha'i believers to form ***"in all countries a secondary House of Justice,"*** and these in turn ***"must elect the members of the Universal one."*** It also, clearly explains the functions of the Supreme legislative body of the Faith and the Institution of Guardianship; namely, ***"the Universal House of Justice,"*** and ***"the guardian of the Cause of God"*** as ***"its sacred head and the distinguished member for life of that body."*** Shoghi Effendi is appointed as the Guardian and ***"the expounder of the words of God,"*** in the same Will and Testament. During the thirty six years of his Guardianship, Shoghi Effendi encouraged the Baha'is around the World to organize themselves in the local and national spiritual assemblies and build the administrative machinery of the Cause to which he referred as, ***"The Baha'i Administrative Order."*** Shoghi Effendi's work and method in establishing the Institutions of the Baha'i Faith, expansion of the teaching field, and consolidation of the Baha'i Administrative activities and enterprises was based on a plan which had to gradually unfold itself in different stages. His wife, Ruhyyih Khanum, wrote: ***"There can be little doubt that upon reading the Will and Testament of Abdu'l-Baha, Shoghi Effendi's first thought was the speedy establishment of the Supreme Administrative Body of the Baha'i Faith, the Universal House of Justice... He repeatedly mentioned it in his communications--indeed in his first letter to Persia, written on 16 January 1922, he refers to it and states that he will announce to the friends later the***

preliminary arrangements for its election." (The Priceless Pearl, pp. 247-248). Under the direction of Shoghi Effendi, the Baha'is of the Eastern and the Western countries carried their teaching activities to the furthest corners of the world by becoming pioneers and forming gradually the local and national spiritual Assemblies and their auxiliary institutions. Regarding to these early institutions, we read in the "Principles of Baha'i Administration," a compilation of Shoghi Effendi's letters, such as: ***"Now that they (the believers) have erected the administrative machinery of the Cause they must put it to its real use--serving only as an instrument to facilitate the flow of the spirit of the Faith out into the world. Just as the muscles enable the body to carry out the will of the individual, all Assemblies and Committees must enable the believers to carry forth the Message of God to the waiting public, the love of Baha'u'llah and the healing laws and principles of the Faith to all men."*** (p. 2). He also warned the Baha'is, ***"Should we build up the Administrative World Order to a point of absolute perfection but at the same time allow it to be hampered or disconnected from the channels within, through which channels the Holy Spirit of the Cause pours forth, we would have nothing more than a perfected body out of touch with and cut off from the finer promptings of the soul or spirit."***(p. 1). In his letter dated March 12, 1923, he stated: ***"It is our primary task to keep the most vigilant eye on the manner and character of its [Cause's] growth, to combat effectively the forces of separation and of sectarian tendencies, lest the Spirit of the Cause be obscured, its unity be threatened, its Teachings suffer corruption; lest extreme orthodoxy on one hand, and irresponsible freedom on the other, cause it to deviate from that Straight Path which alone can lead it to success."*** (Baha'i Administration, Selected Messages, 1922-1932, p. 42). Whenever there was a progress in teaching activity and consolidation of the spiritual

assembles in a country, the first Guardian of the Faith expressed his joy and took pleasure to announce that achievement to the followers of Baha'u'llah in various communities world around . He knew these believers had a difficult task ahead of them in order to transform the Baha'i local and national spiritual assemblies to the Houses of Justice which were referred to by Abdu'l-Baha in His Will and Testament. Ruhyyih Khoum, in her book, stated: *“From an Indian pilgrim’s notes in a letter to a friend, written in Haifa on 15 June 1929, we find the following: “Shoghi Effendi says...so long as the various National Assemblies do not have stabilized, well organized positions, it would be impossible to establish even an informal House of Justice. He wants us to at once draw up a constitution of the National Assembly on the lines of the American Trust and get it registered with the Government of India, if possible as a religious body, otherwise as a commercial body...Shoghi Effendi has urged in his recent letters to Eastern countries to have National Assemblies recognized as Religious Courts of Justice by local Governments.”* (The Priceless Pearl, p. 249). In his letter dated February 27, 1929, the Guardian explained: *“the Spiritual Assemblies of today will be replaced in time by the Houses of Justice... Not only will the present-day Spiritual Assemblies be styled differently in future, but they will be enabled also to add to their present functions those powers, duties, and Prerogatives necessitated by the recognition of the Faith of Baha'u'llah.”* He added: *“Not until they [the Baha'is] are themselves fully representative of the rank and file of the believers in their respective countries, not until they have acquired the weight and the experience that will enable them to function vigorously in the organic life of the Cause, can they approach their sacred task, and provide the spiritual basis for the constitution of so august a body [Universal House of Justice] in the Baha'i World.”* (The World Order Of Baha'u'llah , pp. 6-7).

Guardian Considered The Artificially Created Assemblies As Temporary And Insecure:

In a letter dated June 5, 1947, concerning the Baha'i Assemblies formed by foreign settlers in European countries, Shoghi Effendi wrote: *“Any artificially created assembly, consisting of settlers from abroad, can at best be considered as temporary and insecure, and should, if the second stage of European enterprise is to be commenced without undue delay in the future, be supplanted by broad-based, securely grounded, efficiently functioning assemblies, composed primarily of the people of the countries themselves, who are firm in faith, unimpeachable in their loyalty and whole-hearted in their support of the Administrative Order of the Faith.”* (Citadel Of Faith, p. 22). On the same subject, in his letter dated February 17, 1957, he addressed the National Spiritual Assembly of Germany and Austria, by saying: *“It is artificial to build up communities or Assemblies with Persians, or for that matter, any Baha'is from other countries. The Communities and Assemblies should be made up of local people. Thus in any of Centers where a large number of Persian Baha'is have settled, your Assembly should discuss the subject with them, and urge them to move to goal cities, where there are no Baha'is, or groups, in order to assist in the teaching work.”* (The Light of Divine Guidance, pp. 288-289).

Financial Support To Baha'i Teachers And Pioneers:

The teaching campaign and consolidation of Administrative activities in Africa, Sub-continent of India, and other Asian countries required dispatching of pioneers and Baha'i teachers to virgin territories and establishment of the Baha'i Fund for these goals. In a letter written on behalf of Shoghi Effendi to the believers in India,

dated November 28, 1940, we read: *“In connection with your teaching campaign, the Guardian wishes you to inform the N.S.A. that although there exists in the Cause no such institution as that of paid teachers, the N.S.A nevertheless should, in view of the urgent and pressing requirements of the six-year Plan, extend, though only temporarily, any financial assistance in its power to those believers who offer to undertake pioneer work throughout India and Burma. Also, those believers who are not themselves able to offer their services as pioneers, and who wish to directly and effectively participate in the campaign of teaching can instead offer to defray, through the national Fund, the expenses of any believer they choose to deputize for that purpose.”* (Dawn Of A New Day, p. 84).

On 29 May, 1946, he wrote through his secretary, such as: *“the time has come when the British Baha’is resources are sufficient to enable them to embark on their teaching campaign in a manner similar to that already followed by the American and Indian Baha’is. In other words pioneers who volunteer for work, if they are not able to support themselves, should be supported by the National Fund until they either find work or their task is completed. Likewise traveling teachers should be assisted financially to carry out “projects” assigned to them. The friends should not for a moment confuse this type of support with the creation of a paid clergy. Any Baha’i can, at the discretion of the N.S.A., Receive this necessary assistance and it is clearly understood it is temporary and only to carry out a specific plan. Baha’u’llah Himself has not only enjoined on everyone the duty of teaching His Faith, but stated if you cannot go yourself, to send Someone in your stead. The National Assembly, through and with its Teaching Committee, should take immediate steps to get pioneers out into the goal towns and teachers circulating about, to not only support and inaugurate the new work, but to stimulate the existing Assemblies and groups, and help*

them to expand.” (Unfolding Destiny, pp. 185-186) .

No Believer Above Assembly Jurisdiction:

Shoghi Effendi explained to the Baha’is that the administrative authority in the Baha’i communities at local and national levels must be vested and centralized in their Spiritual Assemblies. To no one, he gave authority to put himself above the jurisdiction of the Spiritual Assemblies save the Guardian of the Cause. He wrote on this subject through his secretary: *“with the view prevalent among some of the believers to the effect that certain believers have been given “spiritual stations” which make them immune to any action by a Baha’i administrative body; the Guardian wishes me to definitely state that to no one of the believers such a station has been conferred, which can place him outside and above the jurisdiction of any Assembly.”* (Principles of Baha’i Administration, p.19). Moreover, we read in the same book: *“Regarding the principle that the Cause must not be allowed to center around any Baha’i personality, the Guardian wishes to make it clear that it was never intended that well qualified individual teachers should not receive from local Assemblies every encouragement and facilities to address the public. What the Guardian meant was that the personality and popularity of such a speaker should never be allowed to eclipse the authority, or detract from the influence of the body of the elected representatives in every local community... Assemblies and not individuals constitute the bedrock on which the Administration is built.”*(pp. 18-19). In respect to the centralization of authority in the National Spiritual Assembly, he stated: *“The need for the centralization of authority in the National Spiritual Assembly, and the concentration of power in the various local Assemblies, is made manifest when we reflect that the Cause of Baha’u’llah*

is still in its age of tender growth and in a stage of transition.” (Baha’i Administration, Selected Messages, 1922-1932, p. 42). The appointment of the first group of the Hands of the Cause, in December 1951, brought a new realization of what the Guardian stated in early years of his ministry concerning the centralization of authority in the Baha’i National Spiritual Assemblies. Some of the Hands of the Cause were already members of National Spiritual Assemblies in their respective countries when Shoghi Effendi appointed them to the rank of the Hands of the Cause. In cablegram of December 24, 1951, he announced to the Baha’i world, such as: *“Nine elevated to rank of Hand in three continents outside Holy Land advised remain present posts and continue discharge vital administrative, teaching duties pending assignment of specific functions as need arises. Urge all nine [Hands] attend as my representatives all four forthcoming international conferences as well as discharge whatever responsibilities incumbent upon them at that time as elected representatives of national Baha’i Communities.”* (Messages to the Baha’i world, p. 20). On May 30, 1952, The Guardian wrote to the National Assembly of Germany: *“the Hands of the Cause are eligible to administrative offices except those permanently residing in Haifa and helping the Guardian in the administrative work. Whenever the time comes when the Hands should give up their administrative offices in order to be more free to serve under his direction, he will inform the friends.”* (The Light of Divine guidance, p. 182). In a letter dated, March 25, 1957, Shoghi Effendi’s secretary wrote on his behalf, such as: *“he [the Guardian] does not feel in this stage in the development of the Faith and the Institution of the Hands, that the Hands should request to not be elected on National Bodies, or resign from them...The National Assembly is not obliged to follow the wish of the Hands. It is also not the Body empowered to tell the Hands what to do; they can make*

suggestions to them.” (The Light of Divine Guidance, second volume, p. 127). The Guardian increased the number of the Hands of the Cause to twenty seven individuals towards the end of 1957, the year he passed away. These appointments were according to the provision of the Will and Testament of Abdu’l-Baha, clearly stating: *“The Hands of the Cause of God must be nominated and appointed by the guardian of the Cause of God. All must be under his shadow and obey his command... This body of the Hands of the Cause of God is under the direction of the guardian of the Cause of God. He must continually urge them to strive and endeavor to the utmost of their ability to diffuse the sweet savors of God.”* Shoghi Effendi in his message dated April 6, 1954, announced that the Institution of the Hands of the Cause *“destined to assume in the fullness of time, under the aegis of the Guardian, the dual sacred responsibility for protection and propagation of the Cause of Baha’u’llah.”* He honored the Hands in his message of October 1957, by addressing them as the *“Chief Stewards”* and *“high-ranking officers”* of the World Administrative Order. But, in nowhere the Guardian gave the Hands of the Cause authority to exercise above the Baha’i National Assembly jurisdiction and to disregard and nullify the decisions of this elected body. Shoghi Effendi believed there would not arise any conflict of authority in between the Institutions of the Baha’i Administration at any level whether local, national, or international, if the Baha’i institutions follow the administrative principles of the Baha’i Faith which was laid down by Abdu’l-Baha in His Will and Testament. One of Shoghi Effendi’s letters reads: *“I wish to reaffirm in clear and categorical language, the principle already enunciated upholding the supreme authority of the National Assembly in all matters that affect the interest of the Faith. There can be no conflict of authority, no duality under any form or circumstances in any sphere of Baha’i*

jurisdiction whether local, national, or international.” (Principles of Baha’i Administration, p. 74). Passing away of Shoghi Effendi in November 1957 created a situation in which the Hands of the Cause found themselves without their leader who could guide them through the crowning stages of the Baha’i world Administration. On November 25, 1957, the Hands of the Cause announced to the Baha’is that Shoghi Effendi had left no Will and Testament and that the Hands of the Cause had constituted a body of nine Hands, namely the “Custodians,” to remain in Haifa, Israel, in order to protect the Baha’i Faith. They further stated: **“On the matters involving administrative questions this same body will assist National Assemblies by citing those passages of the Baha’i Sacred literatures which direct the Assemblies to a sound solution.”** (The Ministry of the Custodians, p. 37). Here the Hands of the Cause made themselves a higher authority above the Baha’i National Assemblies and preserved for themselves the right to pronounce the final word on questions related to Baha’i administrative procedures or validity of any other institutions. From the beginning at the first conclave at Bahji, in Akka, Israel, the Hands of the Cause decided to manage the affairs of the Baha’i world community by obtaining a majority of votes among themselves. Two of the resolutions made by twenty seven Hands of the Cause, on November 25, 1957, read such as: **“In all their dealings with the Israel Government and any local authorities in Israel the Custodians shall act through the Baha’i International Council, who shall act in accordance with the instructions of the Custodians.”** And **“the authority to expel violators from the Faith shall be vested in the body of nine Hands”** (The Ministry of the Custodians, pp. 33-34). The International Baha’i Council was one of the highest institutions at the International level, composed of nine members, which were appointed by Shoghi Effendi. According to the Guardian’s proclamation on January 9, 1951, the International Baha’i Council was

the forerunner of the Universal House of Justice. Regarding to this Institution, in his cablegram, dated April 25, 1951, he stated: **“Process of unfoldment of the ever-advancing Administrative Order accelerated by the formation of the International Baha’i Council designed to assist in the erection of the superstructure of the Bab’s Sepulcher, cement ties uniting the budding World Administrative Center with the recently established state, and pave the way for the formation of the Baha’i Court, essential prelude to the institution of the Universal Houser of Justice.”** (Messages to the Baha’i World, p. 13). Logically, it would be much proper that the administrative procedures of the Baha’i world community to be directed by the International Baha’i Council for the reason that Shoghi Effendi already had expressed his satisfaction of the activities of the International Baha’i Council in accelerating the unfoldment of the Baha’i Administrative Order. But all the evidences show that Hands of the Cause did not want the International Baha’i Council become the highest ruling body of Baha’i Administration. On December 2, 1957, the Custodian Hands wrote to all National Spiritual Assemblies: **“Our lawyer advises us that we should also obtain from each National Assembly a letter recognizing us as the supreme body in the Cause, and this letter should include the following sentence: “We pledge our full support, faith and allegiance to the body of the Custodians of the Baha’i World Faith elected by the Hands of the Cause.”** (The Ministry of the Custodians, p. 40). The Custodian Hands, in the same letter, stated that their motive for obtaining such a letter was related to the many legal negotiations they had to conduct concerning properties at the World Center and elsewhere. In response to this letter, all the Baha’i National Spiritual Assemblies gave their consent and allegiance to the Custodian Hands. At that time sixteen Hands of the Cause were members of the Baha’i National Spiritual Assemblies in various countries. In the National Spiritual Assemblies of Iran, four

Hands of the Cause had membership. Under such circumstances, the National Spiritual Assemblies could easily go under influences of the Hands of the Cause during their deliberations. Ruhyyih Khanum at the introduction of “The Ministry of the Custodians” wrote: ***“When the Guardian passed away the paramount, supremely urgent task confronting us at our first Conclave was to ensure that everything connected with the affairs, direction and administration of the Faith was solidly and speedily vested in the Institution of the Hands.”*** (P. 10), and ***“the Hands were firmly established as the ruling and guiding body of the entire Baha’i world”*** (p. 2). Those Baha’is who have studied the Will and Testament of Abdu’l-Baha and deepened themselves in the writings of Shoghi Effendi are aware that the Baha’i scriptures do not provide a base for the Hands of the Cause to become the supreme and ruling body of the entire Baha’i world. Besides, in the text of Declaration of Trust and By-laws which was the constitution of the National Assemblies, and had been approved by Shoghi Effendi, there was no mention of the Hands of the Cause. The authority was only vested in the Institutions of National Assembly, the Universal House of Justice, and the Guardianship of the Faith, in this constitution. In April 1960, there was a conflict of authority between the Hands of the Cause and the National Assembly of France which had with majority of votes accepted Mason Remey as the second Guardian of the Faith. Mason Remey’s proclamation was based on his appointment as the president of the International Baha’i Council by Shoghi Effendi in a cablegram, dated as of March 2, 1951. The Hands of the Cause dissolved the National Assembly of France and announced to the Baha’is that the five members of the France National Spiritual Assembly were covenant breaker. This event is recorded in “The Ministry of the Custodians,” a documentary book approved by UHJ at the Baha’i World Center, in Haifa, Israel. Shoghi Effendi in

the last year of his life wrote that the spiritual health of the Baha’i communities and the fulfillment of ultimate destiny of the Baha’i Faith were all directly dependent upon the befitting discharge of responsibilities resting upon two Institutions of the Hands of the Cause and the Baha’i National Spiritual Assemblies. This Cablegram was dated as of June 4, 1957, and reads such as: ***“Call upon Hands and National Assemblies, each continent separately, to establish henceforth direct contact and deliberate, whenever feasible, as frequently as possible, to exchange reports...The security of our precious Faith, the preservation of the spiritual health of the Baha’i communities, the vitality of the faith of its individual members, the proper functioning of its laboriously erected institutions, the fruition of its worldwide enterprises, the fulfillment of its ultimate destiny, all are directly dependent upon the befitting discharge of the weighty responsibilities now resting upon the members of these two institutions.”*** (Messages To The Baha’i World, p. 123).

Putting The Baha’i Laws Into Effect:

The KITAB-I-AQDAS is the most holy book of the Baha’i Dispensation. It is the repository of basic laws, ordinances, principles, and guidance revealed by Baha’u’llah. In respect to this holy book, Baha’u’llah stated: ***“Our Exalted Herald [the Bab]... hath revealed certain laws. However, in realm of His Revelation these laws were made subject to Our sanction, hence this Wronged One [Baha’u’llah] hath put some of them into effect by embodying them in the Kitab-i-Aqdas in different words. Others We set aside... There are also ordinances newly revealed.”*** (Tablets of Baha’u’llah, p. 132). From the beginning of Baha’u’llah’s declaration to His companions in Baghdad, Iraq, in April 1863, the followers of Baha’u’llah were practicing many teachings and laws of the Bab until a copy of THE KITAB-I-

AQDAS was given to them sometime after 1873, the actual date it was revealed. Even then they were known as Babis by the adherents of the other religions. The name "Baha'i" was introduced during the Ministry of Abdu'l-Baha, by himself. THE KITAB-I-AQDAS was written in its entirety in Arabic by the pen of Baha'u'llah and was never translated into Persian language. Its circulation was limited in Iran, and Many Persian Baha'i teachers were able to read and understand its context. But most of the Persian believers did not know Arabic and their knowledge of their holy book was little and limited to what they perceived from the Baha'i teachers. During Abdu'l-Baha's ministry, many questions regarding the prayers, fasting, laws of personal status, and the other ordinances of THE KITAB-I-AQDAS were raised by the Baha'is to which Abdu'l-Baha answered accordingly. The Baha'i spiritual assemblies in the East had the obligation to ask and encourage the followers of the Faith to observe those ordinances which were sanctioned by Abdu'l-Baha. From the beginning of his Guardianship, Shoghi Effendi asked the Baha'is of the East to practice the laws of the Baha'i Most Holy Book as far as the circumstances in their countries allow them. To the Baha'is of the western countries, he sanctioned some of the laws and ordinances of THE KITAB-I-AQDAS; but the laws of Huququ'llah (right of God), Inheritance, Dowry...and etc., were not given to the western Baha'is during the thirty six year ministry of Shoghi Effendi. In connection to this subject, he wrote through his secretary: *"the Laws revealed by Baha'u'llah in the Aqdas are, whenever practicable and not in direct conflict with the Civil Laws of the land, absolutely binding on every believer or Baha'i institution whether in the East or in the West. Certain laws, such as fasting, obligatory prayers, the consent of the parents before marriage, avoidance of alcoholic drinks, monogamy, should be regarded by all believers as universally and vitally applicable at the present time.*

Others have been formulated in anticipation of a state of society, destined to emerge from the chaotic conditions that prevail today. When the Aqdas is published this matter will be further explained and elucidated." (Principles of Baha'i Administration, pp. 6 -7). In March 1936, the Guardian stated: *"The day may not be far distant when in certain countries of the East, in which religious communities exercise jurisdiction in matters of personal status, Baha'i Assemblies may be called up on to assume the duties and responsibilities devolving upon officially constituted Baha'i courts. They will be empowered, in such matters as marriage, divorce, and inheritance, to execute and apply, within their respective jurisdictions, and with the sanction of civil authorities, such laws and ordinances as have been expressly provided in their Most Holy Book."* (The World Order Of Baha'u'llah, p. 200). In December 1941, Shoghi Effendi stated: *"the Cause is not yet ready or sufficiently matured to put all the provisions of the Aqdas into effect... the provisions of the Aqdas are gradually, according to the progress of the Cause, being put into effect already, both in the East and the West."*(Dawn Of A New day, p. 94). In January 1944, regarding the prospect of the Faith of Baha'u'llah and the future tasks of its followers, he wrote: *"The codification of the Kitab-i-Aqdas, The Mother-Book of the Baha'i Revelation, and the systematic promulgation of its laws and ordinances, are as yet unbegun. The preliminary measures for the institution of Baha'i courts, invested with the legal right to apply and execute those laws and ordinances, still remain to be undertaken."* (God Passes By, p. 411). On 22 July 1949, Guardian's secretary wrote on his behalf: *"as most of the laws of the Aqdas cannot at present be enforced anywhere he has not deemed it necessary or wise to translate and promulgate them. You can orally translate them for any of the believers anxious to know exactly what they are... Neither the Master nor the Guardian*

have made any pronouncements about punishments stipulated in the Aqdas.” (Unfolding Destiny, p. 455). Ruhyyih Khanum wrote: *“One of the goals of the Ten Year Plan associated with the World Center, a goal the Guardian had allotted to himself, was what he termed the “codification of the laws and ordinances of the Kitab-i-Aqdas, the Mother Book of the Baha’i Revelation.”... Shoghi Effendi worked on this for about three weeks or so in the spring of 1957... I realized from what he told me that he was not planning at that time a legal codification of the provisions in the Aqdas but rather a compilation, placing subject with subject, which would enable the Baha’is to comprehend the nature of the laws and ordinances given by Baha’u’llah to His followers. It was at this time that Shoghi Effendi remarked more than once that he did not feel he could ever finish this task he had undertaken.”* (The Priceless pearl, p. 445).

No Amendment Could Be Introduced In The Text Of National Baha’i Constitution Without Approval Of Shoghi Effendi:

According to Shoghi Effendi’s instruction all National Spiritual Assemblies in the world had to adopt a National Baha’i Constitution in conformity with the text of the Declaration of Trust and By-Laws of the Baha’is of the United States and Canada. The Declaration of Trust of the early Baha’i National Assembly was composed of several Articles and was adopted in 1927. Article II of Declaration of Trust reads: *“We declare the purposes and objects of this Trust to be to administer the affairs of the Cause of Baha’ulah for the benefit of the Baha’is of the United States and Canada according to the principles of Baha’I affiliation and administration created and established by Baha’u’llah, defined and explained by Abdu’t-Baha, and amplified and applied by Shoghi Effendi and his duly constituted successor and successors*

under the provision of the Will and Testament of Abdu’l-Baha .” This Article is indicting the line of the Guardians was meant to be continued after the passing away of Shoghi Effendi. The Article IV declares: *“The trustees, i.e. , the National Spiritual Assembly, shall adopt for the conduct of the affairs entrusted to them under this Declaration of Trust, such by-laws, rules of procedure or regulations as are required to define and carry on its own administrative functions and those of the several local and other elements composing the body of the Baha’is of the United States and Canada, not inconsistent with the terms of this instrument and all in accordance with the explicit instructions given us to date by Shoghi Effendi, Guardian of the Cause of Baha’u’llah”.* This Declaration of Trust and the By-Laws were printed as appendix at the end of old copies of “Baha’i Administration” during the ministry of Shoghi Effendi. On May 27, 1927, the Guardian wrote to the National Spiritual Assembly of the United States and Canada: *“The Declaration of Trust, the provisions of which you have so splendidly conceived, and formulated with such assiduous care, marked yet another milestone on the road of progress along which you are patiently and determinedly advancing. Clear and concise in its wording, sound in principle, and complete in its affirmations of fundamentals of Baha’i Administration, it stands in its final form as a worthy and faithful exposition of the constitutional basis of Baha’i communities in every land, foreshadowing the final emergence of the world Baha’i Commonwealth of the future. This document, when correlated and combined with the set of by-laws which I trust are soon forthcoming, will serve as a pattern to every National Baha’i Assembly, be it in the East or in the West, which aspire to conform, pending the formation of the First Universal House of Justice, with the spirit and letter of the world-order ushered in by Baha’u’llah.”* (Baha’I Administration, pp. 134-135).

About two years later, in a letter dated February 27, 1929, Shoghi Effendi explained to the National Spiritual Assembly of the Baha'is of the United States and Canada: ***“whatever amendments you may decide to introduce in the text of the Declaration and By-laws should be duly communicated to me, that I may take the necessary steps for the introduction of similar changes in the text of all other National Baha'i Constitutions.”*** (The World Order Of Baha'u'llah, p.11). In 1934, he wrote to the Baha'is in Persia such as: ***“The first responsibility of the National Assembly is to formulate the By-Laws and adopt the constitution of its community in conformity with the Declaration of Trust of the National Assembly of the Baha'is in America. The text of this Declaration of Trust [of America] must be carefully translated without any change and alteration; because what are explicitly recorded in it are the administrative principles and considered as the foundation of the Baha'i community.”*** (Tawqiat-i-Mubarakih, 1922 – 1948). Shoghi Effendi asked all the National Spiritual Assemblies (N.S.A.) not to alter the essential principles of their constitution. On 27 December 1934, he wrote through his secretary to the British National Spiritual Assembly: ***“He [Shoghi Effendi] feels it his duty, now that your N.S.A. is taking steps for its formal registration in the Government, to earnestly request you to adopt, in its entirety and without any alteration, the full text of the constitution of the American N.S.A. so as to maintain the necessary uniformity in the essential principles of the Administrative Order. Whatever is not specified in the text of this national constitution, the Guardian has already explained to the National Assemblies of America, India, Egypt, Iraq and Persia, is to be left to the discretion of these Assemblies. He does not object if there be any differences in these secondary matters, but he feels that he should insist on uniformity in essentials.”***(Unfolding Destiny, pp. 101-

102). Adoption of National Baha'i constitutions in new territories became one of the goals of the Ten Year Teaching Plan, set by the Guardian, which started in 1953 and destined to end in 1963. The texts of Declaration of Trust and By-laws of several National Spiritual Assemblies in English, Persian, German, Arabic, and Spanish were printed in “THE BAHAI WORLD, VOL. XII 1950 -1854; pp. 393 - 444). In April 1963, the Baha'is elected a sans-Guardian Universal House of Justice which later on decided to make amendments in the text of Declaration and By-laws of the Baha'i National Assemblies. This means they made alteration in the principles of the Declaration of Trust by erasing the phrase ***“his [Shoghi Effendi's] duly constituted successor and successors under the provisions of the Will and Testament of Abdu'l-Baha”*** from Article II, and also by removing the phrase the ***“explicit instructions given us to date by Shoghi Effendi, Guardian of the Cause of Baha'u'llah, which instructions are already known to the Baha'is”*** from the Article IV. The alteration is in contrary to the instructions of Shoghi Effendi and should be considered as a breach in the old constitution of the Baha'i National Assembly. The reason Shoghi Effendi wanted the words ***“Successor and Successors”*** remain in the Declaration of Trust was for they were according to the provision of the Will and Testament of Abdu'l-Baha, and the Guardian himself foreshadowed the continuation of the line of Guardians of the Faith as he stated in a letter on April 11, 1949: ***“once a Baha'i has the profound convection of the authority from God, nested in the Prophet, passed on to the Master, and by Him, to the Guardians, and which flows out through the assemblies and creates order based on obedience –once a Baha'i has this, nothing can shake him.”*** (THE LIGHT OF DIVINE GUIDANCE; second volume, p.84).

Shoghi Effendi's Ten Year Plan For Establishment Of National And International Baha'i Courts:

Towards the end of his life, Shoghi Effendi gave the Baha'i world the Ten Year Plan known as "Ten Year Crusade." His Plan intended to fulfill the Will and Testament of Abdu'l-Baha by establishing the highest Baha'i institutions at the National and international levels in the world. In March 1953, in a long letter to the Persian believers, he wrote: ***"the most great Crusade [Ten year Plan] for which and for the purpose of enforcing the Will and Testament of the Center of the Covenant [Abdu'l-Baha] and fulfilling the Teaching Plan of the expounder of the word of God, the adherents of the Cause of God will arise."*** (Tawqi-i-Naw Ruz, 110 Badi). The writings of Shoghi Effendi are indicating that he thought until the Baha'i National Spiritual Assemblies and the International Baha'i Council were not properly and legally transformed to Baha'i courts, it would be premature to name them Houses of Justice. For the reason that the Will and Testament of Abdu'l-Baha which is the charter of the world order of Baha'u'llah, guides the believers to establish the secondary and the Universal Houses of Justice. As he wrote on March 11, 1936, ***"The day may not be far distant when in certain countries of the East, in which religious communities exercise jurisdiction in matters of personal status, Baha'i Assemblies may be called upon to assume the duties and responsibilities devolving upon officially constituted Baha'i courts."*** Then on October 8, 1952, the Guardian proclaimed the projected launching of the Ten Year Teaching Plan, known as ten year spiritual Crusade. Some of the goals of the Crusade were such as: ***"The establishment of a Baha'i court in the Holy Land, preliminary to the emergence of the Universal House of Justice. Codification of the laws and ordinances of the Kitab-i-Aqdas, Mother book of the Baha'i Revelation. Establishment of six national Baha'i***

Courts in the chief cities of the Islamic East—Tehran, Cairo, Baghdad, New Delhi, Karachi, Kabul," and again on his letter dated May 4, 1953, in connection to these objectives, he wrote: ***"the transformation of the International Baha'i Council into an international Baha'i court; the codification of the laws and ordinances of the Kitab-i-Aqdas; the establishment of six national Baha'i Courts in the chief cities of Islamic East."*** (Messages to the Baha'i World, p. 42, 152). Concerning the progress of the Crusade, on March 29, 1955, he wrote through his secretary: ***"The Ten Year Crusade ends in 1963; but as many of the goals should be won as quickly as possible. It should certainly be clear to all of the friends that we cannot hold off on winning the various goals of our tasks until the last year of the Crusade. They should be won just as quickly as possible. Furthermore, there are many tasks of the Crusade which the Guardian is not launching until preliminary goals have been won."*** (Unfolding Destiny, p. 345). Shoghi Effendi passed away in the mid-point of the Crusade, and the fortune of the Baha'i Faith fell under the control of the Hands of the Cause to rule the entire Baha'i world for six years. They were not able to establish even one Baha'i court which the Guardian set as a goal in his Ten Year Teaching Plan. They elected a Universal House of Justice which in contrary to the instruction of Shoghi Effendi had not become an officially recognized religious court of Justice by the government of Israel.

The Influence Of The Babi Faith Upon The Baha'i Faith:

Regarding the influence of the Babi Faith upon Baha'i Dispensation, Shoghi Effendi stated: ***"the Unity of the Baha'i revelation as one complete whole embracing the Faith of the Bab should be emphasised...The Faith of the Bab should not be divorced from that of Baha'u'llah. Though the teachings of the Bayan[Bab's holy book] have been***

abrogated and superseded by the laws of Aqdas, yet due to the fact that the Bab considered Himself as a forerunner of Baha'u'llah we should regard His Dispensation together with that of Baha'u'llah as forming one entity." (Unfolding Destiny, p. 426). Furthermore, He stated: *"His [Bab's] Dispensation in a sense will last as long as Baha'u'llah's lasts."*(Dawn Of A New Day, p. 94). It should be said that before writing a history of the life and ministry of Baha'u'llah, Shoghi Effendi gave an English translation of the history of the Babi Faith to the world, in 1931. This work was Nabil's narrative that he named it *the Dawn-Breakers* and completed it in 600 pages with the addition of 200 pages notes. In October 1931, he cabled America: *"Urge all English speaking believers concentrate study Nabil's immortal narrative as essential preliminary to renewed Intensive Teaching Campaign necessitated by completion Mashriqu'l-Adhkar. Strongly feel widespread use of its varied rich and authentic material constitutes most effective weapon to meet challenge of a critical hour. Unhesitatingly recommend it to every prospective visitor of Baha'u'llah's native land."* (The Priceless Pearl, p. 217). In reference to this book, his secretary wrote to the Baha'is of England: *"Shoghi Effendi feels justified to call Nabil's narrative a narrative of the early days of the Baha'i revelation."* (Unfolding Destiny, p. 427.)

Up to then there was not a chronicle of important events of Baha'u'llah's ministry or an analyses of His writings. There were two books available for the believers in the East and in the West providing some historical information in connection to the Bab and Baha'u'llah's mission. "A Traveler's Narrative" written by Abdu'l-Baha was a chronicle of the Bab's ministry, describing Baha'u'llah as a devoted Babi leader and as the Promised One of the Babi Dispensation. This was translated into English by Edward Granville Browne and published by Cambridge University Press in 1891.

Another book was, "Baha'u'llah And The New Era" by J.E. Esslemont, a general introduction to the Baha'i Faith, first published in Britain in 1923. In chapter III, it outlines the important events of Baha'u'llah's life in about 22 pages. In 1944, for the first time, a monumental work on history of Babi and Baha'i Dispensations, namely "God Passes By," was given to the followers of the Faith by Shoghi Effendi. A review of the significant historical events during the ministry of Baha'u'llah as an independent Manifestation of God, analyses of His holy book and Tablets were recorded in "God Passes By," in 144 pages. On Foreword of the book, at the very beginning, the Guardian wrote: *"On the 23rd of May of this auspicious year [1944] the Baha'i world will celebrate the centennial anniversary of the founding of the Faith of Baha'u'llah."* This statement of Shoghi Effendi is very similar to what he wrote ten years prior to this date at the opening of "The Dispensation Of Baha'u'llah," a long letter to the western believers. It is obvious that Shoghi Effendi considered the declaration of the Bab, on 23rd of May 1844, as a historical date on which the foundation of the Baha'i Faith was laid down by The Bab. Many of the Babi teachings, laws, and ordinances were embodied in THE KITAB-I-AQDAS with no changes or with modification by Baha'u'llah. The doctrine of BADA was one of the teachings of The Bab, revealed by Him, in the Persian Book of Bayan. On chapter 3 of the *vahid* IV of this book, The Bab prepared His followers to accept changes in the plan, laws, and ordinances of God. This was because the Dispensation of the Babi Faith was short; apparently only nineteen years, and the coming of the Promised One of the Babi Faith was near. The Bab stated the occurrence of BADA is when a prophet of God is alive. Moreover, he explained such changes happened in the name of abrogation in the laws of Quran during the ministry of Prophet Mohammad. The Bab stated whatever change to a decree made by Prophet Mohammad, during His lifetime, had to

remain fixed until the Day of Resurrection. The teaching of the Bab is indicating that BADA does not happen in the laws of God after the passing of the prophet-founder of a Faith up to the next Manifestation of God. In Chapter 9 of the *vahid* VII of the Persian Book of Bayan, The Bab in respect to Baha'u'llah (Man'yuzhiru'llah) wrote: ***“O people of the Bayan! Be on your guard; for on the Day of Resurrection no one shall find a place to flee to. He will shine forth suddenly, and will pronounce judgment as He pleaseth. If it be His wish He will cause the abased to be exalted, and the exalted to be abased, even as He did in the Bayan, couldst thou but understand. And no one but Him is equal unto this. Whatever He ordaineth will be fulfilled, and nothing will remain unfulfilled.”*** (Selections From The Writings Of The Bab. P. 92). The above passage is indicting there will not be a BADA in Baha'u'llah's plan, laws, and ordinances for a period of at least a thousand years of the Baha'i Dispensation. There are passages in The Most Holy Book of Baha'u'llah referring to the fact that His Will and decrees are irrevocable. We read in THE KITAB-I-AQDAS, such as: ***“O kings of the earth! The Most Great Law hath been revealed in this Spot, this scene of transcendent splendour. Every hidden thing hath been brought to light by virtue of the Will of the Supreme Ordainer, He Who hath ushered in the Last Hour, through Whom the Moon has been cleft, and every irrevocable decree expounded.”***(K 81). In November 1957, at the first conclave of twenty seven Hands of the Cause, the seven Persian Hands who were familiar with the doctrine of BADA in Shiih, Islam suggested that, in the provision of the Will and Testament of Abdu'l-Baha, BADA had occurred and there could not be a second Guardian to succeed Shoghi Effendi. The majority of the Hands liked the idea and accepted it. But, if the Persian Hands of the Cause had studied carefully the teaching of The Bab in respect to doctrine of BADA, they would not suggest it to the other Hands of the Cause after the passing of Shoghi

Effendi, in November 1957. For according to The Bab, only the prophet-founder of the Faith has authority to pronounce BADA (change) upon a decree or whatever He wishes. It is incumbent upon the followers of the Faith to obey the laws and instructions given to them in the holy writings of their Faith. The writings of Shoghi Effendi do not support the occurrence of BADA in the provision of the Will and Testament as he stated: ***“The bedrock on which this Administrative Order is founded is God's immutable Purpose for mankind in this day...The axis round which its institutions revolve are the authentic provisions of the Will and Testament of Abdu'l-Baha.”*** (The World Order Of Baha'u'llah, p.156).

Selected Bibliography:

- * BAHAI ADMINISTRATION, Selected Messages / 1922-1932; by Shoghi Effendi, pocket-sized edition, Baha'i Publishing Trust, Wilmette, Illinois 60091, 1974.
- * CITADEL OF FAITH, Messages to America / 1947-1957; by Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, Wilmette, Illinois, 1970.
- * DAWN OF A NEW DAY, Messages to India / 1923-1957; by Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, New Delhi, India, 1970.
- * GOD PASSES BY; by Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Company, Wilmette, Illinois, 1950.
- * KITAB-I-AQDAS; by Baha'u'llah, Baha'i World Center, Haifa, printed in the United States of America, 1992.
- * LIGHT OF DIVINE GUIDANCE; by Shoghi Effendi, Baha'i-Verlag GmbH, D-6238 Hofheim-Langenhain. 1982 – 134.
- * LIGHT OF DEVINE GUIDANCE; by Shoghi Effendi, second volume, Baha'i-Verlag GmbH, D-6238 Hofheim-Langenhain 1985-142.
- * MESSAGES TO THE BAHAI WORLD / 1950-1957; by Shoghi Effendi, pocket-sized edition, Baha'i Publishing Trust, Wilmette, Illinois 60091, 1995.
- *MINISTRY OF THE CUSTODIANS / 1957-1963, Baha'i world Center, Haifa, printed in Great Britain, 1992.
- *PRICELESS PEARL; by Ruhiiyyih Rabbani, Baha'i Publishing Trust, London, 1969.
- *PRINCIPLES OF BAHAI ADMINISTRATION; by Shoghi Effendi, pocket-sized, Baha'i Publishing Trust, London, 1963.
- *SELECTIONS FROM THE WRITINGS OF THE BAB; Baha'i World center, Haifa, printed in Great Britain, 1982.
- *TABLETS OF BAHAI U'LLAH; pocket-sized edition, Baha'i Publishing Trust, Wilmette, Illinois, 60091, 1988.
- *TAWQIAT-I-MOBARAKIH / 1922 – 1948; by Shoghi Effendi in Persian, printed by Baha'i National Assembly of Iran, 1973.
- *TAWQIAT-I-MUBARAKIH; by Shoghi Effendi in Persian, Baha'i-Verlag GmbH, 6238 Hofheim-Langenhain 1992 – 149.
- *UNFOLDING DESTINY, Messages to the Baha'is of the British Isles; by Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, London, 1981.
- *WILL AND TESTAMENT OF ABDU'L-BAHA; translated by Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, Wilmette, Illinois, 1971.
- *WORLD ORDER OF BAHAI U'LLAH; by Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, Wilmette, Illinois, 1974.

Visiting Charles Mason Remey
The second Guardian of the Baha'i Faith
By
Donald A. Harvey and Jacques Soghomonian

September 5th 1972

Jacques and Donald journeyed Monday 4th September 1972 by highway from Marseille to Florence in view of visiting the Guardian of the Cause of God and of the Faith of Baha'u'llah. They arrived late in the evening and it was only the following morning, Tuesday 5th September that they took contact at the Pensione.

There they found Mason Remey in high form, sitting in an easy chair in his room. He welcomed them with open arms one and the other, and the conversation began almost immediately.

Mason emphasized how much Pepe is a very special servant to the Cause through his total service, abnegation and entire fidelity to him Mason, to his physical person presently confined to his room. Mason declared how much this fact should be known to all the peoples as it will be anyway sooner or later, this we can all be sure.

Then the topic of the present confusion throughout the world and more particularly in the Baha'i Faith was brought up. Mason declared quite bluntly that there are pretenders as there always were, but especially in our times and for times

to come. These pretenders claim for themselves the Guardianship of the Faith of Baha'u'llah and thereby will mislead many peoples as is the case in partisan and election political campaigns. No matter how this continues Mason declared that there is but one single Cause of God and that each of us can be certain that there is but one Guardian of the Baha'i Faith. This he has repeated several times during this initial conversation, and he has insisted very strongly on this fact of unicity and of the authenticity of the Guardianship of the Cause of Baha'u'llah. He said that none of us should ever be discouraged whatever the circumstances for ultimately this truth of the guardianship and of a single Guardian would be at last seen and recognized by all the peoples living upon this Earth.

The Guardian said that our present day situation surrounding us is very confusing indeed. Jacques and Donald asked him, since so many efforts of the Sans-Guardian groups and those of the followers of numerous pretenders to the Guardianship of the Cause, those of today and those to come, if it would be useful that large excerpts and

developments of “Some Answered Questions” be circulated everywhere. Mason immediately answered them to do nothing of the kind, so not to add to the great confusion which prevails now in the Faith among all the friends. It would be well instead for each of the very few friends who really follow the Guardian (and for him four or five of them at this moment would be sufficient) to pursue on doing his best in presenting this Message which is destined to all the peoples, to the peoples that they may meet in these times to come. The friends must not engage in arguments (polemics) which only shrouds fundamentals and makes things yet more confusing than they are at present, but to know well themselves what Baha’u’llah expects from each and from all in order to be able to present with some degree of success this Message to the peoples of the earth, beginning thereby with those who show a definite desire for the search for truth. Answering a question Mason said that mysteries are created solely by men.

To another question put forth to Mason concerning the Revelation of John The Divine and the corresponding chapter of the New Testament in the Bible where it is spoken of the Lamb of God who will sit upon the Throne of God surrounded by the faithful and where he will unfurl the scrolls, Mason confirmed that the Lamb of God is in fact the Guardians of the Cause of Baha’u’llah. These verses revealed by John the Apostle in the Chapter

of Revelation in the very Last Days would be literally accomplished in due time.

Mason made mention of the Number One, the Unicity of God and of His Cause and that of the Guardianship. He spoke also about the Number Seven as being a number of religious significance down through the ages and more particularly so during these present times and those to come (The Seven Lights or Candles of the Spirit). Each of the true followers of Baha’u’llah and of the Guardianship which is inseparable to this Cause should be as each of these lights. Mason reminiscing while on this subject recalled an hymn in the Methodist Church: “Keep the home Light burning”, never let it die down, keep it well in evidence before the whole world. Such is the requirement for the Seven Lights for the times we are now living in. It is incumbent for all concerned to insure that whatever surrounds and protects that Light from outside winds (in other words, the Lamp itself) will be constantly maintained in good condition so that it will correctly fulfill its purpose.

Mason also recalled the numerical systems having ten, or twelve as a base, which are propositions and inventions coming solely from men and having no relationship with these Seven Lights in the Baha’i Faith. Moreover Mason indicated that there was no direct relationship whatsoever, even no basis for comparison between these Seven Lights and the Five Worlds of the Spirit which were developed by

Abdu'l-Baha in one of the Chapters of "Some Answered Questions".

All throughout this series of exposes the Guardian, more lucid than he ever seemed to be before, insisted upon the fact that there is but one Guardian, and all those who, today follow the Guardian can ever be certain of it whatever may happen as coming from men, and no matter how many detractors (there) will be. All ready with the presentation of the signification of the figure "Seven", and that of the figure "One" (one single true Cause of God and one Guardian only) Mason then emphasized and insisted upon the sentence: "There are many called and few chosen". He again and again repeated this Verse, alternating it with the declaration that, there is but one sole true Guardian of the Faith and that the few who follow him and who will follow him can be absolutely certain of that fact and must not allow anything whatever to lead them away from this essential and indestructible Truth.

Jacques proposed that a prayer be said all together and Mason asked Jacques to lead us in prayer at this moment. Even before the last verse was pronounced Mason had closed his eyes and found himself then so it seemed intensely concentrated as in another world. Only thereafter he gradually come back to himself.

This interview lasted about an hour and a few minutes over, and Jacques with Donald took leave of the Guardian since lunch time was

approaching, in order to meet with him later that afternoon.

It is customary right after lunch for everyone to take a short nap or "siesta". Mason remained alone in his room most of the afternoon while Jacques, Donald and Pepe were up to the terrace on top of the building for a relaxed and friendly chat, reminiscing about many events that were lived through by some or another, either together or each one on his own. Somehow a balance sheet could thus be drawn with the evidence that the True Faith and Cause of God is one thing while the actions of men, far from being decisive and overriding, can only be illuminated, whether favorably or des-favorably as each case may by the incontrovertible and unalienable verities of the True Religion of God such as was revealed to us by the many Manifestations down the ages and more particularly His Holiness Baha'u'llah for the recent and actual times as well as for the times to come.

As soon as this meeting with Pepe ended, Jacques and Donald came downstairs to see Mason who awakened from his siesta. He said he was happy to see them again, and repeated several times the Verse: "There are many called and few chosen" and pronounced alternatively that there is but one true Guardian only, of the Cause of God. He repeated too that this fact, nowadays invisible to the peoples, would become subsequently and at last clear and evident to all. He recommended to never be

discouraged whatever events may come to us for ultimately all will be well. This is the Cause of God and nothing; absolutely nothing will ever prevail against His Plan. All will become at last clear for all the peoples of the Earth for times to come.

Mason told Donald and Jacques “Do you see this painting and this portrait that I can see through the mirror of this chest over there? Well, one can ask himself all kinds of questions, and there will always be questions, always questions one can ask without ever finding any answer. Nevertheless we must forge ahead and do what is to be done, gradually as things present themselves to you and not allow questions to stop you as if they were obstacles. There will be and always will be questions that one must not try to answer nor to solve. Only acts performed in the right spirit will be taken in account. Anyways every effort will always find an ending and will inevitably bear its fruits.”

Mason also said to Donald and to Jacques: “Each time there are inside bowel movements in my body and that there is this inside growling which forces me often to do what I shouldn’t as I lay upon this bed, then I know that there is something the matter in the Baha’i Cause, that things are not correct in the Cause and are going bad.”

As dinner time approached Jacques and Donald took with Pepe leave of Mason and would rejoin him after dinner.

Thus about 8:30 p.m. Jacques, Donald and Pepe, after a brief conversation together that began during dinner, visited again Mason. He greeted them standing up and with a cane in hand. He sat down in the arm chair as Pepe said to him: “Mason, when you will be tired, you tell Donald and Jacques and we will then all retire for the night.”

Mason began the interview stating that the day about to end was a marking success, nevertheless there would yet be many events of all kinds. He then quoted again the Verses: “There are many called but few chosen”. He also said that things announced themselves well yet everything could be compromised, that is why we should all dedicate ourselves to action, each as he is concerned, in his family, in his city, in his work. No one could foretell exactly what would then happen and what would be the future condition of this or that person, and that it would be wiser not to say too much now. He then came back and quoted the Verse: “There are many called but few chosen ones....” And then fixing his gaze through the window of his room Mason told Jacques and Donald: “I can see over there a light and one can ask himself questions without ever finding an answer.” (The sun had set, night was upon us and across the Arno River from where we were we could see not only one but several lights scintillating like big stars, coming so it appeared from houses upon the hill. Mason during his interview was in full possession of his powers and

no one did see him yet as one could behold him that evening as the True Guardian of the Cause of God and of Baha'u'llah, the very Centre of the Faith, the fully lucid Captain conducting the Ship.)

Mason insisted again, and at length this time, more than ever before upon the fact that there is but one True Guardian of the Faith, upon the Verse: "There are many called but few chosen", and upon the presence of questions in our minds, questions which will never be resolved.

Between these things Mason asked first Jacques and Donald if they would have anything to say themselves. He asked them if they had any questions, first of all general, and thereafter personal, to bring to him. One after the other Jacques and Donald related to him their profession and entourage, asking him if they should be changed? In each case Mason declared:

"Continue, pursue what you are now doing concerning your professional work from where you are now, and for your family."

Again came the theme: "There will always be questions which will never be answered, and it should not deter us in any way whatsoever."

Mason asked again and again once more, if there were questions as if to probe at this instant his visitors. Upon a remark of Mason that whole problems yet subsist in a very special country where the Guardian is already served on the spot (its capital city was mentioned earlier in the day and Mason did not provide

any precise answer to it) one of his visitors received from Mason this answer: "if it would be possible for anyone to make a brief journey there it would be indeed a good thing."

Another question was brought to Mason, a question also mentioned earlier in the afternoon and unanswered until now: "Would 'Somaliland Coast become the future Holy Land?" (as it was reportedly told to someone by the Guardian). To this Mason replied that there would remain always questions without an immediate answer, or that the answer would become evident after a long time has elapsed. Then, at Mason's bidding that this question be reworded, it was asked to him if this affirmation made before by the Guardian would be fulfilled before or after the Great Catastrophe constituted by the slip of the earth's crust. He replied: "After!"

At this very moment Pepe, who wasn't taking part in the conversation, appeared at the entrance and asked if all was well, and upon the affirmation of Jacques and Donald he announced he would have to be absent briefly and would be on his way. At this point the Guardian declared to Jacques and to Donald that the interview was over and that, feeling increasing fatigue upon him, he should think upon retiring for the night. Pepe was called so everything would go well with Mason in preparing him for the night. This was done in a jiffy and with Mason well installed in his bed, Jacques and Donald respectfully

took leave as he told them that this day was for him particularly significant and propitious in every way.

In concluding with the foregoing, the Guardian is most obviously in full possession of his faculties and in full command of his Guardianship. Pepe, as well as all those, believers or not who visit him, estimate that he is a most exceptional person alive today, expecting to see him standing up without any assistance as it was the case even not so long ago. All expect him to outlive many much younger persons, and in any case to be alive upon this Earth many more years. For none must forget that he is the Guardian of the Cause of God and as such he, Mason, is under the Protection and Guidance of Baha'u'llah no matter what says men and women who pretend to be what they are not and who are no longer what they were slated to be, all this owing to their deeds and their utterances, above all owing to the steps they have taken.

Over a hundred years ago Baha'u'llah was a prisoner of men never-the less through the deeds and the words of this Glorious Manifestation the ultimate victory of the Cause of God has been demonstrated. Demonstrated at the same time the errors of men, foremost the errors of temporal 19th Century Rulers who because of their conceit and their neglect with respect to the One True God manifested upon this Earth have impressed upon the turn of events, periods of tragedy and useless wars

whose consequence was thereafter to multiply to infinity human problems, through the fallacious actions of human-formed groups which continue to insist upon solving without God - without His Manifestation - all these problems, all this un-orderliness, all this confusion which can only increase, unless each one, and all the peoples unanimously turn to Him, Baha'u'llah. This will be so at the right time whatever the great opposition strains of today and those to yet come.

In another degree Mason, the Guardian, the one and only unique Guardian of the Cause of Baha'u'llah who will remain so as long as he lives upon this Earth, the only Guardian for today and for years to come, is also a prisoner, a prisoner confined to his room because of all the confusion and disorder now in the Faith. This confusion and disorder, caused by some persons well in view who have "risen" and have unexpectedly deviated from the right path, has repercussions in the very inside of his physical body. All must know, in accordance to the very desire of Mason he has himself expressed before Jacques and before Donald during their visit to him on 5th September 1972, how much Pepe is serving the True Cause while serving the physical person of the One who is today and tomorrow the one and only Guardian. Each concerned should profitably make an examination of his own conscience so he can determine himself which

Faith he is serving? Is it the one and only Faith of Baha'u'llah effectively guarded as never before so it well seems by its one and only Guardian whatever his present physical sufferings which Pepe strives to alleviate at the maximum. Otherwise is it a pretence of a Faith disguised with the True Name so as to mislead the peoples in believing it is the True Faith while in reality it is but an aggravated repetition of past human mistakes, mistakes having no valid excuse whatever for those. All men and women who commit them today before God and, as it will become sooner or later visibly evident, before all the men and women who lived upon this Earth at all times. Mistakes built upon cupidity, selfishness, particularisms, the personal "causes" disguised in the garb considered to be that of the True Cause! Even worse than that, for God the Almighty had revealed for all to see an Alliance and a Covenant with all of Creation, the summit of which is man. Humankind today, made up of all these men and all these women, finds itself temporarily misled and threatened to be fallaciously and

definitively towed away by some persons who pretend serving faithfully so they can mislead the better and thus transform the Cause into a vile commerce and become a personal means of influence. Nevertheless these misled are mistaken for no one on Earth, except obviously the One who is the True Guardian, can ever pretend to know this True Cause of God. It is solely through the one and only unique Guardian now living on Earth that each believer can ever hope to know this True Cause and to develop thereby as he serves it really and unconditionally. Aside from this everything else is but illusion which will but leads to naught, while the True Cause under the Unique One is the Living Guardian, will triumph over all. All will be well ultimately. Mason has always assured us ever since we knew him as Guardian, and he says so again with even more force today.

Text prepared

By

Donald Harvey

With the assistance of Jacques Soghomonian

**STATEMENT
BY
E.S. YAZDANI
26 April, 2009**

I, E. S. Yazdani, currently residing at 1385 Old Northern Road, Middle Dural, 2158, Australia, state that, Mr. J. Soghomonian is the present 4th guardian of the Baha'i Faith and he remains the guardian of the Baha'i Faith until his soul is called from this physical plane to the next by the All Mighty God. He was appointed to the position of the 4th guardian of the Baha'i Faith by his predecessor; Mr. D. A. Harvey the 3rd guardian of the Baha'i Faith.

It is the duty of all the believers, including his appointed successor, to obey the Guardian of the Faith Mr. J. Soghomonian, in accordance with the provision of the Will and Testament of 'Abdu'l-Baha.

It must be stated that it is my great honour to serve the present guardian of the Faith. It is my dignity to obey his order. It is my adoration and adulation to take his direction. I am nothing in his presence. My greatness is to be humble before him. My God protect him and I wish him a very long life in this world.

May God assist me to remain faithful in His Covenant.

May God protect the Cause of Baha'u'llah from the violators of His Covenant.

E.S. Yazdani
Sydney, Australia
26 April, 2009

PS: This statement was published in the last April, 2009 issue of RIDVAN and it is republished again to stress that the unity of the Faith is guarded by obeying the present Guardian of the Faith Mr. Jacques Soghomonian. He is the present Guardian of the Faith.
Signed by E.S. Yazdani

The Baha'i Faith And The Institution Of Guardianship

Statement

On

The Baha'i Faith and Its Institution of Guardianship

His eminence Mr. J. Soghomonian, the 4th and the present Guardian of the Baha'i Faith has given his cordial approval for publication of this pamphlet

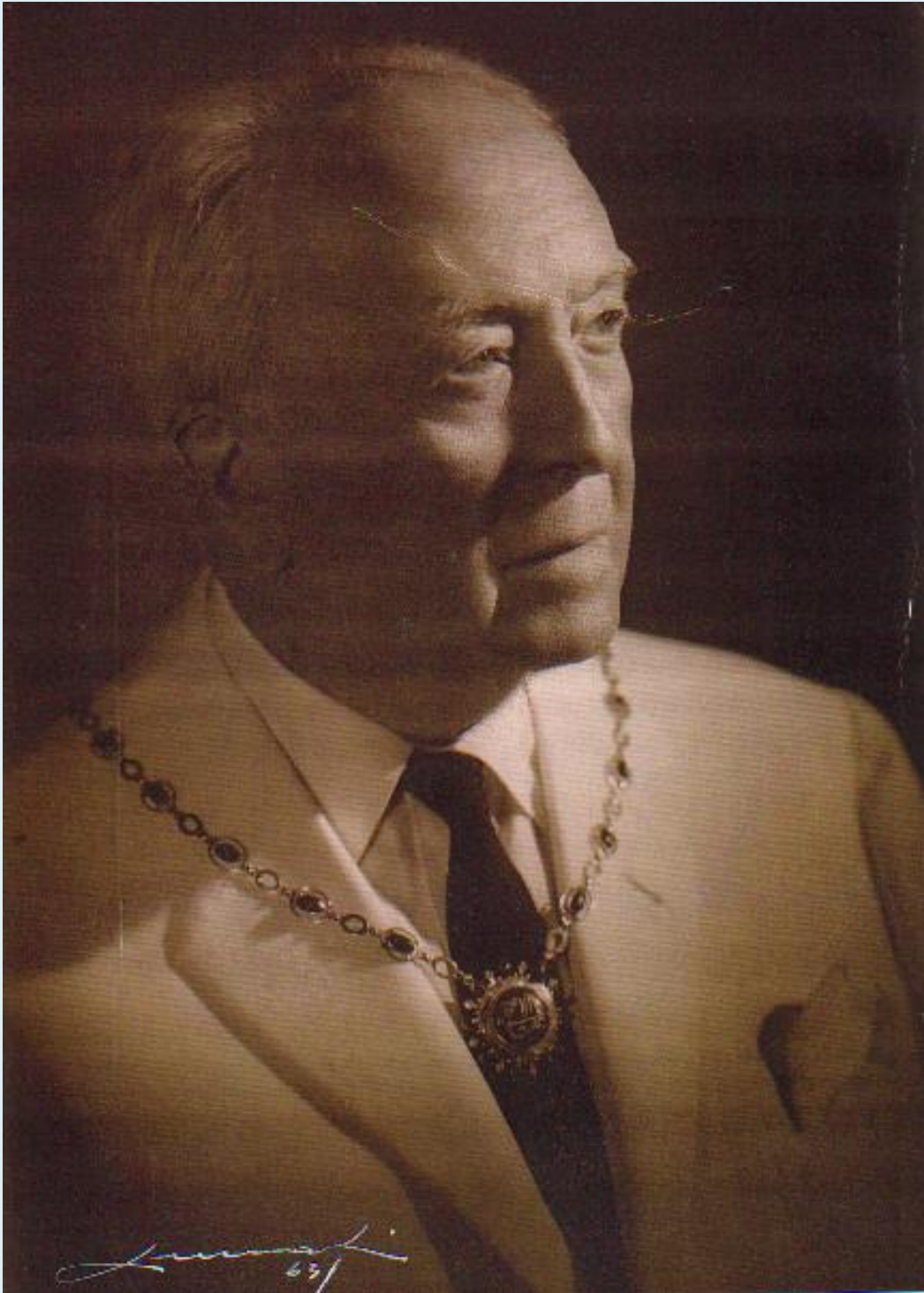
The Baha'i Faith was heralded by a young man named Siyyid Ali Muhammad, who became known as the Bab. The Bab declared His mission on 23 May 1844, closing the Prophetic Cycle and opening the new Cycle of Light and Truth, destined to last at least 500,000 years. The Babi and the Baha'i dispensation are the first two dispensations of the many to come in this new cycle. The Bab directed His followers to spread the new teachings throughout the Persian Empire in the mid-nineteenth century. He stirred the frozen Persian community to its depths, creating waves of opposition within the religious hierarchy and the Persian ruling elites. Many distinguished religious leaders, ruling personnel, and ordinary people accepted His new teachings. The ruling Persian clergy class, however, found Him to be a threat. The Bab was arrested and exiled within Persia. Finally, He was judged by a number of religious leaders in Tabriz and executed by the order of the Persian government in 1850. Many of His followers were savagely put to death by mobs, religious leaders, and the Persian government.

In 1852, a man named Mirza Husayn-Ali, a follower of the Bab, was arrested in

Tehran and put into prison. While in prison, Mirza Husayn-Ali became aware that he was God's new Messenger, fulfilling the Bab's promise of the One to come after Him and formally ending the Babi dispensation, which lasted only nine years. Mirza Husayn-Ali became known as Baha'u'llah, Arabic for "Glory of God"; but it was not until 1863 that He proclaimed His mission and revelation to the world.

Like the Bab before him, Baha'u'llah faced exile and persecution. He was sent into exile to Baghdad, Istanbul, Adrianople, and finally Akka, today part of Israel, where He lived under house arrest until He left this world in 1892. A prolific writer, Baha'u'llah sent tablets to the leaders of His time: Napoleon III; Queen Victoria; Pope Pius IX; Alexander II, Czar of the vast Russian Empire; William I, King of Prussia; Francis Joseph, King-emperor of Austria-Hungary; Sultan 'Adul'l-'Aziz of the Ottoman Empire; and N'asiri'd-Din Shah, the ruler of Persia. He invited the leaders and the people of the world to embrace a new teaching for the establishment of the unity of humankind.

Charles Mason Remey
The 2nd Guardian of the Baha'i Faith

‘Abdu’l-Baha in His tablet Addressed to C.M. Remey states:

“Verily I beseech God to make thee confirmed under all circumstances. Do not become despondent, neither be thou sad. ERE LONG, THY LORD SHALL MAKE THEE A SIGN OF GUIDENCE AMONG MANKIND”

Star of the West, Vol. V, No. 19, 2 March 1915

The outstanding teachings of the Baha'i Faith can be summed up in the following principles: the declaration of Universal Peace; oneness of mankind; Religion must be the cause of fellowship and love; all kinds of prejudices, religious, racial, political, and national, destroy the edifice of humanity; establishment of a universal language; equality between women and men; material civilization must be completed by spiritual civilization; Religion is the foundation for world unity; universal education; and complete harmony between science and religion. The Founder of the Baha'i Faith confirmed that the unity of humanity and universal peace will be realized and the Kingdom of God on earth will be established per the prophecies of His Holiness the Christ.

Baha'u'llah left this world in 1892. In His Will, the Book of the Covenant, He appointed 'Abdu'l-Baha to succeed Him. 'Abdu'l-Baha directed the affairs of the Baha'i Faith and wrote numerous books and tablets on the importance of the Faith during His ministry, which lasted from the passing of Baha'u'llah to his own death in late November 1921. After 'Abdu'l-Baha's ascension, He was succeeded by Shoghi Effendi as the first guardian of the Faith, in accordance with 'Abdu'l-Baha's Will and Testament.

To regulate the activities of the worldwide human communities and nations, the Founder of the Baha'i Faith engineered an administrative system known as The World Order of Baha'u'llah (WOB). WOB contains various institutions. The two most important Institutions of WOB are the Guardianship and the Universal House of Justice.

The institution of Guardianship is represented by a Guardian at any time in the Baha'i Dispensation. The first

Guardian was Shoghi Effendi, named and appointed by 'Abdu'l-Baha in His Will and Testament. The Guardian's duties are fully described in 'Abdu'l-Baha's Will and Testament as well as in "The Dispensation of Baha'u'llah," a chapter in The World Order of Baha'u'llah by Shoghi Effendi. Guardian's duties include: appointing his successor in his own lifetime; sitting at the head of the Universal House of Justice; interpreting the Holy Writings; and having the final say on matters of the Faith as the Authorized Interpreter of the Baha'i dispensation, which will be in existence not less than a thousand years.

The Institution of the Universal House of Justice (UHJ) is formed by marrying a universally elected body of the people and the Institution of Guardianship represented by the guardian. The formation of the Universal House of Justice is under the supervision and direction of the guardian of the Faith. UHJ passes laws and regulations that are not found in the Writings of Baha'u'llah or 'Abdu'l-Baha. UHJ can cancel the laws enacted by past Houses and may enact new ones to meet the requirements of the time. The guardian, as the head of the Universal House of Justice, has only one vote and does not have the right of veto or to disregard any member's vote or the vote of the majority.

The first guardian, Shoghi Effendi, in his own life time, formed the embryo of the Universal House of Justice and appointed Charles Mason Remey as its president in an announcement to the Baha'i World made by two cablegrams of 9 January and 2 March 1951. In these two cablegrams, the first guardian appointed his successor as well as announces formation of the embryo of the Universal House of Justice. The first cablegram reads:

Guardian of the Baha'i Faith in Person

Permanent Head of the Universal House of Justice

شخص ولی امر دیا نت بهایی رئیس لا ینعزل بیت العدل اعظم الہی

“Without such an institution [Guardianship] the integrity of the Faith would be imperilled, and the stability of the entire fabric would be gravely endangered. Its prestige would be suffered, the means required to enable it to take a long, an uninterrupted view over a series of generations would be completely lacking, and the necessary guidance to define the sphere of the legislative action of its elected representative would be totally withdrawn.”

From Dispensation of Baha'u'llah by Shoghi Effendi

” بدون این موسسه [ولایت امر الله] وحدت امر الله در خطر افتد و بنیا نش متزلزل گردد و از منزلتش بکاھد و از واسطه فیضی کہ بر عواقب امور در طی دھور احاطہ دارد با لمرہ بی نصیب ماند و ہدایتی کہ جهت تعیین حدود و وظائف تقنینیہ منتخبین ضروری است از آن سلب گردد “
از توقیع دور بہایی نوشتہ شوقی افندی

**THE UNIVERSAL HOUSE
OF
JUSTICE**

بیت العدل اعظم الہی

Universally Elected Body by the People of the World

[Under direct supervision of living Guardian of the Baha'i Faith]

مجمع انتخابی بین المللی توسط ساکنین کرہ ارض

Proclaim National Assemblies of East and West weighty epoch-making decision of formation of first International Baha'i Council, forerunner of supreme administrative institution destined to emerge in fullness of time within precincts beneath shadow of World Spiritual Center of Faith already established in twin cities of Akka and Haifa. Fulfillment of prophecies uttered Proclaim National Assemblies of East and West weighty epoch-making decision of formation of first International Baha'i Council, forerunner of supreme administrative institution destined to emerge in fullness of time within precincts beneath shadow of World Spiritual Center of Faith already established in twin cities of Akka and Haifa. Fulfillment of prophecies uttered by Founder of Faith and Center of His Covenant culminating in establishment of Jewish State, signaling birth after lapse of two thousand years of an independent nation in the Holy Land, the swift unfoldment of historic undertaking associated with construction of superstructure of the Bab's Sepulcher on Mount Carmel, the present adequate maturity of nine vigorously functioning national administrative institutions throughout Baha'i World, combine to induce me to arrive at this historic decision marking most significant milestone in evolution of Administrative Order of the Faith of Baha'u'llah in course of last thirty years. Nascent Institution now created is invested with threefold function: first, to forge link with authorities of newly emerged State; second, to assist me to discharge responsibilities involved in erection of mighty superstructure of the Bab's Holy Shrine; third, to conduct negotiations related to matters of personal status with civil authorities. To these will be added further functions in course of evolution of this first embryonic International Institution, marking its development into officially recognized Baha'i Court, its transformation into duly elected body, its efflorescence into

Universal House of Justice, and its final fruition through erection of manifold auxiliary institutions constituting the World Administrative Center destined to arise and function and remain permanently established in close neighborhood of Twin Holy Shrines. Hail with thankful, joyous heart at long last the constitution of International Council which history will acclaim as the greatest event shedding luster upon second epoch of Formative Age of Baha'i Dispensation potentially unsurpassed by any enterprise undertaken since inception of Administrative Order of Faith on morrow of Abdu'l-Baha's Ascension, ranking second only to glorious immortal events associated with Ministries of the Three Central Figures of Faith in course of First Age of most glorious Dispensation of the five thousand century Baha'i Cycle. Advise publicize announcement through Public Relations Committee. ["Message to the Baha'i World." Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, 1958, page 7]

Part of the second cablegram states:

Greatly welcome assistance of the newly-formed International Council, particularly its President, Mason Remey, and its Vice-President, Amelia Collins, through contact with authorities designed to spread the fame, consolidate the foundations and widen the scope of influence emanating from the twin spiritual, administrative World Centers permanently fixed in the Holy Land constituting the midmost heart of the entire planet. ["Message to the Baha'i World." Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust 1958, page 22]

After Shoghi Effendi left this world on 4 November 1957, a group of people then elevated to the rank of the Hands of the Cause, led by Shoghi Effendi's widow Mrs. Rabbani, openly opposed and challenged the authority of C. M. Remey, the head of the embryo of the Universal House of Justice. They propagated the idea

that the lines of guardianship ended with the passing of the first guardian and there will be no other guardians after Shoghi Effendi.

Based on the fact that an embryo possesses all perfections, the International Baha'i Council, that is the embryo of the Universal House of Justice, was potentially the Universal House of Justice. Further, and in accordance with the Will and Testament, the Head of the Universal House of Justice is the guardian of the Faith and the guardian of the Faith is the head of the Universal House of Justice. These two offices are in fact one office.

Upon these facts, the Institution of Guardianship will continue in the Baha'i Dispensation. Shoghi Effendi writes;

Divorced from the institution of the Guardianship the World Order of Baha'u'llah would be mutilated and permanently deprived of that hereditary principle which, as 'Abdu'l-Baha has written, has been invariably upheld by the Law of God. ...Without such an institution the integrity of the Faith would be imperiled, and the stability of the entire fabric would be gravely endangered. Its prestige would suffer, the means required to enable it to take a long, an uninterrupted view over a series of generations would be completely lacking, and the necessary guidance to define the sphere of the legislative action of its elected representatives would be totally withdrawn.[The World Order of Baha'u'llah, Shoghi Effendi. Baha'i Publishing Trust, 1955, page 148]

In another passage Shoghi Effendi states:

It must be also clearly understood by every believer that the institution of the Guardianship does not under any circumstances abrogate, or even in the slightest degree detract from the power granted to the Universal House of Justice by Baha'u'llah in the Kit'ab-i-Aghdas, and

repeatedly and solemnly confirmed by 'Abdu'l-Baha in his Will. It does not constitute in any manner a contradiction to the Will and Writing of Baha'u'llah, nor does it nullify any of his revealed instructions. It enhances the prestige of that exalted assembly, stabilizes its supreme position, safeguards its unity, and assures the continuity of its labours, without presuming in the slightest to infringe upon the inviolability of its clearly-defined sphere of jurisdiction... [The World Order of Baha'u'llah. Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, 1955, page 8]

C. M. Remey, after over two years sending various correspondence and appeals to the ex-Hands, with no result, announced his proclamation as the second Guardian of the Baha'i Faith in 1960. C. M. Remey stated that he was the second guardian of the Baha'i Faith and successor to the first Guardian from the moment Shoghi Effendi left this world on 4 November 1957.

The ex-Hands, after "assuming the reins of authority with no documents" [Introduction to The Ministry of the Custodians: 1957—1963: An Account of the Stewardship of the Hands of the Cause, with an introduction by The Hand of the Cause Amatu'l-Baha Ruhiyyah Khanum. Baha'i World Centre, 1992, page 9] to support them, and with no authority for any administrative function in the WOB, collectively claimed to be the successor to the first guardian. To further mislead the believers, they formed an illegitimate universal house of justice in 1963. Their so-called universal house of justice does not have the living guardian as its president. It has not been formed in accordance with the Writings of the Faith. It does not manifest the development of the embryo of the Universal House of Justice, established by the first Guardian of the Faith in the early 1951 cablegrams. Thus this body, the so-called universal

house of justice, is a false universal house of justice and it is illegitimate.

Shoghi Effendi rejected, in advance, the validity of such an institution in a letter dated the summer of 1925 where he states:

Any institution that is not established in accordance with the Divine Order, not in conformity with the principles and the conditions recorded in the Holy Writings, as it is required for this august institution, consequently such an institution is void of credential, deprived of spiritual station, and forbidden to have any right to legislate and enact laws and ordinances which are not explicitly recorded in the Holy Writings. It also lacks the essential qualities and the Divine confirmation. [From the letter of 27 November 1925 to central spiritual assembly of Iran]

The present administration in Haifa, the false universal house of justice and its supporters, do not represent the Baha'i Faith. The Divinely established Baha'i Faith no longer exists among these people.

Note:

- *C.M. Remey prior to his passing from this world, appointed D.A. Harvey as his successor and the 3rd Guardian of the Faith. Currently the Baha'i Faith is guarded by J. Soghomonian, the 4th Guardian of the Faith, appointed by the 3rd Guardian, D.A. Harvey.*
- *The foregoing statement does not substitute in any way the writings on the Baha'i Faith and the World Order of Baha'u'llah. For further information, study of the following works is suggested:*
  1. *Baha'u'llah and new Era, an introduction to the Baha'i Faith, By Dr. J.E. Esslemont, 1950*
  2. *All Things Made New, John Ferabby, Baha'i Publishing Trust, 1957*
  3. *The Will and Testament of 'Abdu'l-Baha, 'Abdu'l-Baha, Abdu'l-Baha'i, Publishing Trust, 1944*
  4. *The World Order of Baha'u'llah, Shoghi Effendi. Baha'i Publishing Trust, 1955,*
  5. *Baha'i Administration, Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, 1974,*
  6. *Message to the Baha'i World. Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, 1955*
  7. *God Passes By, Shoghi Effendi, Baha'i Publishing Trust, 1974, Seventh Printing*

The Haifa Group converted the Baha'i Faith into a sect that is yet another source of division and disharmony among the people of the world. In the last fifty years this administration has changed and twisted the Baha'i Writings to suit their objectives and continues to keep the believers uninformed so they would follow their design. Whoever opposes them and expresses his or her view is blacklisted and excommunicated, even though this group has no authority to do so. Their victims are shunned and separated from their loved ones, and their divinely given human rights have been shamefully violated by the Haifa Group and their supporters. They are committing the same mistakes as the Rabbis did in the time of Christ, or the priests did in the Dark Ages, or the mullahs have done since the inception of the Babi and the Baha'i Faith.

E.S. Yazdani

July 2009

Sydney, Australia

Déclaration

Sur la Foi baha'ie et son institution du Gardiennat

La Foi baha'ie a été annoncée par un jeune homme nommé Siyyid Ali Mohammed, qui par la suite a été connu sous le nom du Bab. Le Bab a annoncé sa mission le 23 mai, 1844, date qui marque la fin du cycle prophétique et qui ouvre la Nouvelle Ere de lumière et de vérité, destinée à durer au moins 500'000 ans. La dispensation du Bab et la dispensation baha'ie sont les deux premières dispensations, parmi plusieurs dispensations à venir, de ce nouveau cycle. Le Bab a demandé à ses disciples de diffuser les nouvelles doctrines dans tout l'empire perse, dans les années qui ont suivi. Il a troublé à fond la communauté perse sclérosée, provoquant des vagues d'opposition au sein de l'hierarchie religieuse et dans les élites du gouvernement. De nombreux chefs religieux éminents, des membres du gouvernement et des gens ordinaires ont accepté ses nouveaux enseignements. Le clergé perse au pouvoir, pourtant, l'a considéré comme une menace. Le Bab a été arrêté et exilé à l'intérieur de la Perse. Finalement, il a été jugé par des chefs religieux à Tabriz et a été exécuté par ordre du gouvernement perse en 1850. Beaucoup de ses disciples ont été tués brutalement par des foules, par des chefs religieux et par le gouvernement perse.

En 1852, Mirza Husayn-Ali, un disciple du Bab, a été arrêté à Téhéran et mis en prison. En prison, Mirza Husayn-Ali a pris conscience du fait qu'il était le nouveau messager de Dieu, réalisant la promesse du Bab de Celui qui viendrait après lui, mettant fin officiellement à la dispensation du Bab, qui n'avait duré que neuf ans. Mirza Husayn-Ali a été connu sous le nom de Baha'u'llah, « la gloire de Dieu » en arabe; ce n'était

qu'en 1863 qu'il a déclaré au monde sa mission et sa révélation.

Comme le Bab avant lui, Baha'u'llah a fait face à l'exil et à la persécution. On l'a envoyé en exil à Bagdad, à Istanbul, à Andrinople et, finalement, à Saint-Jean-d'Acre, aujourd'hui une partie d'Israël, où il a vécu en résidence surveillée jusqu'à ce qu'il ait quitté ce monde en 1892. Écrivain prolifique, Baha'u'llah a envoyé des tablettes aux dirigeants de son époque : à Napoléon III, à la Reine Victoria, au pape Pie IX, à Alexandre II, tsar du vaste empire russe, à Guillaume I, roi de Prusse, à François-Joseph, roi-empereur d'Autriche-Hongrie, au sultan 'Adul'l-'Aziz de l'empire ottoman, et à N'asiri'd-Din Shah, le souverain de la Perse. Il a invité les dirigeants et les peuples du monde à accepter le nouvel enseignement pour établir l'unité du genre humain.

Les enseignements principaux de la foi baha'ie peuvent se résumer par les principes suivants : la déclaration de la paix universelle ; l'unité du genre humain ; la religion doit être le fondement de la fraternité et de l'amour ; tous les préjugés, soit religieux, raciaux, politiques ou nationaux, détruisent l'édifice du genre humain ; la création d'une langue universelle ; l'égalité entre les sexes ; la civilisation matérielle doit être complétée par la civilisation spirituelle, la religion est la base de l'unité du monde ; l'éducation universelle, et l'harmonie complète entre la science et la religion. Le fondateur de la foi baha'ie a confirmé que l'unité du genre humain et la paix universelle seront réalisés et que le royaume de Dieu sur terre sera établi comme dans les prophéties de sa Sainteté, le Christ.

Baha'u'llah a quitté ce monde en 1892 et dans son testament, le *Livre de l'Alliance*, il a nommé 'Abdu'l-Baha comme successeur. 'Abdu'l-Baha a géré les affaires de la foi baha'ie et a écrit de nombreux livres et tablettes sur l'importance de la foi pendant son ministère depuis la disparition de Baha'u'llah jusqu'à la fin novembre 1921. Après l'ascension de 'Abdu'l-Baha, il a été succédé par Shoghi Effendi, comme premier Gardien de la foi, conformément au testament de 'Abdu'l-Baha.

Pour régler les activités des communautés humaines et des nations du monde, le fondateur de la foi baha'ie a conçu un système administratif connu sous le nom de l'Ordre Mondial de Baha'u'llah. L'Ordre Mondial de Baha'u'llah comprend des institutions diverses. Les deux institutions les plus importantes sont l'institution du Gardiennat et l'institution de la Maison Universelle de Justice.

L'institution du Gardiennat est représentée par un Gardien présent à chaque époque pendant la dispensation baha'ie. Le premier Gardien, Shoghi Effendi, a été nommé par 'Abdu'l-Baha dans son testament. Les responsabilités du Gardien sont décrites d'une manière complète dans le testament de 'Abdu'l-Baha et dans *La Dispensation de Baha'u'llah* par Shoghi Effendi. Les responsabilités du Gardien incluent : nommer son successeur de son vivant, siéger à la tête de la Maison Universelle de Justice ; interpréter les écrits saints et décider les questions de la foi comme l'interprète autorisé pendant la dispensation baha'ie, qui ne durera pas moins de mille ans.

L'institution de la Maison Universelle de Justice est formée en unissant un corps élu universellement par les citoyens du monde et l'institution du Gardiennat, représentée par le Gardien. La formation de la Maison Universelle de Justice est sous la supervision et la direction du Gardien de la foi. La Maison Universelle de Justice édicte des lois et des règlements qui ne se trouvent pas dans les écrits de Baha'u'llah ou d'Abdu'l-Baha. La Maison Universelle de Justice annule les

lois édictées par la Maison Universelle de Justice précédente et en édicte de nouvelles pour répondre aux exigences du moment. Le Gardien est le chef de la Maison Universelle de Justice, mais il n'a qu'un vote et il n'a pas le droit de veto et ne peut pas annuler le vote d'un autre membre ou le vote de la majorité.

Le premier Gardien, Shoghi Effendi, de son vivant, a formé l'embryon de la Maison Universelle de Justice et en a nommé C. M. Remey président. L'annonce au monde baha'i a été faite par deux câblogrammes du 9 janvier et du 2 mars 1951. Dans ces deux câblogrammes, le premier Gardien nomme son successeur ainsi qu'il annonce la formation de l'embryon de la Maison Universelle de Justice. Le premier câblogramme dit :

« Proclame aux Assemblées Nationales d'Orient et d'Occident décision éminemment significative pour l'avenir de la formation du Premier Conseil International Baha'i., le précurseur de l'Institution administrative Suprême destinée à surgir en la plénitude des temps dans les voisinages à l'ombre du Centre Spirituel Mondial de la Foi déjà établi dans les villes jumelles de Akka (Saint-Jean-d'Acre) et Haïfa. L'accomplissement des prophéties prononcées par le Fondateur de la Foi et par le Centre de son Covenant, culminant en l'établissement de l'Etat juif, signalant la naissance après un intérim de deux mille ans, d'une nation indépendante en Terre Sainte, le rapide déroulement de l'oeuvre historique associé à la construction de la superstructure du Sépulcre du Bab au Mont-Carmel, la maturité adéquate actuelle des neuf institutions administratives nationales fonctionnant avec vigueur dans tout le monde baha'i, m'induisent à parvenir à la décision historique marquant une borne des plus significatives dans l'évolution de l'Ordre Administratif de la Foi de Baha'u'llah dans le cours des trente dernières années. L'institution naissante maintenant créée est investies de trois fonctions : premièrement, de forger lien avec les autorités de l'Etat nouvellement surgi ; deuxièmement, de m'assister à décharger les responsabilités concernant

l'érection de la grandiose superstructure du Sépulcre sacré du Bab ; troisièmement, de conduire des négociations relatives aux questions d'état civil personnel avec les autorités. A ces fonctions seront ajoutées d'autres fonctions supplémentaires dans le cours de l'évolution de cette première Institution Internationale embryonnaire, marquant son développement en une Cour Baha'i officiellement reconnue, sa transformation en un corps dûment élu, son effloraison en Maison Universelle de Justice et sa fruition finale par érection de multiples institutions auxiliaires constituant le Centre Administratif mondial destiné à s'élever, à fonctionner et à demeurer établi en permanence, intimement à proximité dans le voisinage des deux Sépulcres sacrés. Salue avec coeur joyeux et reconnaissant la Constitution après une longue attente, du Conseil International que l'histoire acclamera comme étant le plus grand évènement répandant sa lumière sur la deuxième époque de l'Age Formatif de la Dispensation Baha'ie, potentiellement non-dépassée par aucune entreprise engagée depuis la conception de l'Ordre Administratif de la Foi au lendemain de l'Ascension d'Abdu'l-Baha, et venant seulement en second rang par rapport aux évènements glorieux et immortels associés aux Trois Figures Centrales de la Foi dans le cours du Premier Age de la très glorieuse Dispensation du Cycle Baha'i de cinq mille siècles. Conseille de publier cette annonce par les soins du Comité de Relations Publiques. » Et une partie du deuxième câblogramme déclare :

« Accueille de beaucoup l'aide du Conseil International récemment constitué, particulièrement de son président, Mason Remey, et de son vice-président, Amelia Collins, par leur établissement de rapports avec les autorités dans le dessein, l'intention de diffuser le renom, de consolider les fondements et d'élargir le courant d'influence émanant des 2 Centres mondiaux, spirituel et administratif, fixés en permanence en Terre Sainte et constituant le coeur même de toute la planète. »

Après que le premier Gardien de la foi baha'ie, Shoghi Effendi, a quitté ce monde le 4 novembre, 1957, un groupe de gens, qui avaient été élevés au rang des Mains de la Cause, menés par la veuve de Shoghi Effendi, Madame Rabbani, se sont ouvertement opposés à l'autorité de C.M. Remey, le chef de l'embryon de la Maison Universelle de Justice. Ils ont répandu l'idée que les lignées du Gardiennat étaient terminées avec la disparition du premier Gardien et qu'il n'y aura plus de Gardien après Shoghi Effendi.

Basé sur le fait que l'embryon possède toutes les perfections, le Conseil international baha'i, c'est-à-dire l'embryon de la Maison Universelle de Justice, était potentiellement la Maison Universelle de Justice. D'ailleurs, et conformément au testament, le chef de la Maison Universelle de Justice est le Gardien de la foi et le Gardien de la foi est le chef de la Maison Universelle de Justice. Ces deux charges sont en fait une seule charge.

Sur ces faits et sur le fait que l'institution du Gardiennat continuera pendant la dispensation baha'ie ; **« Complètement séparé de l'institution du Gardiennat, a écrit Shoghi Effendi, l'ordre mondial de Baha'u'llah serait mutilé et privé à jamais de ce principe héréditaire qui, comme l'a écrit 'Abdu'l-Baha, a été invariablement maintenu par la loi de Dieu.... Sans une telle institution, l'intégrité de la foi serait mise en péril et la stabilité de l'édifice tout entier serait gravement menacée. Son prestige souffrirait, les moyens nécessaires pour la rendre capable de maintenir durablement et de manière ininterrompue une même perspective durant une série de générations manqueraient totalement, et la direction spirituelle indispensable pour définir le champ de l'action législative de ses représentants élus lui serait complètement retirée. »**, et dans un autre passage Shoghi Effendi affirme : **« Chaque croyant doit aussi comprendre clairement que l'institution du Gardiennat n'abroge en aucune circonstance ni ne réduit, aussi peu que ce soit, les pouvoirs que Baha'u'llah a octroyés à la Maison**

Universelle de Justice dans le Kitab-i-Aqdas, et qui furent confirmés à maintes reprises et solennellement par 'Abdu'l-Baha dans son testament. L'institution du Gardiennat ne constitue en aucune manière une contradiction avec le Testament ni avec les Écrits de Baha'u'llah, pas plus qu'elle n'annule aucune de ses instructions révélées. Elle rehausse le prestige de cette glorieuse assemblée, stabilise sa position suprême, sauvegarde son unité, assure la continuité de ses travaux sans avoir la moindre prétention d'enfreindre l'inviolabilité de sa sphère de juridiction, qui est clairement définie... » C. M. Remey, après plus de deux ans où il envoyait des lettres variées et des appels aux ex-Mains, sans résultat, a annoncé sa proclamation comme deuxième Gardien de la foi baha'ie en 1960. C. M. Remey a déclaré qu'il était le deuxième Gardien de la foi baha'ie et le successeur au premier Gardien depuis le moment où le premier Gardien a quitté ce monde le 4 novembre, 1957.

Les ex-Mains, après avoir **« assumé les rôles d'autorité sans documents »** pour les soutenir et sans l'autorité d'avoir aucune fonction administrative dans l'Ordre Mondial de Baha'u'llah, ont déclaré être collectivement le successeur au premier Gardien et, de plus, pour mieux induire les croyants en erreur, ont formé une maison universelle de justice illégitime en 1963. Cette soi-disant maison universelle de justice n'a pas le Gardien, en personne, comme son président. Elle n'a pas été formée conformément aux écrits de la foi. Elle n'a pas été le développement de l'embryon de la Maison Universelle de Justice, établi par le premier Gardien de la foi au début de 1951. Ainsi, cette assemblée, la soi-disant maison universelle de justice est-elle une fausse

maison universelle de justice et elle est illégitime.

Le premier Gardien, Shoghi Effendi, a rejeté, à l'avance, la validité d'une telle institution, dans la lettre de l'été de 1925 où il affirme :

« Toute institution qui n'est pas établie conformément à l'Ordre divin, qui n'est pas conforme aux principes et aux conditions enregistrés dans les Écrits Saints, comme il est nécessaire pour cette institution auguste, une telle institution, par conséquent, est dépourvue de titre et privée de statut spirituel et ne peut avoir aucun droit de légiférer ou d'édicter des lois ou des ordonnances qui ne sont pas explicitement enregistrées dans les Écrits Saints. Elle manque aussi les qualités essentielles et la confirmation divine. »

L'administration actuelle à Haïfa, la fausse maison universelle de justice et ceux qui la soutiennent, le groupe de Haïfa, ne représente pas la foi baha'ie. La foi baha'ie, divinement établie, n'existe plus parmi ces gens. Le groupe de Haïfa a converti la foie baha'ie en une secte qui est une autre source de division et de désaccord parmi les habitants du monde. Au cours des 50 dernières années, cette administration a changé et tordu les Écrits pour convenir à leurs objectifs et continue à maintenir les croyants dans un état d'ignorance pour poursuivre leur dessin et quiconque qui s'oppose à eux est mis à l'index et excommunié sans que ce groupe ait l'autorité de le faire. Leurs victimes sont évitées et séparées des leurs proches et leurs droits humains, qui sont accordés divinement, ont été honteusement violés par le groupe de Haïfa et ceux qui les soutiennent. Ils commettent la même erreur que les rabbins ont fait à l'époque du Christ, ou comme les prêtres ont fait aux âges des ténèbres, ou comme les mollahs ont fait depuis le commencement de la foi babie et baha'ie.

E.S. Yazdani
Juillet, 2009
Sydney, Australie

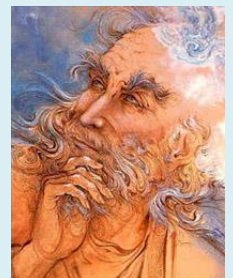

A POEM FROM HAFEZ

O beautiful wine-bearer, bring forth the cup and put it to my lips
Path of love seemed easy at first, what came was many hardships.
With its perfume, the morning breeze unlocks those beautiful
locks

The curl of those dark ringlets, many hearts to shreds strips.
In the house of my Beloved, how can I enjoy the feast
Since the church bells call the call that for pilgrimage equips.
With wine color your robe, one of the old Magi's best tips
Trust in this traveler's tips, who knows of many paths and trips.
The dark midnight, fearful waves, and the tempestuous whirlpool
How can he know of our state, while ports house his unladen
ships.

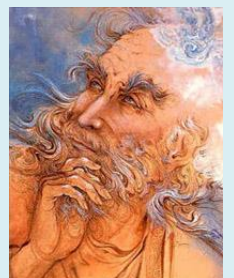
I followed my own path of love, and now I am in bad repute
How can a secret remain veiled, if from every tongue it drips?
If His presence you seek, Hafiz, then why yourself eclipse?
Stick to the One you know, let go of imaginary trips.

یک غزل از حافظ

الا یا ایها الساقی ادر کاسا و ناولها
که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها
به بوی نافه‌ای کاخر صبا زان طره بگشاید
ز تاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها
مرا در منزل جانان چه امن عیش چون هر دم
جرس فریاد می‌دارد که بر بندید محملها
به می سجاده رنگین کن گرت پیر مغان گوید
که سالک بی‌خبر نبود ز راه و رسم منزلها
شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل
کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها
همه کارم ز خود کامی به بدنای کشید آخر
نهان کی ماند آن رازی کز او سازند محفلها
حضوری گر همی خواهی از او غایب مشو حافظ
متی ما تلق من تهوی دع الدنیا و اهملها

بنام دوست

الله المثل الاعلی گل معنوی در رضوان الهی بقدم ربیع معانی مشهود ولکن بلبلان
صوری محروم مانده اند. گل گوید ای بلبلان منم محبوب شما و بکمال لون و نفحه عطریه
و لطافت و طرافت منیعه ظاهر شده ام با یار درآمیزید و از دوست مگریزید. بلبلان مجاز
گویند ما از اهل یثربیم و به گل حجاز انس داشته و تو از اهل حقیقتی و در بستان عراق
کشف نقاب نموده ای. گل گفت معلوم شد که در کل احیان از جمال رحمن محروم بوده اید و
هیچ وقت مرا نشناخته اید بلکه جدار و روافد و دیار را شناخته اید. چه اگر مرا میشناختید
حال از یار خود نمی گرختید. ای بلبلان من نه خود از یثربیم و نه از بطحانه از عراق و نه
از شام ولکن گاهی بتفرج و سیر در دیار سایر گاهی در مصر و وقتی در بیت اللحم و جلیل
و گاهی در حجاز و گاهی در عراق و فارس و حال در ادرنه کشف نقاب نموده ام. شما بحب
من معروفید و لکن از من غافل. معلوم شد که زاغید و رسم بلبل آموخته اید. در ارض و هم
و تقلید سایرید و از روضیه مبارکه توحید محروم. مثل شما مثل آن جغد است که وقتی بلبلی
را گفت که زاغ از تو بهتر میخواند. بلبل گفت ای جغد چرا از انصاف گذشتی و از حق چشم
بر داشته اخر هر دعوی را برهانی لازم است و هر قولی را دلیلی. حال من حاضر و زاغ
حاضر بخواند تا بخوانم. گفت این کلمه مقبول نیست بلکه مردود است چه که من وقتی از
رضوانی نغمه خوشی استماع نمودم بعد از صاحب نغمه پرسیدم مذکور نمودند که این
صوت زاغ بود و علاوه بر آن مشاهده شد که زاغی از آن بستان بیرون آمد یقین نمودم که
قاعل صادق است. بلبل بیچاره گفت ای جغد آن صوت زاغ نبود صوت من بود و حال بهمان
صوت که شنیدی بلکه احسن و ابدع از آن تغنی مینمایم. گفت مرا باین کلمات رجوعی نیست
و این سخنها مغبول نه چه که من همچو شنیده ام از آبا و امثال خود و آن زاغ حاضر و سند
هم در دست دارد اگر تو بودی چه گونه اسم او شهرت نموده. بلبل گفت ای بی انصاف مرا
صیاد کین در کمین بود و سیف ظلم از عقب لذا با اسم زاغ شهرت یافت من از غایت ظهور
مستور ماندم و از کمال تغنی بساکت مشهور ولکن صاحبان آذان نغمه رحمن را از نعیب
زاغان تمیز دهند حال تو به اصل صوت و لحن ناظر شو لیظهر لک الحق. و شما ای بلبلان
صورت مثل آن جغد بنظر میآید که ذره ای و هم را بصد هزار یقین تبدیل ننمایید و حرفی از
آنچه شنیده بعالم شهود و مکاشفه مبادله نکنید. بشنوید نصح یار را و بنظر اغیار بر منظر
نگار ناظر مباشید. مرا بمن بشناسید نه بغیر و دیار. در این گفتگو بودند که ناگاه از حدیقه
مبارکه کان الله بلبلی نورانی بطراز رحمانی و نغمه ربانی وارد و بطواف کل مشغول شد.
گفت ای بلبلان اگر چه بصورت بلبلید و لکن چندی با زاغان موانس گشته اید و سیرتشان در
شما ظاهر و مشهود. مقرتان این رضوان نه بر پرید و بروید. این گل روحانی مطاف بلبلان
رحمانیست. پس ای بلبلان انسانی جهد نمایید که دوست را بشناسید و دست تعدی خزان را
از این گل رضوان رحمن قطع نمائید. یعنی ای دوستان حق کمر خدمت محکم بر بندید و اهل
آفاق را از مکر و نفاق اهل شقاق حفظ نمائید. و اگر بخشوع و خشوع و سایر سجایای حق
بین عباد ظاهر شوید ذیل تقدیس از مفتریات ابلیس و مظاهرش طاهر ماند و آلوده نشود
و کذب مفترین بر عالمیان ظاهر و هویدا گردد و اگر نعوذ بالله عمل غیر مرضیه از شما
مشاهده شود جمیع بمقر قدس راجع است و همان اعمال مثبت مفتریات و مشرکین خواهد
شد. و هذا الحق یقین و الحمد لله محبوب العالمین.

لوح اقدس

هذا اللوح الاقدس نزل من الملكوت المقدس لمن اقبل الى قبلة العالم الذى اتى من سماء
القدم بمجده الاعظم

بسم الرب ذى المجد العظيم

هذا كتاب من لدنا الى الذى ما منعه سبحات الاسماء عن الله فاطر الارض و السماء
لتقر به عينه فى ايام ربه المهيم القيوم

قل يا ملا الابن ءاحتجتكم باسمى عن نفسى ما لكم لا تتفكرون كنتم ناديتم ربكم المختار
بالليل و النهار فلما اتى من سماء القدم بمجده الاعظم ما اقبلتم و كنتم من الغافلين

فانظروا فى الذين اعرضوا عن الروح اذ اتاهم بسطان مبين كم من الفريسيين اعتكفوا
فى الهياكل باسمه و كانوا ان يتضرعوا لفراقه فلما فتح باب الوصال و اشرق النور من
مشرق الجمال كفروا بالله العلي العظيم و ما فازوا بلقائه بعد الذى وعدوا به فى كتاب
اشعيا و عن ورائه فى كتب النبيين و المرسلين و ما اقبل منهم الى مشرق الفضل الا
الذين لم يكن لهم عز بين الناس و اليوم يفتخر باسمه كل ذى عز مبين و اذكر اذ افتى
على قتله من كان اعلم علماء مصره فى عصره و امن به من كان يصطاد الحوت
فاعتبر و كن من المتذكرين

كذلك فانظر فى هذا الزمان كم من الرهبان اعتكفوا فى الكنائس و يدعون الروح فلما
اتى بالحق ما تقرّبوا اليه و كانوا من المبعدين طوبى لمن تركهم و اقبل الى مقصود من
فى السموات و الارضين

يقرئون الانجيل و لا يقرّون للرب الجليل بعد الذى اتى بملكوته المقدس العزيز الجميل
قل انا جننا لكم و حملنا مكاره الدنيا لخلصكم اتهربون من الذى فدى نفسه لحيوتكم
اتقوا الله يا ملا الروح و لا تعقبوا كل عالم بعيد هل تظنون انه اراد نفسه بعد الذى كان
تحت سيوف الأعداء فى كل الاحيان او اراد الدنيا بعد الذى سجن فى اخباب البلدان
فانصفوا و لا تتبعوا الظالمين

ان افتحوا ابواب قلوبكم ان الروح قائم خلفها مالكم ان تبعدوا من اراد ان يقرّبكم الى
مقر منير قل انا فتحنا لكم ابواب الملكوت هل انتم تغلقون على وجهى ابواب البيوت ان
هذا الا خطاء كبير قل انه اتى من السماء كما اتى منها اول مرّة اياكم ان تعترضوا على

ما يقول كما اعترض الاحزاب من قبلكم على ما قال كذلك يعلمكم الحق ان انتم من العارفين

قد اتصل نهر الاردن بالبحر الاعظم و الابن فى الواد المقدس ينادى لبيك اللهم لبيك و الطور يطوف حول البيت و الشجر ينادى قد اتى المقصود بمجده المنيع قل قد جاء الأب و كمل ما وعدتم به فى ملكوت الله هذه كلمة التي سترها الابن اذ قال لمن حوله انتم اليوم لا تحملونها فلما تم الميقات و اتى الوقت اشرفت الكلمة من افق المشية اياكم يا ملا الابن ان تدعوها عن ورائكم تمسكوا بها هذا خير لكم عما عندكم انه لقريب بالمحسنين قد قضت الساعة التي سترنا علمها ممن على الارض كلها و عن الملكة المقربين قل انه شهد لى و انا اشهد له انه ما اراد الا نفسى و يشهد بذلك كل منصف عليم

انا فى بحبوحة البلاء ندع الناس الى الله مالك الاسماء قل ان استبقوا الى ما وعدتم به فى كتب الله و لا تسلكوا سبيل الجاهلين قد حبس جسدى لعنق انفسكم ان اقبلوا الي الوجه و لا تتبعوا كل جبار عنيد انه قبل الذلة الكبرى لعزكم و انتم فى وادى الغفلة تحبرون انه فى اهرب البيوت لأجلكم و انتم فى القصور قاعدون

قل اما سمعتم صوت الصارخ الذى كان ان ينادى فى برية البيان و يبشركم برّبكم الرحمن الا انه قد اتى بالحق فى ظلل النبيان بالحجة و البرهان و الموحدون يرون الملكوت امام وجهه طوبى لمن اقبل اليه و ويل لكل منكر مريب

قل للقسيس قد اتى الرئيس ان اخرج عن خلف الحجاب باسم ربك مالك الرقاب و بشر الناس بهذا الظهور الاكبر العظيم قد جاء روح الحق ليرشدكم الى جميع الحق انه لا يتكلم من عند نفسه بل من لدن عليم حكيم

قل هذا لهو الذى مجد الابن و رفع امره ضعوا يا اهل الارض ما عندكم و خذوا ما امرتم به من لدن قوي امين قدسوا اذانكم و توجهوا بقلوبكم لتسمعوا النداء الأهلّي الذى ارتفع من شطر السّيناء مقر ربكم الأبهى انه يجذبكم الى مقام ترون فيه انوار الوجه التي اشرفت من هذا الأفق المنير

قل يا ملا القسيسين دعوا النواقيس ثم اخرجوا من الكنائس ينبغى لكم اليوم بان تصيحوا بين الأمم بهذا الاسم الأعظم اتخارون الصمت بعد الذى كل حجر و شجر يصيح باعلى النداء قد اتى الرب ذو المجد الكبير طوبى لمن سبق اليه انه ممن يثبت اسمه الى الأبد و يذكرته الملائكة كذا كذا فى الأمر من لدى الروح فى هذا اللوح البديع من يدع الناس باسمى انه منى و يظهر منه ما يعجز عنه من على الأرض كلها ان اتبعوا

سبيل الرب و لا تعقبوا الغافلين طوبى لنايم انتبه من القوّات و قام من بين الاموات
قاصداً سبيل الرب الا انه من جوهر الخلق لدى الحق و انه من الفائزين

قل انه قد اشرق من جهة الشرق و ظهر فى الغرب آثاره تفكروا فيه يا قوم و لا تكونوا
كالذين غفلوا اذ جائتهم الذكري من لدن عزيز حميد ان استيقظوا من نسمة الله انها
فاحت فى العالم طوبى لمن وجد عرفها و كان من الموقنين

قل يا ملاً الاساقف انتم انجم سماء علمى فضلى لا يحب ان تتساقطوا على وجه الأرض
ولكن عدلى يقول هذا ما قضى من لدى الأبن و لا يتغير ما خرج من فمه الطاهر
الصادق الأمين ان الناقوس يصيح باسمى و ينوح لنفسى ولكن الروح فى سرور مبين
قل جسد الحبيب يشناق الصليب و رأسه اراد السنان فى سبيل الرحمن انه لا تمنعه عما
اراد سطوة الظالمين قد دعونا كل الاشياء الى لقاء ربك مالك الاسماء طوبى لمن اقبل
الى الله مالك الأسماء طوبى لمن اقبل الى الله مالك يوم الدين

يا ملاً الرهبان ان اتبعتمونى اجعلكم وراثاً لملكوتى و ان عصيتمونى اصبر بحلمى و
انا الغفور الرحيم

ان يا برّ الشام اين برّك قد تشرّفت بقدم الرب هل وجدت عرف الوصل او تكون من
الغافلين

قد تحركت بيت لحم من نسمة الله نسمع ندائها تقول يا ربّ الكريم اين استقرّ مجدك
العظيم قد احبيبتنى نفحات وصلك بعد الذى اذابنى هجرك لك الحمد بما كشفت
السّبات و جئت مع القوّات بجلال مبين ناديناها عن وراء سراق العظمة و الكبرياء
يا بيت لحم قد ظهر هذا النور من المشرق و سار الى المغرب الى ان اتاك فى آخر
ايامه فاخبرينى هل الأبناء يعرفون الأب و يقرّون له او ينكرونه كما انكر القوم من قبل
عند ذلك ارتفع صريخها و قالت انت العليم الخبير انا نشاهد كل شيء يشهد لنا منهم
من يعرف و يشهد و اكثرهم يشهدون و لا يعرفون

قد اخذ اهتزاز اللقاء طور السيّناء و ارتفع ندائه الأهلّى فى ذكر ربّه الأبهى و يقول اى
ربّ اجد عرف قميصك كاتك تقرّبت بالآثار و شرّفت بقدمك تلك الديار طوبى
لشعبك لو يعرفونك و يجدون عرفك فويل للراقدين

طوبى لك يا ايّها المقبل الى الوجه بما خرقت الاحجاب و كسرت الاصنام و عرفت
موليك القديم قد قام علينا اهل الفرقان من دون بيّنة و برهان و عدبونا فى كل الاحيان

بعذاب جديد ظنّوا بانّ البلاء يمنعنا عمّا اردنا فباطلٌ ما هم يظنّون انّ ربّك لهو الحاكم على ما يريد

ما مررتُ على شجر الآ و خاطبه فؤادى يا ليت قطعت لاسمى و صلب عليك جسدى هذا ما نزلناه فى كتاب السلطان ليكون ذكرى لأهل الاديان انّ ربّك لهو العليم الحكيم

اتك لا تحزن بما فعلوا انهم اموات غير احياء دعهم للموتى ثمّ ولّ وجهك الى محيى العالمين اياك ان يحزنك مقالات الذين غفلوا ان استقم على الامر و بلّغ الناس بالحكمة الكبرى كذلك يأمرك مالك الأرض و السماء انه لهو العزيز الكريم سوف يرفع الله ذكرك و يثبت من القلم الأعلى ما تكلمت به فى حبه انه وليّ المحسنين

ذكر من قبلى من سمى بالمراد قل طوبى لك يا مراد بما نبذت مرادك و اخذت مراد العالمين

قل طوبى لراقد انتبه من نسماى طوبى لميت حيّ من نفحاتى طوبى لعين قرّت بجمالى طوبى لقاصدٍ قصد خباء عظمتى و كبريائى طوبى لخائف هرب الى ظلّ قبابى طوبى لعطشان سرع الى سلسبيل عنايتى طوبى لجائع هرع عن الهوى لهوائى و حضر على المائدة التى نزلتها من سماء فضلى لاصفيائى طوبى لذليل تمسك بحبل عزّى و لفقير استظلّ فى سرادق غنائى طوبى لجاهل اراد كوثر علمى و لغافل تمسك بحبل ذكرى طوبى لروح بعث من نفحتى و دخل ملكوتى طوبى لنفس هزتها رائحة وصى و اجتذبتها الى مشرق امرى طوبى لاذن سمعت و للسان شهدت و لعين رأت و عرفت نفس الربّ ذى المجد و الملكوت و ذى العظمة و الجبروت طوبى للفائزين طوبى لمن استضاء من شمس كلمتى طوبى لمن زيّن رأسه باكليل حبّى طوبى لمن سمع كرى و قام لنصرتى بين شعبي طوبى لمن فدى نفسه فى سبيلى و حمل الشدائد لاسمى طوبى لمن اطمئنّ بكلمتى و قام بين الاموات لذكرى طوبى لمن انجذب من نغماتى و خرق السّباحات بقدرتى طوبى لمن وفى بعهدى و ما منعه الدنيا عن الورود فى بساط قدسى طوبى لمن انقطع عن سوائى و طار فى هواء حبّى و دخل ملكوتى و شاهد ممالك عزّى و شرب كوثر فضلى و سلسبيل عنايتى و اطلع بامرى و ما سترته فى خزائن كلماتى و طلع من افق المعانى بذكرى و ثنائى انه منى عليه رحمتى و عنايتى و مكرمتى و بهائى .

ادامہ ولایت امر اللہ

مقالہ پی

از

یک مومن ناشناس

مقاله ای توسط سایت نیونگاه مطالعه کردم که درباره ادعاهای آقای میسن ریمی، نظریات و اعتقادهائی را درباره دیانت بهائی مطرح کرده که با بیانات و نصوص طلعات مقدسه در این ظهور مبارک تطابق ندارد. وظیفه وجدانی خود دیدم با نصوص مبارکه به بررسی آن پردازم.

برای درک صحت هر مطلب بهائی باید مراجعه به بیانات طلعات مقدسه بهائی نمود همچنان که حضرت بهاء الله میفرماید :

" وَالَّذِي يَتَكَلَّمُ بِغَيْرِ مَا نَزَلَ فِي الْوَاحِي أَنَّهُ لَيْسَ مِنِّي أَيَاكُمُ ان تَتَّبِعُوا كُلَّ مَدْعٍ أَثِيمٍ. " کتاب مستطاب اقدس آیه 117 ص 112 میفرماید اگر کسی مخالف آنچه که در الواح الهی نازل شده تکلم نماید از حضرت بهاء الله نبوده و نباید چنین شخص گناهکاری را متابعت کرد.

" همچنین وصیت فرمودیم که بما نزل فی الالواح ناظر باشند. " اقتدارات ص 323

نگارنده مقاله ظاهراً اطلاعات چندانی از تبیینات و اقدامات 36 ساله دوران ولایت حضرت ولی امرالله ندارد و بیانات حضرت عبدالبهاء را در کتاب الواح وصایا بطور گزینشی و خاص بدون ذکر اصل نصوص و با توضیحی که خودشان تشخیص داده اند بیان نموده اند. البته حضرت عبدالبهاء که از طرف حضرت بهاء الله بعنوان مبین کلامشان برگزیده شده اند در الواح مختلف توضیحاتی درباره آنچه که در آخرین وصایا و نصیحت هایشان ذکر نموده اند، داده اند. حضرت عبدالبهاء میفرماید :

" هو الله ای وحید فرید، نامه پنجم محرم ۱۳۲۹ رسید هر چند روز پیش نامه مفصلی بشما مرقوم گردیده که هنوز مسوده مانده و بر کاغذ مخصوص نقل نگردیده بود که این نامه رسید معذک با عدم آنی فرصت جواب مختصر مرقوم میگردد تا بدانی که محبت بچه درجه است اما از اختصار جواب معذور دارید. جواب سؤال اول بعد الاعظم میفرماید این بیان مشروط بثبوت بر میثاق و امتثال امر بود بعد از مخالفت البتّه سقوط است چنانکه در الواح تصریح میفرماید و جمیع ناقضین حتّی نفس مرکز نقض نیز معترف باین نصّ قاطع هستند که بصراحت جمال مبارک میفرماید که میرزا محمد علی اگر آنی از ظلّ امر منحرف شود معدوم صرف بوده و خواهد بود چه انحرافی اعظم از نقض میثاق است چه انحرافی اعظم از مخالفت امر است چه انحرافی اعظم از تکفیر مرکز میثاق است چه انحرافی اعظم از تألیف رسائل و شبهات و نشر در آفاق بر ضدّ مرکز عهد است چه انحرافی اعظم از افتراء بر عبدالبهاء است چه انحرافی اعظم از فساد در دین الله است چه انحرافی اعظم از اتّفاق با اعدای عبدالبهاست چه انحرافی اعظم از تقدیم لوايح بر ضدّ او بیادشاه ظالم سلطان مخلوع عثمانیان است و قس علی ذلک این انحراف نیست بلکه بجمیع قوی مخالفت و بغضا و عداوت بعبدالبهاء مظلوم آفاقت دیگر بعد الاعظم چه حکمی دارد و اغصان محصور در اشخاص نه تسلسل دارد هر یک ثابت چنانکه در الواح و زیر منصوص است. " کتاب مائده آسمانی جلد دوم باب شصتم ص 75 و 76

همچنین میفرماید :

" والآيات الواضحة من كتاب الله نرى النص الصريح بان الله خاطب بوضوح نبي الله نوح " انه ليس من أهلک انه عمل غير صالح " وقال بلفظ صريح من غير تلويح ان ابراهيم قال لأبيه أزر " ما هذه التماثيل التي انتم لها عاكفون " وكذلك لما قال " ومن ذريتي قال لاينال عهدي الظالمين " أى الظالمين منهم وكذلك " فخلف من بعدهم خلف أضاعوا الصلاة واتبعوا الشهوات " وعند ما أشرفت الارض بنور ربها وتسمت نسائم الفضل وفاضت سحب العدل وانحدرت سيول الجود وتجدد قميص كلّ موجود وتزينت البطحاء بظهور خيرالورى المؤيد بشديد القوى اعتراض اليهود والنصارى بان سلسلة النبوة سلسلة كعقود الجمان أو قلائد العقيان فى ذرية اسحق وتلك بركة ممنوحة مخصوصة لتلك الذرية الطاهرة والسلالة الباهرة بنصوص من التوراة ولاخلاف ولاشفاق وهذه الذرية تالألت بانوار التوحيد كالكواكب الدرية فكيف انتقلت النبوة العظمى والمنحة الكبرى من تلك الاصلاب الطاهرة الزكية الى صلب عبد مناف و بحسب زعمهم اسمه دال على ماكان عليه من الخلاف فأنزل الله رداً لقولهم وتبكيئاً لهم ولمن يحومون حولهم " الله أعلم حيث يجعل رسالته " لان العناصر الجسمانية والطبائع الترابية لا عبرة فيها ولا معول عليها انما العبرة فى الاخلاق ليس فى الاعراق اذا وافق حسن الاخلاق شرف الاعراق فالنسبة حقيقية " الولد سرايبه " واذا خالف فالنسبة مجازية " انه ليس من أهلک انه عمل غير صالح " هذا اذا نظرنا الى صريح انتزيل وأما اذا عولنا على جوامع التأويل فقال الرب الجليل " يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي " ومن جعل الله حداً فى فيوضاته الجليلة فهو على ضلالة وغىّ وأيضاً فانظرالى آثاررحمة الله كيف يحيى الارض بعد موتها وكيف يحشر الخلائق النورانية فى الحقيقة الانسانية بعد فوتها وأيضاً " وترى الارض هامدة فاذا أنزلنا عليها الماء اهتزت وربت وأنبتت من كل زوج بهيج " وهذه آية ظاهرة وحجة باهرة قاطعة لكل صريح وضحيح فالشمس نير لامع من أى مشرق أضاءت وبزعت والبيدوركواكب ساطعة من أى مطلع لاحت وسطعت وأوعية اللآلى أصداف وقد تباينت الاوصاف ومعدن الجوهرة اليتيمة صخور و أحجار و رمال الاكناف وليس مظاهر الوحي ومطالع الالهام ومواقع النجوم ومنابع فيض رب العباد مشابهيين ومقيسين بالأصائل من الصافنات الجياد وبما أن العوام كالهوام يغفلون عن جوهر البرهان يتعرضون لامورما أنزل الله بها من سلطان فتنبأ لهم ولاوهمهم وسحقا لصناديدهم وأصنامهم وان الله خرقا فى العادات واظهار الآيات باهرا فى ظهوركلماته الجامعات فلايجوز لمن بصره حديد أو ألقى السمع وهو شهيد ان يجعل العادة المستمرة ميزاناً لامرالله فى آياته المستودعة والمستقرة حيث جرت عادة الملك العلام ان تندفق نطفة الانسان من الاصلاب وتتعد فى الارحام وخلق المسيح روح الله بنفخة من روحه خارقا للعادة المستمرة المسلمة بين الانام وهل يجوز بعد وضوح هذه الشروح ان يتوقف أحد فى أمرالله أو يحتجب بأوهام المرتابين فى ظهور آثارالله لاوربك.

" يا أيها المشتعل " بنارمحة الله دع القوم وأهوائهم ورائك " ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتى هى أحسن " واذا حضر أحد لديك واعترض عليك لاتسأم ولا تبتئس توجه الى مولاك فى أخراك وأولاك وانطق بلسان فصيح وجواب واضح صحيح فروح القدس يؤيدك وروح الامين يوفقك ويشرق عليك جواهر العلوم بالهام ربك العزيز القيوم فابذله للطالبيين و أودعه أذان المستمعين. هذا وان صاحب هذا النبأ العظيم والنور القديم والصراط المستقيم حانز لنسب شامخ منيع وشرف باذخ رفيع (أضائت لهم أحسابهم و جدودهم دجى الليل حتى نظم الجزع ثاقبه) ولم تزل هذه السلالة انتقلت من الاصلاب الطاهرة الى الأرحام الطاهرة وكم من خبايا فى الزوايا وكم من أبهى جوهرة مكنونة وفريدة يتيمة مخزونة ومع ذلك أمره أعظم من ان يثبت بالانتساب الى غيره وأشرف من ان يعرف بدونه خضعت أعناق كل نسب رفيع لعزة سلطانه وذلك رقاب كل حسب منيع لقوة برهانه كل معروف به وهو معروف بنفسه لكل بصير وشهيد كالشمس الطالعة الباهرة الساطعة فى الأفق المجيد ولكن بما أن أول من تصدى للاعتراض على الاصل والنسب من غير تعمق واغماض قال خلقتنى من نار وخلقته من طين واحتجب عن الاسرار المودعة فى صفوة الله ولو كان أصله من تراب مهين هو المشهور بعدم الاقرار بل الاحتجاب عن الحق الواضح كالشمس فى رابعة النهار أحببت ايقاظ القوم وكشف غطاء أبصارهم فى هذا اليوم " ولعبد مؤمن خير من مشرك ولو أعجبكم " هذه سبحات هائلة حائلة لاهل الاشارات والذين شربوا كأس العناية من أيادى رحمة الله واختصوا

بموهبة "يختص برحمته من يشاء" لا ينظرون الا الى حقيقة البرهان و آثار موهبة الرحمن يستضيئون بمصباح الفيوضات في أى مشكاة أوقد وأضاء وفي أى شجرة مباركة سطع ولاح شرقية كانت أم غربية لانها لاشرقية ولاغربية ولاجنوبية ولاشمالية كل الجهات جهاتها واذا اطلعت بحقيقة المعانى الكلية المشروحة فى بواطن هذه الكلمات. " كتاب مكاتيب عبدالبهاء جلد اول ص 6 تا ص 11

مرورى گذرا از شروع اقدامات حضرت ولى امرالله مى نمايم ونصوص مبارکه را درباره تشكيل بيت العدل اعظم الهى از نظر ميگذرانيم. نکته قابل توجه در بيانات حضرت ولى امرالله اين است که ايشان در توقيعات مبارکه شان تبينات خودشان را در موارد مختلف و از جمله شرايط ونحوه پي ريزى تمهيدات ومقدمات تشكيل بيت العدل اعظم الهى را بيان نموده اند. البته تمام توضيحات را دريک يا دو توقييع نفرموده اند بلکه هر نکته اى را در توقييعى فرموده اند و با بررسى توقيعات فارسى وانگليسى وبعضى سئوالات عمومى افراد احبا که يا حضرتشان ويا منشى مبارک با تأييد ايشان پاسخ گفته اند، راهنما براى درک بهتر دستورات حضرت بهاء الله وحضرت عبدالبهاء ميباشد وما نميتوانيم تبينات وتوضيحات حضرت عبدالبهاء براى بيانات حضرت بهاء الله وتبينات وتوضيحات حضرت ولى امرالله براى بيانات حضرت عبدالبهاء را نادیده گرفته وبراي توجيح عملکردمان متوسل به بيانات کلى الهى بشويم مثل دستور حضرت بهاء الله در کتاب اقدس درباره تشكيل بيت عدل که دستور کلى ميباشد ونحوه اجرا وپياده کردن آن را بدون توجه به بيانات حضرت عبدالبهاء وحضرت شوقى افندى ولى امرالله نميتوانيم بفهميم. بيانات الهى بدون محلل براى بشر قابل جذب ودرک نميباشد وحتماً لازم است که توسط مبين مجاز بيانات الهى توضيح داده شود. حضرت ولى امرالله ميفرمايند :

" انشاءالله بعونه وهدايتة امور بمشورت عائله مقدسه وحضرات افنان در ارض مقصود باحسن وجوه مرتب و منظم خواهد گشت و تمهيدات لازمه كامله از براى انتخاب و تأسيس بيت عدل عمومى پس از مشورت ودقت تام ابلاغ بياران خواهد شد. " كتاب مجموعه توقيعات حضرت ولى امرالله 1922 - 1926 ص2 (توقيع 19/ ک/1922/2)

" چون تکليف شديدى آنست که افکار را حصر نموده بتمام قوى وبمشورت احبا متوجها اليه ومعتدا عليه تمهيدات مهمه لازمه از براى تشكيل آن مرجعى که در مستقبل حلال مشکلات وواضع احکام وشرايع غير منصوصه ومبين امور مهمه است حتى المقدور فراهم آورم. " مائده آسمانى جلد3 ص18، مجموعه توقيعات 1922-1926 ص4 (توقيع 15 شباط 1922)

حضرت ولى امرالله در توقييع منيع 21 مارچ 1930 ميفرمايند :

" بايد دانست که حضرت بهاءالله فقط روحى جديد در کالبد بيجان عالم امکان ندميده و فقط کلياتى را از اصول عمومى بيان ننموده و فقط فلسفه مخصوصى را عرضه نفرموده است ، بلکه علاوه بر آنها حضرت بهاءالله وبعد از ايشان حضرت عبدالبهاء يک سلسله قوانينى را وضع ومؤسسات مشخصى را ايجاد کرده وآنچه را که لازمه تأسيس يک مجتمع منظم الهى است بيان فرموده اند وچنين امرى در اديان گذشته هرگز سابقه نداشته است. به عبارت ديگر آن دونفس مقدس براى تحقق نوآيى عاليه اى که موعود انبياى سلف وکانون الهام صاحبدلان وشاعران قرون پيشين بوده تنها به تعيين جهت ومسير کلى قناعت نورزیده بلکه با بيانى صريح وقاطع دو مؤسسه توأمان بيت العدل وولایت امرالله را بعنوان جانشينان خویش معين فرموده اند که وظائفشان عبارت است از اجراء اصول وترويج حدود ومحافظه مؤسسات وتطابق حکيمانة امرالله با مقتضيات زمان وتحقق ميراث مرغوب خلل ناپذير باني بنیان امر يزدان در عالم امکان. " کتاب نظم جهانی بهائی ص25 و26 اصل بيان مبارک چنين است :

" For Bahá'u'lláh, we should readily recognize, has not only imbued mankind with a new and regenerating Spirit. He has not merely enunciated certain universal principles, or propounded a particular philosophy, however potent, sound and universal these may be. In addition to these He, as well as 'Abdu'l-Bahá after Him, has, unlike the Dispensations of the past, clearly and

specifically laid down a set of Laws, established definite institutions, and provided for the essentials of a Divine Economy. These are destined to be a pattern for future society, a supreme instrument for the establishment of the Most Great Peace, and the one agency for the unification of the world, and the proclamation of the reign of righteousness and justice upon the earth. Not only have they revealed all the directions required for the practical realization of those ideals which the Prophets of God have visualized, and which from time immemorial have inflamed the imagination of seers and poets in every age. **They have also, in unequivocal and emphatic language, appointed those twin institutions of the House of Justice and of the Guardianship as their chosen Successors, destined to apply the principles, promulgate the laws, protect the institutions, adapt loyally and intelligently the Faith to the requirements of progressive society, and consummate the incorruptible inheritance which the Founders of the Faith have bequeathed to the world.**"

The World Order of Bahá'u'lláh p 11- 12

مأخذ دی وی دی کتب مرجع بهائی. و همچنین در همان توفیق میفرمایند :

" حال آنکه آئین بهائی چنین نیست و پیروان حضرت بهاءالله برخلاف مسیحیان و مسلمانان و دیگران در هر جا که بر خدمت امرش قائمند جمیع احکام و قوانین و اصول و راهنماییها و مؤسساتی را که برای اجراء و اتمام وظائفشان لازم است با زبانی گویا و صریح در مقابل خویش حاضر و آماده دارند و میتوانند در مورد تشکیلات بهائی و همچنین درباره مسئله جانشینی حضرت بهاءالله که در دو مؤسسه توأمان بیت العدل اعظم و ولایت امرالله حل شده در آثار مقدسه خویش شواهدی قاطع عرضه بدارند که احدی را مجال انکار نماند." کتاب نظم جهانی بهائی ص 28 و 29 اصل بیان مبارک چنین است :

" Not so with the Revelation of Bahá'u'lláh. Unlike the Dispensation of Christ, unlike the Dispensation of Muhammad, unlike all the Dispensations of the past, the apostles of Bahá'u'lláh in every land, wherever they labor and toil, have before them in clear, in unequivocal and emphatic language, all the laws, the regulations, the principles, the institutions, the guidance, they require for the prosecution and consummation of their task. Both in the administrative provisions of the Baha'i Dispensation, and **in the matter of succession, as embodied in the twin institutions of the House of Justice and of the Guardianship**, the followers of Bahá'u'lláh can summon to their aid such irrefutable evidences of Divine Guidance that none can resist, that none can belittle or ignore." The World Order of Bahá'u'lláh p 13

توجه کنید که در دیانت بهائی موضوع جانشین همیشه متضمن دو مؤسسه ولایت امر و بیت العدل است و همچنین حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء اجرا و تنفیذ احکام و تعالیم دیانت بهائی را بدو مؤسسه ولایت امر و بیت العدل محول کرده و این دو مؤسسه توأمان را جانشین خود تعیین فرموده اند. وجود دو جانشین در دیانت بهائی در مقام اول از کتاب مستطاب اقدس و سپس از الواح و صایا سرچشمه میگیرد. حضرت عبدالبهاء در الواح و صایا مرجع اهل بها را فقط دو محل یعنی ولی امرالله و بیت العدل تعیین کرده و میفرمایند اگر کسی بغیر از این دو محل به هر محل دیگری توجه کند در خطای محض خواهد بود. اینست عین بیان مبارک :

" نفسی را حق رائی و اعتقاد مخصوصی نه باید کل اقتباس از مرکز امر و بیت العدل نمایند و ما عداها کل فی ضلال مبین." کتاب ایام تسعه ص 484

در دو بیان اول میفرمایند که کلیه مجهودات و افکار خود را حصر در تشکیل بیت العدل خواهند فرمود. بعلاوه نمی فرمایند خود بیت العدل را تشکیل خواهند داد بلکه میفرمایند تمهیدات مهمه لازمه تشکیل آنرا فراهم خواهند آورد. از طرف دیگر میفرمایند مرجعی را بوجود خواهند آورد که در مستقیل نه بلافاصله بعد از تأسیس اش واضع احکام و شرایع غیر منصوصه و مبین امور مبهمه خواهد شد. بکمال وضوح میفرمایند که تمهیدات لازمه را برای تشکیل مرجعی فراهم خواهند آورد. پس معلوم میشود که آنچه حضرت ولی امرالله تأسیس فرمایند باید مرجع احبا قرار گیرد. نه فقط تشکیل بیت العدل که متضمن هر دو جانشین حضرت ولی امرالله است، هدف نهائی حضرت ولی امرالله بوده و تمام قوای خود را معطوف باین هدف کرده بودند بلکه جهت

اتمام واکمال این مقصد جلیل پیوسته دعا و مناجات مینمودند و از آستان جمال اقدس ابھی تمنای تحقق و عود الواح وصایا را میفرمودند. این است شمه ای از ادعیه خالصانه آن منشاء اسرار و سر حلقه ابرار :

" ای قوی قدیر این مورضعیف را با اجرای وصایای مبارکه ات تأیید بخش و این بنده مسکین را بتحقیق نوایای مقدسه ات موفق دارتا آنچه را رضای مبارک تو است و امید و دلخواه یاران عزیز است کاملاً اجرا و اتمام نماید. ربّ حقّ آمالی و یسر منائی بفضلک وجودک. " کتاب مجموعه توقیعات حضرت ولی امر الله 1922- 1926 ص 266 (توقیع 27 نوامبر 1925)

باز در توقیع نوروز سنه 88 بدیع میفرمایند :

" این مورضعیف را بخدمت امنای امرت موفق دار و در اجرای وصایای محکمه ات تأیید بخش. " کتاب توقیعات حضرت ولی امر الله 1927 - 1939 ص 193

در توقیع 27 نوامبر 1929 میفرمایند :

" ای مولای بیهمتا نظری از رفرف اسنی بر این بندگان بینوا در عالم ادنی کن و قوه و استطاعتی بر بر اجرای وصایاییت و تحقق نوایاییت عطا نما. " کتاب توقیعات حضرت ولی امر الله 1927- 1939 ص 147 اگر تعیین جانشین فقط منحصر به تعیین ولی امر ثانی بود دیگر این عمل چه احتیاجی به تمنای عون و عنایت الهی برای کلیه احبا جهت اجرای وصایای مبارکه و تحقق نوایای الهی داشت ولی اگر اجرای وصایای مبارکه متضمن تشکیل بیت العدل بود البته چنین اقدامی تنها منوط به میل مبارک نبود بلکه بسته به تشریک مساعی و همکاری و مجاهدت کلیه احبای دنیا بود و برای همین علت است که حضرت ولی امر الله احبا را با خود در اجرای وصایا و تحقق نوایا شریک و سهیم میدانند و حضرت عبدالبهاء در الواح وصایا دائماً احبا الله را مخاطب میفرمایند. منظور مبارک اینست که اگر احبا پشتیبان اقدامات و مجهودات حضرت شوقی افندی نباشند حضرت ایشان موفق به اجرای وصایای مبارکه و تحقق نوایای مقدسه نخواهند شد.

باز در توقیع 1924 میفرمایند :

" اگر در این تمهیدات اولیّه اساسیّه جزئیّه غفلت حاصل گردد و اینگونه مشکلات و موانع بمیان آید در تأسیسات کلیه و مشروعات مهمّه عمومیّه مستقبل چه خواهد شد و بنیان بیت عدل عمومی که حلال تمام مشکلات و مرجع کل امور و واضع کل قوانین است چه وقت مرتفع خواهد گشت و نوایای مقدسه حضرت عبدالبهاء تا کی معوق و معطل خواهند ماند. " کتاب توقیعات حضرت ولی امر الله 1922- 1926 ص 192 و 193

ملاحظه فرمائید که حضرت ولی امر الله چه ناراحتی شدید از تعویق تشکیل بیت العدل نشان میدهند و صحبت از تأسیسات کلیه و مشروعات مهمه عمومیه مستقبل میفرمایند و اگر قرار بود که بیت العدل آنطوریکه ما از الواح وصایا فهمیده ایم دریک وهله و بدون طی مراحل مختلفه تشکیل شود دیگر چه احتیاجی به استعمال این عبارت " تأسیسات کلیه و مشروعات مهمه عمومیه مستقبل " داشت. نکته قابل توجه اینجاست که تشکیل بیت العدل و تحقق نوایای مقدسه حضرت عبدالبهاء را مربوط و منوط بهم میدانند آیا نوایای حضرت عبدالبهاء مربوط به تحقق و عود الواح وصایا نمیشد؟ آیا و عود الواح وصایا عبارت از تعیین ولی امر الله و تشکیل بیت العدل و انتخاب ایادی امر الله و تبلیغ دین الله نمیشد؟ نوایای مقدسه حضرت عبدالبهاء کلاً در الواح وصایا ذکر شده است و بیان مبارک ذیل مثبت این ادعا است :

" کتاب وصایا مرآت مجّالی نوایای آن محبوب یکتا. " کتاب توقیعات حضرت ولی امر الله 1927- 1939 ص 50 (توقیع منیع نوامبر 1927) پس در هر جائی که صحبت از نوایای مبارکه شد اشاره به و عود الواح وصایا است و مهمترین و عود الواح وصایا تعیین دو جانشین یعنی ولی امر بعدی و تشکیل بیت العدل و تعیین ایادی و تبلیغ امر الله بحال دسته جمعی است.

باز در این مورد در توفیق 19 دیسمبر 1923 راجع به محافل ملی میفرمایند :

" واما آنچه راجع بترتیب و تمشیت امور روحانیّه احباست همانا تقویت اساس محافل مقدس روحانی است در تمام نقاط چه که بر این اساس محکم متین در مستقبل ایام بیت عدل اعظم الهی استوار و برقرار گردد و چون این بنیان اعظم بر این اساس اقوم مرتفع شود نوایای مقدسه الهیه و حکم و معانی کلیه و رموز و حقائق ملکوتیه که در وصایای مبارکه الهامات غیبی حضرت بهاءالله و دیعه گذاشته بتدریج ظاهر و آشکار گردد و جلوه نماید. " کتاب توقیعات حضرت ولی امرالله 1922-1926 ص 170 و 171 و میفرمایند در آینده بیت عدل اعظم بر اساس محافل ملی استوار خواهد شد و وقتی قبه بیت عدل روی ستونهای محافل ملی استوار شد آنوقت نوایا مقدسه که در الواح و صایا مندرج است بتدریج ظاهر و آشکار خواهد شد. بعلاوه الواح و صایا را الهامات غیبی حضرت بهاءالله و مخزن اسرار و رموز و حکم و حقایق ملکوتیه میفرمایند که با تشکیل بیت العدل همه این رموز و اسرار و حکم و حقایق ملکوتیه ظاهر و آشکار خواهد شد. اگر تشکیل بیت العدل بهمان ترتیبی باشد که ما بوهوم خود مجسم کرده ایم که اعضای محافل ملی دنیا در یک محلی جمع شده و اعضای بیت العدل را انتخاب خواهند نمود دیگر این عمل متضمن رمزی و سرّی و حکمتی نیست. ولی به ترتیبی که حضرت ولی امرالله پیش بینی فرموده و با تشکیل هیئتی هر دو جانشین خود را تعیین فرموده اند این اقدام و طرز تشکیل بیت العدل پر از رموز و اسرار و حکم است. ولی به ترتیبی که حضرت ولی امرالله پیش بینی فرموده و با تشکیل هیئتی هر دو جانشین خود را تعیین فرموده اند این اقدام و طرز تشکیل بیت العدل پر از رموز و اسرار و حکم است

ایضاً درباره تشکیل بیت العدل ضمن تعیین وظایف محافل ملی در توفیق 30 اکتبر 1924 میفرمایند :

" پس ما که سالکان سبیل نجاتیم باید بتمام قوی بکوشیم تا در مجالسات و مکالمات و معاملات و مشاغل و مقاصدمان با تمام طبقات نفوس در امور جزئی و کلی در هر دقیقه و آنی آن روح مودعه در تعالیم حضرت بهاءالله را بفعل اظهار و اعلان و اثبات کنیم و چنان جلوه نمائیم که بر کل ثابت گردد که جز قوه جامعه روح حضرت بهاءالله هیچ امری دیگر تقلیب ماهیت ننماید و خلق جدید نکند اینست یگانه اسباب نجات و ظفر امر الهی. ثالثاً این محافل روحانیه اولاً محض اجرای این امور تأسیس گشته و ثانیاً مقصد آن تهیه تمهیدات کامله متقنه از برای تأسیس بیت عدل عمومی الهی است که چون آن محور مرکزی اهل بها در نهایت جلال و اتقان استوار گردد دوره جدیدی رخ بگشاید و نعماً و الطاف سماویه از آن منهدر گردد و وعود کلیه جلوه نماید. " کتاب توقیعات حضرت ولی امرالله 1922-1926 ص 207 و 208 و 208

توجه فرمائید که بیت العدل را محور مرکزی اهل بها میفرمایند و هرگز این عبارت را درباره ایادی مصرف نفرموده اند. بعلاوه میفرمایند که با تشکیل بیت العدل دوره جدیدی شروع خواهد شد. اینهم یکی از اسرار مهم الهی است.

در توفیق 27 نوامبر 1929 میفرمایند :

" ای عزیزان حضرت عبدالبهاء روحی لحبکم و وفائکم الفداء در این ایام آنچه از الزم لوازم محسوب و تقویت اساس امر الهی و ارتفاع شأن و منزلت آئین آسمانی و ترویج احکام شریعت بهائی بآن معلق و مشروط دو امر خطیر است. اول : تسریع در تهیه موجبات تشکیل بیت العدل اعظم الهی. " کتاب توقیعات حضرت ولی امرالله 1927-1939 ص 131 توجه کنید که حضرت ولی امرالله چه عجله در تشکیل بیت العدل داشتند و آنرا از الزم لوازم ارتفاع شأن و منزلت آئین رحمانی و تقویت اساس امر الهی و ترویج و تنفیذ احکام شریعت بهائی می شمارند.

در توفیق 27 شباط 1923 میفرمایند :

" باید محافل روحانی را بهر وسیله ای مادی و معنوی تقویت نمود و اهمیت کلیه داد چه که این محافل روحانی الیوم اسّ اساس است و محور و مرکز وصایای مقدسه مبارکه. تشکیل و ترتیب این محافل در هر بلده و قریه ای

و همچنین تأسیس محافل مرکزی در اقالیم عالم از مقدمات اجرای وصایای حضرت عبدالبهاست تا محافل خصوصی و مرکزی مکملاً مرتباً قانوناً تشکیل نگردد و دائر نشود تأسیس بیت عدل اعظم که مرجع کل امور و بنص قاطع الهی مؤسس قوانین و احکام غیر منصوصه در کتاب است ممکن نه چه که انتخابش بنص صریح وصایای مقدسه باید بواسطه بیت عدل‌های خصوصی گردد. چنانچه میفرماید: «یعنی در جمیع بلاد بیت عدل خصوصی تشکیل شود و آن بیوت عدل بیت عدل عمومی انتخاب نماید» لهذا احبای الهی و اماء الرحمن هر قدر اساس این محافل را محکمتر نمایند و اسباب پیشرفت و تقدّمش را بهتر فراهم آرند وصایای مقدسه سریعتر اجرا شود و نوایای مبارکه زودتر و کاملتر تحقق یابد و جلوه نماید. " کتاب توفیعات مبارکه 1922-1926 ص 131 و 132 محافل محلی را محور و مرکز وصایای مقدسه مبارکه میفرمایند. این امر وقتی صحت پیدا میکند که تشکیل بیت العدل اعظم هدف غائی الواح وصایا باشد و چون تشکیل بیت العدل موکول به تشکیل محافل ملی و محافل ملی موکول به محافل محلی است پس محافل محلی محور و مرکز وصایای مقدسه است. ثانیاً تشکیل محافل ملی را هم از مقدمات اجرای وصایای حضرت عبدالبهاء میفرمایند. ثالثاً سرعت اجرای وصایای مبارکه و تحقق و ظهور و عود و نوایای مبارکه را موکول به استحکام اساس محافل میفرمایند. باز میفرمایند: " و اما تشکیل محفل مرکزی ... نیز از تمهیدات لازمه در اجرای وصایای مبارکه حضرت عبدالبهاء محسوب. " کتاب توفیعات مبارکه 1922-1926 ص 135 (توقیع 27 شباط 1923)

باز تشکیل محافل ملی را از تمهیدات لازمه جهت اجرای وصایای حضرت عبدالبهاء میدانند در توقیع 13 دسامبر 1932 خطاب به محفل ملی میفرمایند:

" در تهیه تمهیدات و مقدمات انتخابات بین المللی بهائیان عالم که نتیجه اش تشکیل بیت عدل اعظم الهی و استقرارش در جوار مقامات متبرکه ارض اقدس است کما ینبغی و یلیق اقدامی سریع نمایند و این محفل ملی روحانی آن کشور مقدس که از اعمده مجله بیت عدل اعظم الهی محسوب و رکن رکین آن قصر مشید است باتفاق محافل ملی روحانی ممالک شرقیه و غربیه عالم بهائی با انتخابات بین المللی مباشرت نموده بکمال جدیت و توجه و انقطاع با سلوبی بدیع و حزم و متانتی بی مثل منقطعاً عن الجهات طالباً هدایت و مستمداً من فیوضاته و متمسکاً بحبل احکامه و تعلیماته از بین جمهور مؤمنین در شرق و غرب و جنوب و شمال رجال بیت عدل اعظم الهی را انتخاب فرمایند. عند ذلک تتحقق آمالنا و تثمر شجرة مجهوداتنا و تتمکن وصایا محبوبنا و مولانا. " کتاب توفیعات حضرت ولی امر الله 1927-1939 ص 236 و 237

نویسنده استدعا دارد به نکات ذیل توجه کامل فرمائید:

الف - انتخابات بین المللی بعمل خواهد آمد که نتیجه آن تشکیل بیت العدل اعظم الهی خواهد شد. از همین بیان تلویحاً معلوم است که انتخابات اعضای بیت العدل اعظم در یک وهله نخواهد شد بلکه انتخاباتی بعمل خواهد آمد که نتیجه آن تشکیل بیت العدل اعظم خواهد شد.

ب - با ذکر این عبارت " اقدامی سریع نمایند " معلوم است که هیکل مبارک خیلی عجله در تشکیل بیت العدل اعظم داشتند.

ج - انتخاب اعضای بیت العدل اعظم به اسلوب بدیع خواهد بود. یعنی طرز انتخاب اعضا بیت العدل مشابه با سایر انتخابات بهائی خواهد بود.

د - با ذکر عبارت " از بین مؤمنین " معلوم میفرمایند که فقط رجال عضویت بیت العدل اعظم را نخواهند داشت.

ه - با تشکیل بیت العدل آمال اهل بها و همینطور آمال حضرت ولی امر الله تحقق پیدا کرده و شجره مجهوداتشان ثمره خود را خواهد داد و وصایای حضرت عبدالبهاء بجا آورده خواهد شد.

حالا باید دید که با اینهمه علاقه و سعی و کوشش که نسبت به تشکیل بیت العدل اعظم در دوره حیاتشان داشتند آیا بالاخره موفق بآن شدند یا نه؟

حضرت ولی امر عزیز در توفیق 27 نوامبر 1929 کلیه اقداماتی را که در اواخر ایام حیات خود یعنی از سنه 1951 بیعد بعمل آوردند پیش بینی کرده و آنچه را از این سند به بعد انجام داده اند کاملاً تحقق وعده هائی است که در این پیام مبارک داده اند. مطالعه دقیق این بیان معجزه آسا و تطبیق آن با آنچه حضرت ولی امر الله از 1951 بیعد انجام داده اند نشان میدهد که حضرت ولی امر الله آنچه که در آخر عمر خود انجام داده اند نقشه آن را در اوایل دوران ولایت خود طرح و تنظیم کرده و ابداً تغییری در آن نداده اند. اینست آن پیام مبارک :

" پس از تشکیل محفل روحانی ملی بهائی کشور مقدس ایران که به بیت العدل خصوصی در کتاب وصایا موسوم گشته دستور العملی عمومی راجع بانخابات اخیره بین المللی بهائی که منتهی بتشکیل بیت العدل اعظم گردد بتمام بلدان و اقالیم در شرق و غرب عالم بهائی طبقاً لمبادئه و تعلیماته المندرجه فی الواحه و وصایاه از این شطربکافه مراکز امریه مستقیماً ارسال گردد عند ذلک تتحقق آمال من فی البهائ و بتم ما امرنا و کلفنا به مولانا فی کتابه و وصایاه حینئذ یستقر عرش حکومت البها فی ارض المیعاد و ینصب میزان العدل و یتموّج علم الاستقلال و ینشق حجاب السترن و وجه ناموسه الاعظم و تندفق انهر السنن و الاحکام من بقعة المنورة البيضاء بغلبته و هیمنته لم ترشبهها القرون الاولون. اذاً ینظر مصداق ما نزل من لسان الکبریاء بأن : « یا کرمل بشری صیهون قولى اتی المکنون بسلطان غلب العالم و بنور ساطع به اشرفت الارض و من علیها ... یا کرمل طوبی لعبد طاف حولک و ذکر ظهورک و بروزک و ما فزت من فضل الله ربک ... سوف تجری سفینه الله علیک و یظها رهل البها الذین ذکرهم فی کتاب الأسماء.»

ای احبای الهی تعیین ایادی امر الله و تنفیذ احکام مقدسه شریعة الله و تشریح قوانین متفرغه از منصوصات کتاب الله و انعقاد مؤتمربین المللی پیروان امر حضرت بهاء الله و ارتباط جامعه بهائی با انجمنهای متفرقه علمیّه ادبیّه و دینیّه و اجتماعیه کل بتشکیل و استقرار بیت العدل اعظم الهی در ارض اقدس در جوار بقاع مرتفعه منوره علیا منوط و معلق. زیرا این معهد اعلی سرچشمه اقدامات و اجراءات کلیه بهائیان است و معین و مرجع این عبد ناتوان. بها تتحقق آمال اهل بها. بها تستحکم دعائم الأمر علی وجه الغبراء. بها تظهر خفیاتّه و تتجلی آثاره و تتموّج رایاته و تسطع انواره علی الخلائق اجمعین." کتاب توفیعات حضرت ولی امر الله 1927-1939 ص 133 و 134 (توفیق 27 نوامبر 1929)

و در تاریخ 16 ژانویه 1932 میفرمایند :

" و همچنین تأسیس اوقاف ملی بهائی و انتشار انتخابات احکام منصوصه کتاب اقدس و تأسیس محکمه شرعیّه بهائی جمیع این اقدامات یک یک به تفصیل تبیین و تأکید گشته زیرا این امور از مقدمات ضروریّه اساسیه تأسیسات بین المللی آینده است که منتهی به تشکیل بیت العدل اعظم گردد."

استدعا دارم دوبیان مبارک فوق را مکرراً با دقت و توجه تام مطالعه فرمائید و حتی در علت استعمال تک تک لغات و جملات آن تفکر عمیق فرمائید. اگر باین امر نائل شوید بطور حتم به حقایق ذیل پی خواهید برد :

الف - حضرت ولی امر الله در سنه 1929 یعنی 7 سال بعد از شروع ولایت خود وعده میفرمایند که پس از تشکیل محفل ملی ایران دستور العملی عمومی راجع به انتخابات اخیره بین المللی که منتهی به تشکیل بیت العدل اعظم خواهد شد از ارض اقدس بکافه مراکز امریه مستقیماً ارسال خواهند فرمود. محفل ملی ایران که هشتمین محفل ملی دنیا بود در سنه 1934 تشکیل شد و درست بعد از اینکه 18 سال مشغول انجام وظایف محوله بود حضرت ولی امر الله در نهم ژانویه 1951 هیئت بین المللی بهائی را تشکیل داده و تأسیس آنرا به کلیه مراکز امری اطلاع دادند. هنگام تشکیل دادن این هیئت در تمام دنیا 9 محفل ملی وجود داشت که نهمین آن محفل ملی کانادا بود.

ب - میفرمایند انتخابات اخیره بین المللی منتهی به تشکیل بیت العدل اعظم خواهد شد. نمی فرمایند محافل ملی دنیا بیت العدل را در یک وهله انتخاب خواهند کرد. فرق بین این دوبیان از زمین تا آسمان است. در کلمه اخیره توجه کنید که بچه علت و حکمتی این کلمه را مصرف کرده اند.

اخیره : تأیید اخیر - اخیر: پسین، بازپسین، واپسین، آخر، آخری. مقابل اول و مقدم. مأخذ: جلد 1 لغتنامه دهخدا صفحه 1547 برای اخیرستون اول و برای اخیره ستون دوم.

ج - انجام انتخابات اخیره بین المللی که منتهی به تشکیل بیت العدل خواهد شد و ابلاغ آن به کلیه ممالک و بلدان مبتنی بر دستورات و تعلیماتی است که حضرت عبدالبهاء در الواح وصایا داده اند بعبارت دیگر انتخاباتیکه حضرت ولی امرالله جهت تأسیس بیت العدل اعظم بعمل خواهند آورد خود ساخته نبوده بلکه مبتنی بر دستوراتی است که حضرت عبدالبهاء در الواح وصایا داده اند.

د - با تهیه دستورالعمل راجع به انتخابات بین المللی که منتهی به تشکیل بیت العدل خواهد شد و ابلاغ آن به کلیه مراکز امری آمال اهل بها تحقق پیدا کرده و آنچه که حضرت عبدالبهاء در الواح وصایا وصیت کرده و حضرت ولی امرالله را بآن مکلف فرموده اند اتمام و اکمال خواهد شد. آمال اهل بها بغیر از تعیین جانشین چه امر دیگری بوده است؟ حضرت عبدالبهاء در الواح وصایا چه تکلیفی بغیر از تعیین جانشین و انتخاب ایادی برای حضرت ولی امرالله تعیین فرموده اند؟ حضرت عبدالبهاء فقط در مورد برای حضرت شوقی افندی تعیین تکلیف کرده و میفرماید " ای احبای الهی باید ولی امرالله در زمان حیات خویش من هوبعدہ راتعیین نماید تا بعد از صعودش اختلاف حاصل نگرده " و دیگر اینکه میفرماید " ای یاران ایادی امرالله را باید ولی امرالله تسمیه و تعیین کند " حضرت ولی امرالله این دستور حضرت عبدالبهاء را در دوره حیات خود انجام داد یعنی هم جانشین های خود را تعیین فرمود و هم ایادی را انتخاب کرد.

ه - با تشکیل بیت العدل بشارات مندرجه در لوح کرمل راجع به جریان سفینه الله و ظهور اهل بها تحقق پیدا خواهد کرد. این دو مطلب یعنی جریان سفینه الله و ظهور اهل بها کاملاً از هم جدا بوده و اشاره به دو موضوع جداگانه است. بعداً این مطلب از روی نصوص مبارکه اثبات خواهد شد.

و - تعیین ایادی، تنفیذ احکام، انعقاد مؤتمربین المللی و ارتباط با انجمن های غیربھائی را کلاً موکول و معلق به تشکیل بیت العدل اعظم میفرماید. بعبارت دیگر تا بیت العدل تشکیل نشود اقدام بامور فوق نخواهد شد. اول باید بیت العدل تشکیل شود و بعد ایادی تعیین گردند و احکام تنفیذ شده و مؤتمربین المللی منعقد گشته و دیانت بھائی با انجمن های غیر امری ارتباط پیدا کند.

ز - بیت العدل را سرچشمه اقدامات و اجرائات کلیه بھائیان میفرماید. توجه کنید که فقط بیت العدل را سرچشمه اقدامات و مرجع همه احبا قرار میدهند و ابداً صحبت از ایادی نیست.

ح - بیت العدل در ارض اقدس در جوار بقاع مرتفعه منوره علیاً تشکیل خواهد شد.

ط - بیت العدل معین و مرجع حضرت ولی امرالله خواهد بود.

ی - با تشکیل بیت العدل آمال اهل بها تحقق پیدا کرده و خفیات امرالهی ظاهر خواهد شد. آمال اهل بها بغیر از تعیین جانشین چه امر مهم دیگری بود؟

ک - تأسیس محکمه شرعی بھائی را از مقدمات ضروریه اساسیه تأسیسات بین المللی آینده میفرماید که منتهی به تشکیل بیت العدل خواهند شد. خود همین بیان مبارک بکمال وضوح اثبات میکند که علی رغم انتظار ما بیت العدل در یک وهله تشکیل نخواهد شد. بلکه اول مؤسسات بین المللی وجود خواهند داشت و آن مؤسسات مبدل به بیت العدل خواهند شد و یکی از ضروری ترین مؤسسات جهت تشکیل بیت العدل اعظم الهی محکمه شرعی بھائی است یعنی تا محکمه شرعی بھائی تشکیل نشود بیت العدل هم تشکیل نخواهد شد.

ل - بیت العدل اعظم الهی مستقیماً و در یک وهله بوسیله محافل ملی دنیا انتخاب نخواهد شد بلکه تأسیسات بین المللی وجود خواهند داشت که آنها منتهی به تشکیل بیت العدل خواهند شد.

بیانات مبارکه فوق راحضرت ولی امرالله درسنه 1929 فرموده ودرسنه 1951 یعنی 22 سال بعد هیئت بین المللی را که طرزتشکیل آن با جزئیات توفیق فوق تطبیق میکند تشکیل دادند. آیا تصور میفرمائید که حضرت ایشان فراموشکار بودند و خلف وعده کرده اند یا اینکه بقول خود وفا فرموده اند ووظیفه حتمی خود را انجام داده اند؟ هنگام زیارت توقیعات حضرت ولی امرالله چون ما اطلاع ازمنظورمبارک نداشتیم همه آنها را با نظر سطحی خوانده و به گفته ودرگنجه کتاب می گذاشتیم تا خود آنها در زیرگرد و خاک ومطالبشان در ذهن فراموشکار ما مدفون شوند ولی حضرت ولی امرالله آنچه وعده فرموده اند وسند کتبی آنها بدست همه احبا داده اند هرگز فراموش نکرده وبوعده خود وفا فرموده اند. اگرخلاف این عقیده داشته باشیم دلیل برسستی ایمان ما نسبت به معصومیت حضرت ولی امرالله است وبس. مگر خود حضرت ولی امرالله بندای بلند فریاد نمی زنند " یاران را تشویق ودلالت وترغیب وتحذیرنمائید واطمینان دهید که آنچه این عبد کرراً ومراراً در مکاتبات عدیده از قبل وبعد بشارت داده وتأکید نموده مکشوف وعیان گردد ان هذ الوعد غیرمکذوب " آیا عقیده به صحت این بیان مبارک داریم؟ اگر داریم پس آنچه از قلم معجزشیم آن مولای عزیز صادر شده همه باید من دون استثناء تحقق پیدا کند. اگر اعتقاد به صحت بیانات مبارکه نداریم دیگر چرا خود را بهائی می نامیم. بیانات مبارکه حضرت بهاءالله وحضرت عبدالبهاء وحضرت شوقی افندی تخیلات شاعرانه نبوده بلکه حقایقی هستند مربوط به سیر تکامل امرالله وپیشرفت روحانی بشر در ادوار متمادی و تعیین تکالیف و وظایف اهل بها در این دنیا. بدین جهت آنچه فرموده اند باید بمنصه ظهور برسد والا نوشتن مطالبی که صرفاً جنبه تخیلی وشاعرانه داشته باشد چه نتیجه وثمر خواهد داشت. حضرت بهاءالله در این مورد میفرمایند " آنچه از قلم اعلی جاری البته ظاهر شده وخواهد شد ولایقی من حرف الا وقد یراه المنصفون مستویا علی عرش الظهور ". اقتدارات ص 17 میفرمایند حتی یک کلمه از کلمات الهی باقی نخواهد ماند مگر اینکه در عالم ملک ظاهر شده وتحقق پیدا کند. پس آنچه حضرت ولی امرالله در دوره ولایت خود وعده فرموده اند باید کلاً ظاهر شوند وحضرت ایشان منتظر وقت معین مناسبی بودند که با فراهم بودن شرایط لازمه اقدام به تشکیل بیت عدل اعظم الهی بفرمایند وچون آن وقت مناسب فرا رسید فوراً به تشکیل بیت عدل اقدام کرده وبشارت تأسیس آنها به تمام احبای دنیا طبق وعده قبلی ابلاغ فرمودند. اینست ترجمه پیام مبارک مورخه 9 ژانویه 1951 راجع به تشکیل هیئت بین المللی بهائی که در کتاب مجموعه توقیعات حضرت ولی امرالله 1945-1952 (102-109) ص 241 و 242 ، اخبار امری سنه 107 بدیع شماره 8 و 9 صفحه 4 و 5 درج شده است.

" به محافل ملیه در شرق وغرب تصمیم خطیر وتاریخی اولین شورای بین المللی بهائی را ابلاغ نمائید این شورا طلبه مؤسسه کبرای اداری است که در میقات معین در جوار مقامات علیا در ظل مرکز روحانی جهانی امرالله که در دوشهر حیفای و عکا استقرار دارد تشکیل خواهد گردید.

تحقق نبوتی که درباره تأسیس حکومت اسرائیل از فم مطهر شارع امر الهی ومركز میثاق صادر و حاکی از پیدایش ملت مستقلی در ارض اقدس پس از مزی دوهزار سال میباشد وپیشرفت سریع مشروع تاریخی ساختمان قسمت فوقانی مقام اعلی در کوه کرمل ودرجه رشد کنونی محافل نهگانه ملیه که با کمال جدیت درسراسر عالم بهائی بخدمات امریه قائمند مرا بران میدارد که تصمیم تاریخی فوق را که بزرگترین قدم در سبیل پیشرفت نظم اداری حضرت بهاءالله درسی سال اخیر محسوب اتخاذ نمایم.

این شورای جدید التأسیس عهده دار انجام سه وظیفه میباشد اول آنکه با اولیای حکومت اسرائیل ایجاد روابط نماید ثانیاً مرا در ایفای وظائف مربوط بساختمان فوقانی مقام اعلی کمک ومساعدت کند ثالثاً با اولیای امور کشوری در باب مسائل مربوط باحوال شخصیّه داخل مذاکره شود وچون این شوری که نخستین مؤسسه بین المللی واکنون در حال جنین است توسعه یابد عهده دار وظائف دیگری خواهد گردید وبمرواریم بعنوان محکمه رسمی بهائی شناخته شده سپس به هیئتی مبدل میگردد که اعضایش از طریق انتخاب معین میشوند وموسم گل وشکوفه آن هنگامی است که به بیت عدل عمومی تبدیل وظهور کامل ثمرات آن وقتی است که مؤسسات متفرعه عدیده آن تشکیل گشته بصورت مرکز اداری بین المللی بهائی در جوار روضه مبارکه ومقام اعلی که مقر دائمی آن خواهد بود انجام وظیفه نماید. با قلبی مملو از شکرانه وسرور تشکیل این شورای بین المللی را که پس از مدتها انتظار بوجود میاید تهنیت میگویم. این تأسیس در صفحات تاریخ بمنزله بزرگترین اقدامی است که مایه افتخار عهد دوم عصرتکوین دوری بهائی محسوب خواهد شد بطوریکه هیچیک از مشروعاتی که از آغاز نظم اداری امرالله از حین صعود حضرت عبدالبهاء تا بحال بانجام آن مبادرت گشته

بالقوه باین درجه از اهمیت نبوده است و صرف نظر از اقدامات باهره جاودانی در دوره مبشر و شارع و مرکز میثاق یعنی در عصر اول
از دور مشعشع کور یانصد هزار سال بهائی این تأسیس رتبه اول را حائز است شایسته است این ابلاغیه را
بوسیله لجنه ارتباط منتشر نمایند."

همچنین در توقیع نوروز سنه 108 که در کتاب مجموعه توقیعات حضرت ولی امر الله 1945- 1952 (102) - (109) ص 293 و 294 میفرمایند :

" اخیراً بتأییدات ربّ الجنود و عون و عنایت ربّ و دود که در جمیع شئون قائد و حافظ و حارس و هادی و ناصر حزب مظلوم است هیئت بین المللی بهائی که مقدمه تشکیل اولین محکمه رسمی در جامعه پیروان آئین یزدانی و منتهی بتأسیس دیوان عدل الهی و تمرکز و استحکام مرکز بین المللی اداری امر الله در قرب مقام اعلی و جریان سفینه الله بر جبل کرمل و **ظهور اهل بها** خواهد گشت در ظل مقامات مقدسه در ارض اقدس تأسیس گشته تا این عبد مستمند را که در دریای مشاغل و غوائل لاتعد و لاتحصی غوطه و راست معاونت کند و در تشیید بنیان مقام رفیع اعلی و استحکام روابط با امنای دولت جدید التأسیس در این ارض و بتهیه وسائل جهت تبدیل این هیئت بمرور ایام بمحکمه مستقل بهائی و اجرا و تنفیذ احکام آئین یزدانی مساعده نماید تا بتدریج آنچه در الواح الهیه مسطور و مدون است در این ارض و بلدان دیگر در شرق و غرب کاملاً تحقق پذیرد."

همچنین در توقیع مبارک نوروز سنه 110 که در کتاب مجموعه توقیعات حضرت ولی امر الله 1952 - 1957 (109- 114) ص 66 و 67 میفرمایند :

" در ارض اقدس لانه و آشیانه انبیاء قلب العالم و قبله الامم مرکز عظیم الشان روحانی و اداری پیروان جمال قدم و اسم اعظم در سراسر عالم مقدمات تشیید قبه رفیعه بدیعه ذهبیه مقام بهی الانوار رفیع البناء سرمدی الآثار مبشر موعود امم و تأسیس مرکز اداری جهانی امر محیی رمم فراهم، ایادی امر الله که بر حسب وصایای محکمه متقنه مرکز عهد جمال قدم بصیانت امر الله و تزویج کلمه الله که اعظم وظایف آن عصبه نورانیّه است مأمور و مکلفند در قارات خمس و از بین یاران فرقانی و مسیحی و کلیمی بعد د واحد معین و چهار نفر از این نفوس مشخصه معینه در ارض اقدس متعهد خدمات خاصه و بر ترویج و استحکام مشروعات مهمه جدید التأسیس این ارض قائم. هیئت بین المللی بهائی که مقدمه تأسیس محکمه علیا در ارض میعاد و منتهی بانتخاب اعظم هیئت تشریحیه عالم بهائی و تأسیس دیوان عدل الهی خواهد گشت تکمیل و وظائف اعضایش و هیئت عامله اش کاملاً تعین گردید."

و در همان توقیع در ص 97 (کتاب توقیعات مبارکه) میفرمایند :

" هدف دهم تأسیس محکمه بهائی در ارض اقدس که مقدمه انتخاب و تشکیل اعظم هیئت تشریحیه جامعه پیروان امر الهی و استقراریت عدل اعظم در ارض اقدس خواهد بود."

مطالب مربوط به هیئت بین المللی را به ترتیب ذیل میتوان خلاصه کرد :

الف - حضرت ولی امر الله شب و روز منتظر بودند که محافل ملی موجوده دارای تجربه و سابقه لازمه باشند تا اقدام به تشکیل مؤسسات بین المللی که منتهی به بیت العدل اعظم الهی خواهند شد بفرمایند در سنه 1951 که 18 سال از تشکیل محفل ملی ایران که هشتمین محفل ملی دنیا است میگذشت اقدام به تأسیس هیئت بین المللی فرموده و خبر تأسیس آنرا به تمام دنیا ابلاغ فرمودند. علت اینکه حضرت ولی امر الله بلافاصله بعد از تأسیس محفل ملی ایران در سنه 1934 اقدام به تشکیل هیئت بین المللی فرمودند اینست که میخواستند محافل ملی موجوده در آن زمان دارای تجربه و سابقه لازمه و رشد و نمو کامل و کافی باشند. این اقدام مبارک تحقق وعده مذکوره در صفحه 10 بند الف میباشد.

ب - تشکیل هیئت بین المللی را یک امر مهم تاریخی میفرمایند.

پ - این هیئت روی پایه های محافل ملی نهگانه تأسیس شده است.

ت - تشکیل هیئت بین المللی بزرگترین قدم در سبیل پیشرفت و تکامل نظم اداری حضرت بهاء الله است.

ث - یکی از وظایف هیئت بین المللی این بود که در ساختن مقام اعلی و سایر امور متنوعه، حضرت ولی امر الله را معاونت و مساعدت نماید. این قسمت تحقق وعده مذکوره در صفحه 11 بند ط میباشند.

ج - هیئت بین المللی در سنه 1951 در حال جنینی بوده و مقرب بود که در حال رشد و نمو خود عهده دار وظایف دیگری نیز باشد. این مطلب دلیل بر بقا و دوام این هیئت است.

چ - همین هیئت باید وسائل انتقال خود را بیک محکمه رسمی بهائی فراهم آورده و بتدریج به بیت عدل اعظم مبدل گردد. این قسمت تحقق بیان مندرجه در صفحه 11 بند ک میباشند.

ح - حضرت ولی امر الله مدتها منتظر فرا رسیدن موقع مناسب جهت تشکیل هیئت بین المللی بهائی بودند. این قسمت تطبیق با صفحه 10 بند ب مینماید.

خ - تشکیل این هیئت بزرگترین اقدامی است که مایه افتخار عهد دوم عصرتکوین بوده و بالقوه هیچ یک از مشروعات امری پبایه آن نمیرسد.

د - در طول مدت کوربهائی که اقلأ پانصد هزار سال خواهد بود حوادث مربوط به حیات حضرت اعلی و حضرت بهاء الله و حضرت عبدالبهاء یعنی بطور کلی حوادث عصر رسولی مقام اول و تشکیل هیئت بین المللی مقام دوم را حائز است. یعنی در مدت پانصد هزار سال بعد از وقایع عصر رسولی هیچ اقدام حادثه ای به اهمیت تشکیل هیئت بین المللی نخواهد بود. حکم بالغه در این بیان مبارک مندمج است منجمله همین بیان دلیل کافی بر اینست که همین هیئت بین المللی، بیت العدل اعظم الهی بود. زیرا که اگر هیئت بین المللی در کوربهائی حائز مقام ثانی باشد، یا بیت العدل باید حائز مقام ثالث بوده و تحت الشعاع آن قرار گیرد و یا اینکه بیت العدل اعظم الهی و هیئت بین المللی بهائی اسامی مختلف یک شیئی واحد منتها در حالات مختلفه تکامل باشند.

ذ - هیئت بین المللی در ظل مقامات مقدسه علیا در ارض اقدس تأسیس شده است. این تحقق وعده مذکوره در صفحه 11 بند ح است.

ر - هیئت بین المللی منتهی به ظهور اهل بها خواهد گشت. ظهور اهل بها مربوط به انتخاب اعضای بیت العدل نیست زیرا که اعضای بیت العدل انتخاب میشوند نه ظاهر. همچنین هیئت بین المللی باعث جریان سفینه الله بر جبل کرم خواهد شد. این قسمت تحقق وعده مذکوره در صفحه 10 بند ه است.

ز - با تشکیل هیئت بین المللی و تبدیل آن به بیت العدل اعظم آنچه در الواح الهیه مسطور و مدون است در تمام دنیا کاملاً تحقق پیدا خواهد کرد. این قسمت تحقق وعده مندرجه در صفحه 11 بند ی است.

ژ - بعلاوه آنچه از همه مهمتر و صریحتر است اینست که در پیام 27 نو فمبر 1929 (صفحه 9) تعیین ایادی، تنفیذ احکام، انعقاد مؤتمربین المللی و ارتباط جامعه بهائی را با انجمن های متفرقه کلاً موقوف و معلق به تشکیل بیت العدل میفرمایند. یعنی تا بیت العدل را تشکیل ندهند اقدام به تعیین ایادی و تنفیذ احکام و انعقاد مؤتمربین المللی و ارتباط با انجمن های متفرقه غیر بهائی نخواهند فرمود.

آیا حضرت ولی امر الله در 9 ژانویه 1951 هیئت بین المللی را تشکیل ندادند؟

در 24 دسامبر 1951 یعنی 11 ماه و 13 روز بعد اولین دسته ایادی را تعیین فرمودند. در دسامبر 1952 دستور تشکیل 4 مؤتمربین المللی را در دهلی نو، استکهلم، ویلمت و کامپالا و در اکتبر 1957 دستور تشکیل 5 مؤتمربین المللی دیگر در کامپالا، سیدنی، شیکاگو، فرانکفورت و جاکارتا را صادر فرمودند. آیا جناب یوگوجیاگری نماینده دیانت بهائی در سازمان ملل متحد نبودند ! این قسمت تحقق و عود مذکوره در صفحه 11 بند و او میباشند.

در صفحه 11 کتابچه ای که برای " کمیته ملل متحد مخصوص فلسطین " تهیه فرموده اند میفرمایند :

" صعود حضرت عبدالبهاء خاتمه عصر رسولی دیانت بهائی را مشخص نموده و شروع عصرتکوین را اعلان مینماید. در طی عصرتکوین مقدر است که نظم اداری بهائی که تأسیس آنرا حضرت باب بشارت داده و قوانین آنرا حضرت بهاء الله تشریح فرموده و نقشه آنرا حضرت عبدالبهاء در الواح وصایا تنظیم کرده و اساس آنرا هیئت های محلی و ملی که از طرف پیروان این دیانت انتخاب میشوند گذاشته و راه را برای تشکیل یک هیئت بین المللی هموار میسازند که قرار است بعدها باسم بیت العدل اعظم موسوم شود و بشارکت و معاونت اینجانب که رئیس منصوبه و مبین مجاز آن میباشم امورات جامعه بهائی را تنظیم و اداره نماید، تأسیس گشته

و مرکز خود را بطور دائم در ارض اقدس در جوار مرکز روحانی جهانی و مراقد مؤسسين اين آئين يزدانی تأسيس نماید."

اين سند محکم و رسمي و تاريخی است که حضرت ولی امرالله بآن کمیته مخصوص که از طرف سازمان ملل متحد مأمور تحقیق درباره مسائل فلسطین بوده داده اند در هر دو بیان اخیر تمام دنیا چه یاروچه اغیار اعلان عمومی فرموده اند که بیت العدل باید بمشارکت و معیت ایشان امور امری دنیا را اداره و تنظیم نماید. آیا این بیان صرفاً یک آرزو و ادعائی بود که هرگز جامه عمل بخود نپوشید یا اینکه حضرت ولی امرالله واقعاً بیت العدل را تشکیل دادند و بمشارکت و مساعدت آن تا مدتی مشغول اداره امور بین المللی عالم بهائی بودند؟ دقت کنید که در بیان اخیر حضرت ولی امرالله محافل محلی و ملی را هیئت های محلی و ملی نامیده و میفرمایند که این هیئت ها راه را برای تشکیل یک هیئت بین المللی که بعداً بیت العدل نامیده خواهد شد هموار مینمایند. این بیان مبارک بطور قطعی ثابت میکند که هیئت بین المللی همان بیت العدل اعظم الهی است.

حضرت ولی امرالله در توفیق 27 فوریه 1929 درباره محافل محلی و ملی میفرمایند :

" این حقیقت که محافل روحانی امروزه بموقع مبدل به بیوت عدل شده و از هر لحاظ و بتمام معنی یک شیئی واحدند نه دو هیئت مختلف از طرف حضرت عبدالبهاء کاملاً تأیید شده است." نظم جهانی بهاءالله. اصل بیان مبارک چنین است :

" That the Spiritual Assemblies of today will be replaced in time by the Houses of Justice, and are to all intents and purposes identical and not separate bodies, is abundantly confirmed by 'Abdu'l-Bahá Himself. He has in fact in a Tablet addressed to the members of the first Chicago Spiritual Assembly, the first elected Bahá'í body instituted in the United States, referred to them as the members of the "House of Justice" for that city, and has thus with His own pen established beyond any doubt the identity of the present Bahá'í Spiritual Assemblies with the Houses of Justice referred to by Bahá'u'lláh. For reasons which are not difficult to discover, it has been found advisable to bestow upon the elected representatives of Bahá'í communities throughout the world the temporary appellation of Spiritual Assemblies, a term which, as the position and aims of the Bahá'í Faith are better understood and more fully recognized, will gradually be superseded by the permanent and more appropriate designation of House of Justice." The World Order of Bahá'u'lláh p 5

پس همانطوریکه همین هیئت های محلی و ملی ذاتاً و اصلاً همان بیوت عدل میباشند به همین ترتیب همین هیئت بین المللی بهائی ذاتاً و اصلاً همان بیت العدل اعظم است و چون علل مشهود و مبرهنی هست که فعلاً همین محافل محلی و ملی را نمیتوان بیوت عدل گفت و باید بتدریج در اثر سیر تکامل و کسب قوای ظاهری مبدل به بیت عدل شوند همانطور هم هیئت بین المللی میبایستی اول به محکمه و بعد به اعظم هیئت تشریحیه و بالاخره به بیت عدل اعظم الهی تبدیل شود. هر اسم و لقبی باید متناسب با حالات و کیفیات یک شیئی متحول باشد. مثلاً انسان در صلب پد نطفه و در رحم مادر علقه و مضقه و سپس جنین و بعد طفل و جوان و بالاخره مرد یا زن گفته میشود، گرچه این اسامی همه متعلق بیک شیئی واحد متحول است ولی هر اسمی برای نمایان کردن یک حالت بخصوص از همان شیئی متحول است. بنابراین هیئت بین المللی بهائی و محکمه بین المللی بهائی و اعظم هیئت تشریحیه بهائی و بیت العدل اعظم الهی اسامی مختلفه یک شیئی واحد متحول است و هر یک از این اسامی مختلفه یک مرحله بخصوصی از مراحل تکاملی یک شیئی واحد را نشان میدهد.

برای اثبات اینکه هیئت بین المللی بهائی همان بیت عدل اعظم الهی است دلیل محکم دیگری میتوان از نصوص مبارکه ذکر کرد :

حضرت ولی امرالله در کتاب پیامهای مبارکه از سنه 1950-1957 صفحه 18 و 19 میفرمایند :
" یادآوری یک سلسله حوادث تاریخی اخیر که منتهی به تأسیس و تشکیل مرکز جهانی اداری امر حضرت بهاءالله در ارض اقدس پس از مدتها انتظار گشته مورث احساسات عمیقی از شکر گذاری و شادی گردیده است.

این مرکز جهانی اداری سومین قدم بسیار مهمی است که از هنگام شروع عصر تکوین بعد از صعود حضرت عبدالبهاء برداشته شده است. در طی یک ربع قرن که اولین عهد این عصر را تشکیل میدهد شالوده مؤسسات محلی و ملی نظم اداری بهائی در مدت شانزده سال در قاره های پنجگانه دنیا تأسیس و تحکیم شده است ... و سنوات اولیه عهد دوم عصر تکوین بالاخره بعد از انتظار زیاد شاهد سومین و عظیم ترین قدمی که در تعقیب دو قدمهای مذکور در فوق برداشته شده است میباشد. " (تلگراف 24 دسامبر 1951 ترجمه از انگلیسی) اصل بیان مبارک چنین است :

" Recall feelings of profound thankfulness and joy at chain of recent historic events heralding long anticipated rise and establishment of the World Administrative Center of the Faith of Bahá'u'lláh in Holy Land regarded as third most momentous epoch-making development since inception of the Formative Age on morrow of 'Abdu'l-Baha's Ascension.

Quarter century constituting opening epoch this age signaled successively by erection consolidation over period no less than sixteen years of local, national institutions of Bahá'í Administrative Order in five continents of globe in conformity with provisions of the Will of the Center of Covenant, and initiation of first Seven Year Plan by American Bahá'í Community marking inauguration first epoch in execution of 'Abdu'l-Baha's Divine Plan unavoidably held in abeyance over two decades pending creation of divinely-appointed administrative agencies designed by its Author for its effective prosecution.

Opening years of the second epoch of the Formative Age now witnessing at long last commencement of third vast majestic fate-laden process following two above-mentioned developments destined through gradual emergence of the manifold institutions in World Center of the Faith as crown of the administrative structure of Bahá'u'lláh's embryonic World Order. Gigantic process now set in motion opening decade second Baha'i Century synchronizing with, deriving notable impetus through, birth of sovereign State, Holy Land, greatly accelerated through series of swiftly succeeding events originated in World Center of Faith. " [Cablegram, December 24, 1951] . " Messages to the Bahá'í World: 1950-1957 p 15 مأخذ دی وی دی کتب مرجع بهائی

بطوریکه ملاحظه میفرمائید حضرت ولی امرالله در این پیام اشاره به تشکیل هیئت بین المللی بهائی فرموده و از تأسیس آن ابراز شکرگذاری و خوشحالی فراوان میفرمایند و این اقدام را سومین قدم بزرگ در تأسیس نظم اداری دیانت بهائی میدانند. یعنی در مدت عهد اول عصر دوم که 25 سال طول کشید محافل محلی و ملی در دنیا تشکیل شده و در سنه 1951 که اوایل عهد دوم عصر تکوین میباشد هیئت بین المللی را که سومین قدم بزرگ تشکیلاتی است برداشتند. بعد از آن دیگر اول مؤسسات محلی و بعد ملی و در سنه 1951 مؤسسه بین المللی را تشکیل دادند. آیا ما بغیر از بیت عدل اعظم الهی مؤسسه تشکیلاتی بین المللی دیگری هم داریم یا نه؟ واضح است که نداریم. پس اگر حضرت ولی امرالله با برداشتن سومین قدم تشکیلاتی مرکز جهانی اداری امرالله را تأسیس فرموده بودند دیگر چه قدم اضافی باقی مانده بود؟ باز توجه به پیام مبارک فوق کنید که هیئت بین المللی بهائی را مرکز جهانی اداری امرالله میفرمایند. آیا ما مرکز جهانی اداری بغیر از بیت عدل اعظم الهی داریم؟ یقین است که نداریم.

پس هیئت بین المللی بهائی همان بیت العدل اعظم الهی است. باز در صفحه 33 همان کتاب درباره هیئت بین المللی بهائی میفرمایند :

" در مرکز جهانی امرالله ... بالاخره بعد از انتظار مدید عالیترین وسیله تشکیلاتی تأسیس شده است. " " the rise of the institutions of its administrative order, the fashioning of the agencies for the systematic diffusion of its light and the broadening and the consolidation of its foundations." مأخذ دی وی دی [Cablegram, October 8, 1952] Messages to the Bahá'í World: 1950-1957 p 30 کتب مرجع بهائی

توجه کنید که هیئت بین المللی را عالیترین مؤسسه تشکیلاتی میفرمایند. همچنین در صفحه 44 همان کتاب راجع به مهیا بودن مؤسسات تشکیلاتی متناسب جهت اجرای اهداف نقشه جهانی دهساله میفرمایند :
" وسیله واسباب متناسب و لازم جهت اجرای نقشه بوجود آمده است. " (تلگراف 8 اکتبر 1952) اصل بیان مبارک چنین است :

" The broad outlines of the world-encircling plan were divinely revealed. Its course was charted by 'Abdu'l-Bahá's infallible Pen. Its shining goals have been set. The requisite administrative machinery has been created." Messages to the Bahá'í World: 1950-1957 p 32 [Cablegram, October 8, 1952] مأخذ دی وی دی کتب مرجع بهائی

چون نقشه دهساله جنبه بین المللی دارد لذا هیئت بین المللی را در قبال یک نقشه جهانی وسیله واسباب مناسب و لازم جهت اجرای اهداف آن میدانند. پس با استناد باین بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله شخصاً عالیترین مؤسسه تشکیلاتی نظم اداری بهائی را تشکیل داده بودند و دیگر چیزی باقی نمانده بود که حضرات ایادی تشکیل بدهند و بزعم خود نواقص کار حضرت ولی امرالله را با نقشه بشری برطرف نمایند.

طرزتشکیل بیت العدل اعظم الهی

آنچه از نصوص و دستورات مبارکه حضرت ولی امرالله تا کنون روشن شده اینست که هیئت بین المللی یکی از جانشین های حضرت ولی امرالله بوده و یگانه راه صحیح تشکیل بیت العدل اعظم الهی میباشد. حضرت ولی امرالله تحول هیئت بین المللی بهائی را یگانه راه تشکیل و تأسیس بیت العدل اعظم الهی قرار داده و مقرر فرموده بودند که همان هیئت بین المللی اول مبدل به محکمه مستقل بین المللی بهائی و بعد اعظم هیئت تشریحیه و بالاخره بیت العدل اعظم الهی شود. در کلیه این حالات مختلفه ماهیت هیئت بین المللی عوض نشده بلکه به قوا و تجا رب و اختیارات آن افزوده میشد. علت اینکه احبا نتوانستند هیئت بین المللی بهائی را به عنوان بیت العدل اعظم الهی بشناسند چهار چیز است که عبارتند از :

1- احبا مطابق با آنچه بعقل خود از الواح و صایا فهمیده اند منتظر بودند که بیت العدل اعظم را اعضای محافل ملی دنیا انتخاب کنند. در صورتیکه اعضای هیئت بین المللی را حضرت ولی امرالله انتصاب فرموده بودند. بعبارت دیگر اعضای بیت العدل اعظم مطابق با فهم و تشخیص ما باید از طریق انتخاب تعیین شوند نه از طریق انتصاب.

2 - مطابق با آنچه ما از الواح و صایا درک کرده ایم هرگز در تشکیل بیت العدل اعظم مراحل و مؤسسات بین المللی مقدماتی وجود نداشته و ما انتظار داشتیم که محافل ملی دنیا در محلی جمع شوند و در یک دفعه و مستقیماً اعضای بیت العدل را انتخاب کنند. نه اینکه طبق نقشه حضرت ولی امرالله اول هیئت بین المللی بهائی تشکیل شود و بعد همین هیئت وسائل تبدیل خود را به محکمه مستقل رسمی بهائی فراهم بیاورد و بعد تدریجاً همان اعضای انتصابی محکمه به اعضای انتخابی تبدیل شود و سپس اعظم هیئت تشریحیه تشکیل شده و بالاخره بیت العدل اعظم الهی تأسیس گردد. طرزتشکیل بیت العدل حضرت ولی امرالله با طی مراحل تکمیلی و تحول تدریجی است در صورتیکه بیت العدلی که مطابق با نقشه بشری و عقل ناقص ما میبایستی تشکیل شود آنی (فوری) و بدون مراحل تکاملی است.

3 - انتخاب کلیه اعضای بیت العدل اعظم بنظر ما باید در یک وهله انجام شود، در صورتیکه طبق نقشه حضرت ولی امرالله تبدیل اعضای انتصابی به انتخابی میبایستی بتدریج و در اثر انتخابات متعدد انجام شود.

4 - مطابق آنچه ما از الواح الهی فهمیده ایم همه اعضای بیت العدل اعظم الهی مرد باید باشند در صورتیکه پنج نفر از اعضای هیئت بین المللی زن بودند.

این چهار موضوع و اینکه حضرت ولی امرالله صراحتاً فرموده اند که هیئت بین المللی همان بیت العدل اعظم الهی است باعث عدم درک احبا شده است.

خلاصه کلام اینست که چون حضرت ولی امرالله عارف بر مفهوم واقعی کلام الله بودند لذا در اجرای بعضی از وصایای حضرت عبدالبهاء طوری عمل کرده اند که برخلاف فهم و توقع و انتظار ما میباشد. در مورد تشکیل بیت العدل اعظم همه احبای دنیا انتظار داشتند که روزی کلیه محافل ملی دنیا در محلی جمع شده و اقدام به

انتخاب اعضای بیت العدل خواهند کرد. ولی هرگز با ظراحی خطور نمی کرد که شخص حضرت ولی امرالله بتواند بیت العدل را با اعضای انتخابی در دوره حیات خود تشکیل داده و مراحلی برای سیر تکامل آن قائل شوند. اکنون باید نقشه حضرت ولی امرالله را فهمید که به چه دلیل بیت العدل را باین طرز تشکیل داده اند. اولاً، اینکه حضرت ولی امرالله مبین کلام الله هستند و آنچه انجام داده اند حتماً مطابق با مفهوم واقعی الواح وصایا و مقصد اصلی حضرت عبدالبهاء است. در تشکیل بیت العدل باین ترتیب حضرت ولی امرالله ذره ای از نصوص مبارکه عدول نکرده اند و در واقع معنی حقیقی نصوص همانست که ایشان عمل کرده اند. درست است که حضرت ولی امرالله اعضای بیت العدل را بطریق انتصاب تعیین فرموده اند ولی میفرمایند که هیئت بین المللی باید بتدریج بیک هیئت انتخابی تبدیل گردد و وقتی بیت العدل اعظم الهی بعد از طی مراحل چهارگانه تشکیل میگشت آنموقع کلیه اعضای آن بغیر از رئیس انتخابی میشدند.

درثانی، بطوریکه گفته شد حضرت ولی امرالله دارای دو جانشین بودند بیت العدل اعظم و ولی امرالله. و بدین ترتیب چون بیت العدل یکی از جانشین های شخصی حضرت شوقی افندی میباشد لذا در تشکیل آن بهر کیفیتی که صلاح میدیدند مختار بودند.

ثالثاً، شریعت الله بر اساس سنن و قوانین طبیعی و فطری تدوین شده و اصول نظم بدیع کاملاً متابعت از قوانین کلی خلقت مینماید. همانطوریکه محافل محلی و ملی فعلی با کسب تجربه و اختیارات بیشتری مبدل به بیوت عدل خواهند شد و تا واجد آن اختیارات و وظایف عالیه نباشند نمیتوان آنها را بیوت عدل نامید به همان ترتیب تا یک مؤسسه بین المللی اداری تشکیل شد دارای تجربه و اختیارات لازمه جهت انجام کلیه وظایف محوله نبوده و باید تدریجاً در اثر طی مراحل تکاملی واجد وزن و اقتدار لازمه باشد و تا چنین هیئتی دارای اقتدار لازمه جهت تنفیذ دستورات منصوصه نباشد نمیتوان آنرا بیت العدل نامید. حضرت ولی امرالله از اوایل دوران ولایت خود با تلویحاتی ابلغ از تصریح ما را آشنا با این طرز تشکیل بیت العدل کرده اند منتها ما دقت در فهم اسرار و رموز کلام ایشان نکرده ایم. بطوریکه در توفیق 27 نوامبر 1929 میفرمایند :

" تهیه و وسائل انتخابات ملیه روحانیه که در کشور مقدس ایران از مقدمات اساسیه و لوازم ضروریه انتخابات بین المللی جامعه بهائی است که عاقبت منتهی بتشکیل بیت العدل اعظم عمومی گردد." کتاب مجموعه توفیعات حضرت ولی امرالله 1927-1939 ص 132

در توفیق 22 آپریل 1930 خطاب به محفل ملی ایران میفرمایند :

" باب مخابره و مراسله با محافل ملیه روحانیه و مراکز خارجه جامعه امر مفتوح سازند و مستعد مشارکت با سایر محافل ملیه روحانیه در انتخابات بین المللی که منتهی بتشکیل بیت العدل اعظم الهی گردد شوند و به تنفیذ و تطبیق احکام منصوصه کتاب الله در هیئت جامعه بهائی مشغول و مألوف گردند." کتاب مجموعه توفیعات حضرت ولی امرالله 1927-1939 ص 155

در توفیق 13 دسامبر 1932 میفرمایند :

" از مقدمات و تمهیدات ضروریه تأسیسات بین المللی آینده و تشکیل بیت العدل اعظم الهی و استقرار آن در ارض مقدسه و تنفیذ دستورات باقیه منصوصه در کتاب وصایا است و باید باین ترتیب متدرجاً اجرا و تنفیذ گردد اینست :

- 1- تسریع و اهتمام بلیغ در تهیه احصائیه صحیح دقیق کاملی از کافه مؤمنات و مؤمنین آن اقلیم از سن بیست و یک و مافوق آن و ارسال آن من دون تعویق و تعطیل بواسطه امنای محفل مرکزی طهران بارض اقدس. ...
- 2- تعیین عدد و کلای جمهور بهائیان ایران. ...
- 3- عقد مشورت و تبادل آراء بکمال دقت بین اعضای انجمن شورای روحانی. ...
- 4- اقدام بکمال نشاط و حزم و متانت از طرف جمهور مؤمنین و مؤمنات آن اقلیم بانخابات ملیه در جمیع قسمتهای امریه. ...

5 - اجتماع وکلای منتخبه بهائیان ایران در عاصمه مملکت و مذاکره تام و مشورت دقیقی در بین اعضای هیئت وکلای جامعه. ...

6- مباشرت بانتهای انتخاب اعضای اولین محفل ملی روحانی بهائیان ایران. ...

7- تعیین و انتخاب اعضای لجنه های امریه مرکزی که از وظیفه امنای محفل ملی روحانی ایران است. ...

8 - وضع نظامنامه ملی بهائیان ایران و قانون اساسی جامعه پیروان امر حضرت رحمن. ...

9 - تقدیم نظامنامه ملی جامعه بهائیان ایران با اولیای امور در مدینه طهران. ...

10 - تأسیس اوقاف بهائی در عاصمه مملکت و ایالات و ولایات آن. ...

11 - اقدام بتشکیل شعبه های محفل ملی روحانی ایران در ارض اقدس و ایالات متحده و اقطار سائر در شرق و غرب عالم بهائی. ...

12 - بذل همت در تأسیس شعبه ای از محفل ملی روحانی بهائیان امریک در خطه ایران و انتقال بعضی از مواقع متبرکه و اماکن تاریخیه آن سامان با اسم آن هیئت محترمه که گوی سبقت را در این میدان از همگنان ربودند و اوقاف بهائی در اقصی الغرب بیاووی اقتدار تأسیس فرمودند و باین موهبت عظمی مؤید و مفتخر گشتند.

13- اقدام محافل روحانیه محلیه ایران در وضع نظامنامه محلی و کسب اعتبارنامه رسمی از اولیای امور مدینه خویش و تأسیس اوقاف محلی بر حسب دستور محفل ملی روحانی بهائیان آن اقلیم باید نوعی اقدام گردد که در اصول، این نظامنامه های محلیه امریه بتمامها مطابق و مؤید یکدیگر باشند. ...

14- و چون بتأیید من الله و هدایه من لدنه عزیزان اقلیم ایران باین اقدامات مهمه ضروریه و مشروعات جلیله و تأسیسات ملیه و محلیه و مقدمات اساسیه مؤید و موفق گردند باید امنای مجلله محفل ملی روحانی آن اقلیم مجمعی بیاریند و در حضور اکثریت هیئت منتخبه وکلای بهائیان آن سامان بحیل مشورت تمسک جویند و تصمیمات لازمه اتخاذ نمایند و بتدابیر متقنه و وسائل فعاله تشبث کنند و بقدر امکان با محافل محلیه ایران در تبادل آراء و تحقیقات لازمه سعی موفور مبذول دارند."

و در ادامه میفرمایند :

" و در تهیه تمهیدات و مقدمات انتخابات بین المللی بهائیان عالم که نتیجه اش تشکیل بیت عدل اعظم الهی و استقرارش در جوار مقامات متبرکه ارض اقدس است کما ینبغی و یلیق اقدامی سریع نمایند و این محفل ملی روحانی آن کشور مقدس که از اعمده مجلله بیت عدل اعظم الهی محسوب و رکن رکین آن قصر مشید است باتفاق محافل ملی روحانی ممالک شرقیه و غربیه عالم بهائی **بانتخابات بین المللی مباشرت** نموده بکمال جدیت و توجه و انقطاع **باسلوبی بدیع** و حزم و متانتی بی مثل منقطعاً عن الجهات طالباً هدایته و مستمداً من فیوضاته و متمسکاً بحبل احکامه و تعلیماته از بین جمهور مؤمنین در شرق و غرب و جنوب و شمال رجال بیت عدل اعظم الهی را انتخاب فرمایند." کتاب مجموعه توقیعات حضرت ولی امر الله 1927 - 1939 صفحات

227 تا 237

در توقیع 16 ژانویه 1932 میفرمایند :

" و همچنین تأسیس اوقاف ملی بهائی و انتشار منتخبات احکام منصوصه کتاب اقدس و تأسیس محکمه شرعیه بهائی جمیع این اقدامات یک یک به تفصیل تبیین و تأکید گشته زیرا این امور از مقدمات ضروریه اساسیه تأسیسات بین المللی آینده است که منتهی به تشکیل بیت العدل اعظم گردد."

توجه کنید که میفرمایند: انتخابات بین المللی عاقبت منتهی به تشکیل بیت العدل عمومی خواهد شد، انتخابات بین المللی منتهی به تشکیل بیت عدل اعظم خواهد شد، انتخابات بین المللی که نتیجه اش تشکیل بیت عدل اعظم است، رجال بیت عدل به اسلوبی بدیع انتخاب خواهند شد، تأسیسات بین المللی آینده منتهی به تشکیل بیت العدل خواهد شد. از این عبارات کاملاً واضح و آشکار است که در اثر انتخابات بین المللی که حکایت از چندین عمل انتخاباتی مینماید اعضای بیت العدل انتخاب خواهند شد. یعنی کلیه اعضای بیت العدل در یک وهله انتخاب خواهند شد. بعلاوه انتخاب اعضای بیت العدل به اسلوبی بدیع خواهد بود یعنی شباهت آنچه ما تا کنون دیده ایم و یا به عقل خود از الواح فهمیده ایم نخواهد داشت. باضافه در بیان اخیر کاملاً تصریح میفرمایند که تأسیسات بین المللی وجود خواهند داشت که خود آن تأسیسات منتهی و مبدل به بیت العدل خواهند شد نه اینکه مطابق با فهم ما محافل ملی دنیا در محلی جمع شده و در یک وهله با انتخاب هشت نفر بیت العدل اعظم

الهی را تشکیل خواهند داد و این تأسیسات بین المللی همان هیئت بین المللی بهائی و محکمه بین المللی بهائی و اعظم هیئت تشریحیه بهائی میباشند که اسامی مختلفه مراحل سیر تکاملی بیت العدل اعظم الاهی است. بعلاوه بکمال وضوح میفرمایند که تأسیس محکمه بهائی از مقدمات ضروریه تشکیل بیت العدل اعظم است.

در توفیق 27 نوامبر 1929 راجع به تشکیل محفل ملی ایران میفرمایند :

" پس از تشکیل محفل روحانی ملی بهائی کشور مقدس ایران که به بیت العدل خصوصی در کتاب وصایا موسوم گشته دستور العملی عمومی راجع بانخابات اخیره بین الملل بهائی که منتهی بتشکیل بیت العدل اعظم گردد بتمام بلدان واقالییم در شرق و غرب عالم بهائی طبقاً لمبادئه و تعلیماته المندرجه فی الواحه ووصایاه از این شرط بکافه مراکز امریه مستقیماً ارسال گردد عند ذلک تتحقق آمال من فی البهائ ویتم ما امرنا وکلنا به مولانا فی کتابه ووصایاه حینئذ یستقر عرش حکومت البها فی ارض المیعاد وینصب میزان العدل ویتزوج علم الاستقلال وینشق حجاب السنن عن وجه ناموسه الاعظم وتندفق انهر السنن والاحکام من بقعة المنوره البیضاء بغلبته وهیمنته لم ترشبهها القرون الاولون." کتاب مجموعه توفیعات حضرت ولی امر الله 1927-1939 ص 133. توجه کنید که میفرمایند انتخابات اخیره بین المللی منتهی به تشکیل بیت العدل خواهد شد. بطور روشن میفرمایند این انتخابات را که انجام خواهد داد و منظور از استعمال لغت " اخیره " چیست ولی طبق آنچه هیکل مبارک در اواخر ایام حیات خود یعنی در سنه 1951 (شش سال قبل از صعود) با انتخاب هیئت بین المللی و تعیین چهار مرحله سیر تکاملی از برای آن انجام دادند عملاً کلیه این بیانات خود را تفسیر و تبیین فرموده اند. پس مفهوم بیان مبارک فوق اینست که وعده میفرمایند در آخر ایام حیات خود مؤسسات بین المللی تأسیس خواهند فرمود که سیر تکامل تدریجی آن مؤسسات منجر به تشکیل بیت العدل خواهد شد و دستور العمل این طرز تشکیل بیت العدل را بتمام عالم امر ابلاغ خواهند فرمود. حضرت ولی امر الله با اعلام پیام 9 ژانویه 1951 دایره تأسیس هیئت بین المللی باین وعده خود کاملاً وفا فرموده اند. در کلیه بیانات مبارکه فوق تدریج و تحول و طی مراحل تکاملی و مرور زمان در تشکیل بیت العدل اعظم کاملاً واضح و هویدا است. اگر آنچه را که هیکل مبارک از سنه 1951 ببعد انجام داده اند با بیانات اولیه دوره ولایتشان مقایسه کنیم این حقیقت بر ما کاملاً ثابت میشود که " شورای بین المللی بهائی که برای مساعدت در ساختمان قسمت فوقانی مقام اعلی تشکیل گشته نظم اداری دائم الاتساع امر الله را پیشرفتی سریع بخشید و روابط مرکز اداری بین المللی جامعه بهائی را با دولت جدید التأسیس تحکیم نموده موجبات تشکیل محکمه بهائی را که خود مقدمه تأسیس دیوان اعظم عدل الاهی است فراهم خواهد کرد." کتاب توفیعات حضرت ولی امر الله 1945-1952 (102-109) ص 313

وباز در مورد تبدیل هیئت بین المللی بهائی به محکمه رسمی در توفیق نوروز 108 بدیع میفرمایند :

" تهیه وسائل جهت تبدیل این هیئت بمرور ایام بمحکمه مستقل بهائی." کتاب توفیعات حضرت ولی امر الله 1945-1952 (102-109) ص 294 وظایف هیئت بین المللی را در کمک و مساعدت به ایشان در تشیید مقام اعلی و مرتبط نمودن مرکز اداری جهانی بهائی که در حال نشوونما است با دولت جدید التأسیس ذکر نموده سپس تشکیل محکمه رسمی بهائی را از مراحل ضروری تشکیل بیت العدل اعظم دانسته میفرمایند که خود همان هیئت بین المللی باید وسائل تبدیل خود را به یک محکمه رسمی بهائی فراهم بیاورد.

در توفیق منیع نوروز 110 بدیع تشکیل این محکمه رسمی را هدف دهم نقشه دهساله معرفی میفرمایند.

" هدف دهم، تأسیس محکمه بهائی در ارض اقدس که مقدمه انتخاب و تشکیل اعظم هیئت تشریحیه جامعه پیروان امر الاهی و استقرار بیت عدل اعظم در ارض اقدس خواهد بود." کتاب توفیعات حضرت ولی امر الله 1952-1957 (109-114) ص 97 توجه فرمائید که در بیانات مبارکه فوق " محکمه " را یکی از مراحل اساسی و ضروری و مقدمه تشکیل بیت العدل اعظم میفرمایند و مفهوم کلمه ضروری اینست که وجود محکمه جهت تشکیل بیت العدل حتمی و واجب است و بدون آن تشکیل بیت العدل غیر مقدور است. یکی از علل ضروری بودن محکمه رسمی بهائی برای تشکیل بیت العدل اینست که بیت العدل در درجه اول باید احکام

وقوانین کتاب اقدس را اجراء و تنفیذ نماید و اگر یک مؤسسه بهائی در کشوری رسمیت نداشته و دارای محکمه شرعی رسمی نباشد چگونه میتواند احکام کتاب اقدس را اجراء و تنفیذ نماید و تا احکام منصوصه را اجراء نکرده چگونه میتواند به تشریح احکام غیر منصوصه پردازد. اجرای احکام دیانت بهائی مشروط به داشتن رسمیت و یک محکمه رسمی بهائی از دولت مربوطه است و تا بیت العدل نتواند احکام کتاب اقدس را تنفیذ نماید بوی عدالت از آن متضوع نبوده و یک اسم بی مسمی خواهد بود. منظور از تشکیل بیت العدل ایجاد وسائل فعاله برای تنفیذ و اجرای حدود الله است و الا تشکیل بیت العدل بدون اختیارات لازمه جهت انجام وظایف محوله مثمر ثمری نخواهد شد. آنچه که سبب حیات عالم و باعث بهبودی امم است اجرای حدود الله است نه تشکیل یک آلت معطله.

حضرت بهاء الله در لوح اشراقات میفرماید :

" اشراق سیم، اجرای حدود است چه که سبب اول است از برای حیات عالم. " کتاب اشراقات ص 77 بنابراین حیات عالم بسته به اجرای حدود الله است، نه تشکیل بیت العدلی که قادر به اجرای حدود الله نباشد. پس حکمت اینکه حضرت ولی امر الله برای تشکیل بیت العدل مراحل تکاملی تعیین کرده اند اینست که بیت العدل باید مثل هر موجود زنده طبیعی سیر تکامل نموده و کسب قوا و استعداد نماید و واجد کلیه شرایط و اختیارات و وسائل لازمه جهت تنفیذ احکام الهی باشد. بعد از اینکه هیئت بین المللی بهائی با اخذ رسمیت و اجازه از دولت اسرائیل خود را مبدل به محکمه مستقل رسمی بهائی میکرد تصمیمات آن مورد قبول کلیه احبای عالم و همچنین مقامات رسمی دولت اسرائیل میگشت. با اخذ تجربه و اختیارات لازمه تدریجاً این محکمه رسمی و مستقل بهائی مبدل به اعظم هیئت تشریحیه بهائی گشته و در این هنگام قادر به تشریح احکام فرعی میشد و قبل از نایل باین مرحله تکامل فقط یک مرکز و مرجع بین المللی برای کلیه مؤسسات و افراد احبا بود. در خلال این احوال هر چه از اعضای هیئت بین المللی بملکوت ابهی صعود مینمودند محافل ملی دنیا در ایام رضوان جانشین آنها را از بین رجال احبا انتخاب میکردند و بدین ترتیب کلیه اعضای هیئت بین المللی بعد از مدتی از رجال احبا و بطور انتخابی تعیین میشدند. وقتی همه اعضای هیئت بین المللی انتخابی میشد آنموقع به اعظم هیئت تشریحیه بهائی موسوم میگشت. بعد از اینهمه تفصیل، پرده از روی یکی از اسرار صعود مبارک برداشته میشود که حضرت ولی امر الله در دوره حیات خود بیت العدل اعظم را یکی از جانشین های ایشان بود تشکیل داده و طبق این نص صریح الواح وصایا " نفسی را حق رانی و اعتقاد مخصوص نه باید کل اقتباس از مرکز امر و بیت عدل نمایند و ماعدا هما کل مخالف فی ضلال مبین. " کلیه افراد احبا و ایادی و محافل ملی و محلی دنیا میبایستی توجه به هیئت بین المللی بهائی نمایند و هر هیئتی یا کسی که بغیر از هیئت بین المللی بجای دیگری رجوع کرده در خطای محض بوده و مخالف دستور مبارک الواح و وصایا رفتار کرده است. در بیان مبارک فوق احدی را مستثنی نفرموده اند. بعد از صعود هیکل مبارک تنها مرجع منصوص، هیئت بین المللی بهائی بود و شخص ایادی هم داخل " ماعداهما " هستند و هر کس از آنها تبعیت کرده و میکند داخل " فی ضلال مبین " است.

ایادی یگانه طریق صحیح تشکیل بیت العدل و مرجع منصوص را از بین برده و خود را جانشین حضرت ولی امر الله قرار دادند

اکنون باید دید ایادی با این هیئت بین المللی چه کردند و تشکیل محکمه را چگونه و به چه علت از نقشه الهی حذف نمودند. ایادی بلافاصله بعد از صعود مبارک همگی از گوشه و کنار دنیا در ارض اقدس جمع شده و بدون هیچگونه مدرک و دستوری فقط با اتکا به دولغت " حراس عمده " خود را مرجع اهل بها قرار دادند. دو سال هیئت بین المللی را بحال تعلیق عاطل و باطل نگهداشته و سپس آنرا منحل نموده و بدستور خود یک هیئتی بنام " هیئت بین المللی انتخابی " که اصلاً ذکری از آن در الواح الهی وجود ندارد تشکیل دادند. محکمه را طبق تشخیص و صلاحدید بشری از نقشه الهی حذف نموده و بیت العدلی مخالف نقشه و دستور الهی تشکیل دادند که نه به بیت العدلی که در الواح و وصایا ذکر شده و نه به بیت العدلی که طبق نقشه حضرت ولی امر الله تعیین شده و نه به هیچ یک از مؤسسات تشکیلاتی مصوبه امری شباهت دارد.

ایادی در مقام ذکر علت حذف محکمه بین المللی از نقشه دهساله در کتاب مؤسسه ایادی امرالله تألیف آقای عبدالعلی علائی در پیام مجمع ایادی امرالله بجمع احبای جهان در شرق و غرب عالم مورخ نوامبر 1959 مرقوم نموده :

" با آنکه از اعماق دل و جان شکرگذار آستان مقدس حضرت رحمانیم که در این ظلمات هجران و در چنین ورطه هولناک حرمان جمیع ما را از افق اعلاى خویش مشمول افضالات و برکات لانهایه فرموده ولی بایستی بدانیم و واقف و آگاه باشیم که تحقق جمیع اهداف نقشه دهساله در رأس میعاد مستلزم آن است که آنی آرام نگیریم و دقیقه ای راحت نجوئیم بنابراین نقشه ای برای اجرای نوایای مبارکه و تحقق اهداف جهاد روحانی که منجر به تأسیس بیت العدل اعظم خواهد شد تهیه و تدوین گردیده که ذیلاً باستحضاریاران میرسد و از جمیع عزیزان حق در کلیه اقطار جهان تمنی میشود که در تنفیذ آن نهایت همت مبذول دارند ... بسیار مایه سرور و حبور است که برای وصول بدین هدف عالی قدمی دیگر برداشته خواهد شد و آن انتخاب شورای بین المللی بهائی در رضوان 61 است بدین ترتیب قبل از تأسیس بیت العدل اعظم آن مؤسسه جنینی که هیكل مبارک بنفسه المقدس تأسیس و تا آنحد تقدیر و تمجید فرمودند در سیر تکامل خود بمرحله نهائی که شورای انتخابی است وارد میگردد و کلیه اعضای محافل ملی و ناحیه ای که تا رضوان 60 (117 بدیع) تشکیل شده آراء خود را برای انتخاب نه فراعضاء این شورا بوسیله پست ارسال میدارند. شورای بین المللی مزبور در تحت نظارت و اداره ایادی امرالله در ارض اقدس برای دو سال یعنی تا تأسیس بیت العدل اعظم در مرکز امر عهده دار وظایف معینه خواهند بود و جمیع بهائیان عالم از رجال و نساء حق انتخاب شدن برای عضویت این شورا را خواهند داشت. چون جمیع اوقات حرّاس نظم بدیع، باید در انجام وظائف خاصه ایکه هیكل مبارک حضرت ولی امرالله بآنان عنایت فرموده اند صرف گردد و نیز پس از صعود بحکم اضطرار تکالیفی را بر عهده گرفته اند مقتضی است اعضاء محافل ملیه و ناحیه ای در موقع انتخاب این شورا، ایادی امرالله را در نظر نگیرند و وظائف شورای بین المللی عبارت است از دو وظیفه از وظایف اصلیه ایکه هیكل اطهر برای شورای بین المللی معین فرموده بودند یعنی ایجاد ارتباط نزدیک با حکومت ارض اقدس که مرکز جهانی امردر آن است و مذاکره با اولیاء امور در باره مسائل مربوطه باحوال شخصییه و براین تکالیف دو وظیفه دیگر نیز اضافه میشود، اول مساعدت ایادی امرالله در تأسیس بیت العدل اعظم و بمرور ایام هر وظیفه دیگری را که ایادی امرالله لازم شمرند باین تکالیف اضافه خواهد گردید.

در این مورد باحبای عزیز الهی اطمینان میدهیم که برای تأسیس محکمه مستقل بهائی در ارض اقدس قبل از شورای منتخب، بجمیع وسائل متوسل خواهیم شد ولی باید بدانیم که هیكل اقدس در باره هدف مذبور تذکر فرموده اند که چون در این ارض و اقالیم مجاوره برای تبدیل محاکم شرعی بمحاکم عرفی تمایل شدید موجود است ممکن است تحقق این هدف میسر نگردد." کتاب مؤسسه ایادی امرالله صفحات 160 تا 164 طبق دستور صریح حضرت ولی امرالله انتخابات بهائی امری است سری آزاد و عمومی. برخلاف این دستور اکید ایادی گفته اند " چون جمیع اوقات حرّاس نظم بدیع، باید در انجام وظائف خاصه ایکه هیكل مبارک حضرت ولی امرالله بآنان عنایت فرموده اند صرف گردد و نیز پس از صعود بحکم اضطرار تکالیفی را بر عهده گرفته اند مقتضی است اعضاء محافل ملیه و ناحیه ای در موقع انتخاب این شورا، ایادی امرالله را در نظر نگیرند." از یک طرف میخوانند چنین و امنود کنند که نمی خواهند از دستورات و تعالیم مبارکه عدول نمایند ولی از طرف دیگر خلاف دستور مبارک را صادر مینمایند. وقتی ایادی میگویند که آنها را به عضویت بیت العدل انتخاب ننمایند آیا این عمل سلب آزادی و ایجاد محدودیت در امر انتخابات نمی نماید؟ شما این عمل ایادی را به چه چیزی حمل میکنید؟ آیا تصور میکنید که واقعاً آنها اینقدر علاقمند به خدمات امری بودند که دوست داشتند بسمت ایادی باقی مانده و وظایف سابق خود را انجام دهند؟ آیا این اقدام آنها را حمل بر خضوع و خشوع مینمایند؟ آیا تصور میکنید که هر کس ایادی شد عضو بیت العدل نمیتواند بشود؟ یا اینکه خدماتیکه ایادی انجام میدهند مهمتر از خدمات بیت العدل است که ایادی ترجیح میدادند بسمت ایادی باقی بمانند تا اینکه عضویت بیت العدل بشوند؟ آیا اگر کسی واقعاً روحانی و از لحاظ تجربه و سن و معلومات از کلیه افراد بهائی برجسته تر و مبرزتر باشد، چنین کسی با انجام دادن وظایف ایادی خدمات مهمتری انجام خواهد داد یا اگر عضویت بیت العدل باشد؟

در زمان حضرت شوقی افندی چند نفر از ایادی منجمله آقای فروتن ، آقای علائی ، آقای افنان و آقای ورقا عضو محفل ملی بودند پس بطور یقین عضویت بیت العدل هم میتوانستند بشوند، چنانکه حضرت شوقی ربانی میفرمایند حتی ولی امر هم حق ندارد آزادی منتخبین اعضاء بیت العدل را سلب نماید :

" ولی امر بین نصوص است و جزبسمت عضویت عدل اعظم وضع قانون نتواند و بتهائی ممنوع از تدوین اساسنامه ایست که برای تمشیت امور و ایفای وظایف بیت عدل لازم است و نمیتواند نفوذ خود را بنحوی اعمال کند که آزادی انتخاباتی اعضاء بیت عدل اعظم که وظیفه مقدس بیوت عدل خصوصی است سلب گردد." دوربهای ص 80

انصاف دهید کاری که ولی امر نمیتواند و نباید بکند چگونه ایادی برخلاف دستور صریح کردند؟ آیا این عمل نشانه ایمان و ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان است یا خلاف آن؟

توجه به وظایفی که برای هیئت بین المللی انتخابی در نظر گرفته بودند کنید که به تبعیت از حضرت ولی امر الله همان سه وظیفه قبلی را تکرار کرده اند و به آن هم اکتفا نکرده و هر وظیفه و دستوری را که اراده کنند آنها باید انجام میدادند. همچنین تضاد بیان را ملاحظه فرمائید. در پاراگراف آخر میگویند "بجمیع وسائل متوسل خواهیم شد" یعنی سعی بلیغ مبذول خواهند داشت که محض خالی نبودن عریضه و تسکین قلب احبا یک محکمه تشکیل بدهند و یک سطر پائین ترمیگویند حضرت ولی امر الله درباره هدف مذکور تذکر فرموده اند " که ممکن است تشکیل محکمه عملی نشود. خیلی مایل بودم که عین این بیان حضرت ولی امر الله را که ایادی نقل قول نموده است، زیارت کنم حضرت ولی امر الله ایداً درجائی فرموده اند که ممکن است محکمه تشکیل نشود. چنین ادعائی از طرف ایادی دروغ محض بود و ایداً مبنای الهی نداشت. آیا داخل کردن کلام بشر بر بیان الهی از بزرگترین گناهان محسوب نمیشود؟ مگر این عمل بغیر از آن کاری است که علمای یهود برضد حضرت مسیح و حضرت رسول میگردند.

نص صریح حضرت ولی امر الله در توفیق 110 مخالف بیان فوق ایادی را اثبات میکند میفرمایند :

" ای یاران عزیزتر از دل و جان تصور نمائید که تنفیذ و اجرای این نقشه و وصول با اهداف این جهاد **خطیر جهانی روحانی** در این ایام پراغتشاش و انقلاب **صعب و یا آنکه ممتنع و محال** است." کتاب توقیعات حضرت ولی امر الله 1952- 1957 (109- 114) ص 109 کجاست آن بیان روشن حضرت ولی امر الله که متناقض با این نص صریح باشد؟ هرگز حضرت ولی امر الله متناقض حرف نزده اند. جهت پوشش این گناه یعنی نسبت دادن بحضرت ولی امر الله چیزی را که ایشان فرموده اند، ایادی مجبورند که بگویند در این مورد نوشته ای در دست نیست ولی فلان کس شنیده است و جزء بیانات شفاهی است. مگر اهل بها تنها مأمور به قبول نصوص نیستند و دستورات اکیده در این موضوع را زیارت نکرده اند که حضرت ولی امر الله میفرمایند :

" حضرت بهاء الله تصریح فرموده اند فقط آثاری که بصورت الواح نازل شده است در مورد احبا حاکم و نافذ است. در میان روایات ممکن است مطالب مفیدی یافت شود ولی به هیچ وجه دارای اعتبار و سندیت نخواهد بود. این تعلیم اصلی و اساسی حضرت بهاء الله بمنظور اینست که دیانت بهائی را از مفاسدی نظیر دوره اسلام که برای تمام روایات منسوب به حضرت محمد اعتبار و سندیت قائل است، محافظه نماید." کتاب نظامات بهائی ص 33 و 34

و همچنین میفرمایند :

" حضرت ولی امر الله ضمناً تأکید میفرمایند که برای روایاتی که درباره حضرت عبدالبهاء نقل شده و یا آنچه یاران به هیکل مبارک نسبت میدهند نباید اهمیتی قائل شد. این قبیل روایات را باید در ردیف یادداشتها و خاطره های زائرین ارض اقدس انگاشت و هر چند از میان بردن آنها لزومی ندارد ولی از طرفی هم نباید برای این قبیل روایات اهمیت و رسمیتی قائل شد." کتاب نظامات بهائی ص 34 در لوح ابن اصدق از قلم میثاق جل ثنائیه نازل قوله الاحلی :

" در خصوص واردین از ارض اقدس و روایات مرقوم نموده بودید هر روایتی که سند در دست نباشد اعتماد نشاید زیرا اگر صدق باشد هم باز اسباب پریشانی است نصوص معمول بهاست و بس." کتاب مائده آسمانی جلد دوم ص 68

اکنون ملاحظه فرمائید که چه تغییراتی در نقشه الهی داده شده و چگونه تدبیرات بشری بر نصوص الهی پیشی گرفته است. از طرف دیگر پایه ایمان و اطاعت و فهم و اطلاعات امری ایادی را ملاحظه کنید که گفته اند سعی خواهند نمود که محکمه ای برای احبا درست کنند. اولاً که، و مطابق کدام دستور کتبی به ایادی اجازه داده که اقدام به چنین کاری کنند. در ثانی مگر ایادی نمیدانند که خود آن هیئت بین المللی که حضرت ولی امر الله اعضاء و حتی هیئت عامله آنرا تعیین فرموده بودند میبایستی وسائل تبدیل خود را بیک محکمه رسمی بهائی فراهم بیاورند نه اینکه ایادی اقدام به تشکیل یک محکمه دلخواهی بفرمایند. معلوم میشود که ایادی انگلیسی زبان از این دستور حضرت ولی امر الله که بفارسی نوشته شده، نداشتند و ایادی ایرانی هم یا ملتفت جریانات جاریه در مجمع ایادی نبوده اند و یا اینکه کسی آنها را ببازی نمی گرفته و بدین جهت تحت تأثیر یک عده محدودی قرار گرفته و دارای رأی و اراده شخصی نمیباشند که دفاع از کلمه الله بکنند و یا اینکه همه عمداً مایل به انحراف از دستورات الهی بودند.

حضرت ولی امر الله درباره اهداف نقشه دهساله که، تبدیل هیئت بین المللی بمحکمه رسمی بهائی سرآمد آنها است در توفیق 110 میفرماید :

" مصدر و منبع اصلی و محرک حقیقیش اراده غالبه نافذه جمال قدم و فیوضات لاریبیه مبشر اسم اعظم. " کتاب توفیقات حضرت ولی امر الله 1952- 1957 (109- 114) ص 86

پس حضرت ولی امر الله نقشه دهساله و اهداف آنرا طبق اراده نافذه جمال قدم ترتیب داده اند و هر کس یا هیئتی که مخالف آن عمل نماید و از نقشه الهی چیزی حذف کند و یا اینکه به آن اضافه نماید و یا تغییری در آن بدهد مخالف اراده جمال قدم جله اسم اعظم رفتار کرده و مشمول این بیان مبارک میشود که در لوح حاجی بابا میفرماید قوله تعالی :

" اگر نفسی بجمیع کتب عالم بیاید و بغیر ما اراده الله تکلم نماید او از اهل نادر کتاب الهی مذکور است و از قلم اعلی مسطور. " کتاب گنجینه حدود و احکام باب 56 چاپ 102 بدیع ص 109 و چاپ 119 بدیع ص 343 اگر هنگام صعود مبارک اوضاع و احوال در ارض اقدس جهت تبدیل هیئت بین المللی به محکمه رسمی بهائی مناسب نبود عجله در کار نبود همان هیئت بحال خود در رأس جامعه بهائی باقی می ماند تا موقع مناسب برسد. هرگز نمیتوان در سیر تکاملی هیچ موجودی عجله کرد. باید هر موجودی بحال طبیعی مراحل مقدره را طی نماید. طول مدت در طی مراحل اهمیت ندارد آنچه مهم و ضروری است اینست که یک موجود متحول حتماً باید مراحل طبیعی تکاملی خود را طی کند. اگر همان هیئت بین المللی به محکمه رسمی بهائی تبدیل میشد قدرت تنفیذ و اجرای احکام کتاب اقدس را بتدریج در مملکت اسرائیل کسب میکرد و تصمیمات آن محکمه را دولت اسرائیل به رسمیت می شناخت و بدین ترتیب اختلاط و امتزاجی بین شریعت الهی و قوانین و انظمه حکومت اسرائیل بوجود میآمد که بالمآل منجر به فتوحات عظیمه میگشت. ولی با حذف کردن محکمه از نقشه الهی بیت العدلی بوجود آمده که دارای هیچگونه قدرت الهی و سوری نمیشد. اکنون ملاحظه فرمائید که چه انحراف عظیمی در دیانت مقدسه بهائی بدست ایادی رخ داده است که شبه و مثلی در هیچ یک از ادیان گذشته نداشته است. حضرت عبدالبهاء در الواح و صایا میفرمایند " بمقدار رأس شعر اگر به یمین و یسار میل شود انحراف تحقق یابد " آیا منحل کردن یک مرجع منصوص و تشکیل مرجع دیگری برخلاف دستورات الهی انحراف محسوب نمیشود؟

تعیین " مَنْ هُوَ بَعْدَهُ "

حال توجه فرمائید که حضرت ولی امر الله چگونه مبادرت به تعیین " مَنْ هُوَ بَعْدَهُ " کرده اند بدون اینکه احدی متوجه آن بشود. حضرت ولی امر الله طبق مفهوم واقعی الواح و صایا یکی از جانشین های خود یعنی بیت العدل اعظم را در دوره حیات خویش تشکیل دادند ولی چون انجام این عمل مخالف با طرز تفکر و انتظار و فهم ما بوده است لذا از درک آن عاجز شده و از اطاعت و توجه بآن سرپیچی کردیم. بلکه باین هم قناعت نکرده

هیكل مخلوق حضرت ولی امر محبوب را متلاشی و شرحه شرحه کردیم. و تعجب اینجاست که با اینهمه انحرافات و مخالفت با امر الهی باز خود را ثابت بر عهد و میثاق دانسته و جزء مؤمنین طراز اول پنداشته و هر که را مخالف با عقیده خود می بینیم فوراً حکم نقض و کفر درباره اش صادر میکنیم.

اکنون متوجه حقایق و اسرار مندرجه در لوح امین نازله از جمال قدم جل سلطانه باشید قوله تعالی :

" آنچه از مشرق وحی ظاهر شود حق لاریب فیه اگر موافق ظاهر واقع ادراک میشود و اگر بنظر و خیال عباد مطابق واقع نشود البته حکمت بالغه در او مستور." کتاب مائده آسمانی جلد 4 ص 370

اگر حضرت ولی امر الله دستورات الواح وصایا را کاملاً مطابق با آنچه ما از ظاهر بیان الهی می فهمیم انجام میدادند هیچگونه اشکالی و امتحانی و افتتانی پیش نمی آمد. ولی ایشان مجبور بمتابعت از فهم و عقل و انتظار ما نبودند بلکه ما مجبور به درک و فهم حکمت و رموز بیانات و اقدامات ایشان هستیم. ما طبق تشخیص خود تا کنون فکر میکردیم که حضرت ولی امر الله فقط یک جانشین باید داشته باشند. هرگز به عقل ما نمی رسید که ممکن است حضرت ولی امر الله دارای دو جانشین باشند. باز هرگز به ذهن ما خطور نمی کرد که ممکن است حضرت ولی امر الله با تأسیس یک هیئتی هر دو جانشین خود را تعیین کرده باشند. از طرف دیگر تا کنون فکر میکردیم که بیت العدل حتماً باید انتخابی باشد و نمیشود که اول انتصابی بوده و بعد تدریجاً تبدیل به انتخابی گردد. باید از خود بپرسیم آیا حضرت ولی امر الله به مفهوم واقعی کلام الله عارف و مطلعند یا ما؟ آیا ایشان حق تفسیر کلام الله را دارند یا ما؟ معلوم است که ایشان با وجود اینکه همه احیا مذعن و مقربان حقیقت اند که فقط حضرت ولی امر الله حق تفسیر بیانات حضرت بهاء الله و حضرت عبدالبهاء را دارند مع هذا از قبول تفسیرهای ایشان سرپیچیده اند و علت این بوده است که اکثر تفسیرهای حضرت ولی امر الله کتبی و روشن نبوده است و هرگز بطور صریح و روشن فرموده اند که مفهوم واقعی فلان نص حضرت بهاء الله یا حضرت عبدالبهاء اینست.

حضرت ولی امر الله به سه طرز بسیار عجیب و بی سابقه ای الواح الهی مخصوصاً دستورات الواح وصایا را تفسیر فرموده اند.

1 - یکی هنگام ترجمه بیانات فارسی و عربی حضرت بهاء الله و حضرت عبدالبهاء به اینگلیسی، مفهوم واقعی آنرا ظاهر و آشکار کرده اند. بعبارت دیگر در حال ترجمه تبیین و تفسیر هم فرموده اند.

2 - با طرح نقشه دهساله و عود لوح کرمل و دستورات الواح وصایا را در مورد تعیین دو جانشین و طرز ظهور اهل بها تفسیر و تبیین فرموده اند.

3 - با اقدامات عملی خود مثلاً تشکیل هیئت بین المللی مطابق با وعده هائیکه در اول دوره ولایت خود داده اند و عود الواح وصایا و انجام و اتمام تکالیف خود را عملاً تفسیر فرموده اند.

این سه نوع تفسیر از طریق ترجمه و طرح نقشه و اقدامات عملی کاملاً برای ما ناشناس بوده و هرگز انتظار نداشتیم که مواجه با این تبیین های نامأنوس شویم. ولی خداوند مجبور به متابعت از افکار و امیال و توقعات ما نمیباشد. عیب کار ما اینجا است که همیشه امر الله را بچشم کج بین و عقل ناقص خود می بینیم در صورتیکه بارها قلم اعلی اهل بها را از خطرات عظیم این اشتباه بزرگ بر حذر داشته است چنانچه میفرماید :

" کوثر استقامت و بیان و ریح اطمینان و ایقان نصیب نفسی است که بیصر حق بأفق اعلی ناظر باشد و بسمع او با صغاء نداء توجه نماید." اشراقات ص 9

" قلم قدم میفرماید، جز سمع کلماتم نشنود و جز چشم بجمال عارف نگردد بصر که برمد هوی علیل شد چگونه به منظر اکبر ناظر شود." کتاب مائده آسمانی جلد 4 ردیف ذ باب اول ص 105

" از کل استدعا مینمایم ببصر حق در حق نظر نمایند چه که کل باین فقره مأمورند و این مخصوص باین ظهور است." مائده آسمانی جلد 7 ص 199

خواننده عزیز برای اطلاع بیشتر شما در همین شماره متن کامل دو تلگرافهای 9 ژانویه و دوم مارس 1951 به انگلیسی که دلالت بر تشکیل هیئت بین المللی ویا جنین بیت العظم الهی میباشد و انتصاب آقای چالز میس ریمی بعنوان رئیس آن هیئت توسط شوقی افندی چاپ شده تا ملاحظه فرمائید که ولی امرالله شوقی افندی در زمان حیات خویش وصی خود انتخاب و به دنیا معرفی فرمودند. رجوع کنید ص 15 و 16

معصومیت بیت العدل اعظم

شاید عده ای از احبا تصور فرمایند که هر زمانیکه محافل ملی دنیا اقدام به انتخاب 9 نفر از بین رجال احبا کرده و اسم هیئت منتخبه را بیت العدل بگذارند همان هیئت مصون از خطا و عصیان خواهد بود. همان کسیکه مصونیت بیت العدل را تصدیق و تصویب کرده شرایط مندرجه در نصوص مبارکه تشکیل شده است و مصونیت بیت العدل تنها وقتی تضمین شده است که مطابق شرایط مندرجه در نصوص مبارکه تشکیل شود والا ما نمیتوانیم مطابق نقشه و شرایط بشری بیت العدلی را بوجود آورده و سپس انتظار داشته باشیم که آن بیت العدل مصون از خطا باشد. یعنی موجودی را مطابق میل و نقشه خود خلق کرده و سپس آنرا من جانب الله دانسته و اطاعت و تبعیت نمائیم. حضرت عبدالبهاء و حضرت ولی امرالله شرایطی جهت تشکیل بیت العدل تعیین فرموده اند و تا یک هیئت بین المللی واجد آن شرایط نباشد بیت العدل اعظم الهی نبوده و مصون از خطا نیست.

شرایطی که اعضای بیت العدل باید دارا باشند عبارتند از :

1- حضرت عبدالبهاء در الواح وصایا صفاتی را جهت اعضای بیت العدل تعیین فرموده اند و تا اعضای بیت العدل دارای این صفات نباشند هرگز نتیجه مطلوبه از تشکیل آن حاصل نخواهد شد. بیان مبارک راجع به صفات اعضای بیت العدل اینست :

" اعضاء باید مظاهر تقوای الهی و مطالع علم و دانائی و ثابت بردین الهی و خیرخواه جمیع نوع انسانی باشند." کتاب ایام تسعه ص 470 پس هر یک از اعضای بیت العدل باید دارای این صفات چهارگانه : 1- ترس از خدا 2 - مطمع علم و دانائی 3 - ثابت بردین الهی 4 - خیرخواه جمیع نوع انسانی باشند. آیا این شرایطی که حضرت عبدالبهاء برای اعضای بیت العدل تعیین فرموده اند

ضامن اجرائی دارد یا نه؟ بعبارت دیگر چه کسی باید تشخیص بدهد که اعضای بیت العدل واجد این شرایط هستند یا نه؟ و اگر فهمیده شد که عضوی از اعضای بیت العدل دارای این شرایط نیست چه باید کرد؟ اگر جواب این سئوالات در الواح وصایا پیش بینی نشده بود آنوقت تعیین شرایط جهت اعضای بیت العدل مهم و بی فایده میشد. زیرا که ضامن اجرا نداشت. ولی دستور الهی کامل است. ضامن اجرای این دستور ولی امرالله رئیس بلاعزل و دائمی بیت العدل است و اگر تشخیص دهد که عضوی از اعضاء مطابق با شرایط نصوص مبارکه انتخاب نشده و بعلت دارا نبودن صفات لازمه مرتکب گناهی شده میشود او را اخراج از بیت العدل مینماید.

بطوریکه حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

" اگر چنانچه عضوی از اعضاء گناهی ارتکاب نماید که در حق عموم ضرری حاصل شود ولی امرالله صلاحیت اخراج او دارد بعد ملت شخص دیگر انتخاب نماید." کتاب ایام تسعه ص 471

خود همین دستور حقایق بیشماری را برای ما روشن میکند. اولاً اینکه فرداً فرد اعضای بیت العدل معصوم از خطا نبوده و مرتکب خطا و عصیان میشوند. ثانیاً اعضائی مرتکب گناه خواهند شد که مطابق با شرایط

مندرجه درنصوص مبارکه انتخاب نشده و دارای شرایط چهارگانه نباشد. ثالثاً وجود افراد خاطی و گناهکار در بیت العدل دلیل بر اینست که رأی محافل ملی در انتخاب اعضای بیت العدل مصون از اشتباه نبوده و ممکن است اشخاصی را به عضویت بیت العدل انتخاب کنند که دارای شرایط منصوصه نباشند. بعبارت دیگر در انتخاب اعضای بیت العدل نمیتوانیم به این عقیده متمسک باشیم که چون اعضای بیت العدل به اکثریت آرای محافل ملی دنیا انتخاب شده اند پس حتماً واجد شرایط مندرجه در الواح وصایا میباشند. اگر این فکرسحت داشت دیگر احتیاج به اخراج اعضای خاطئه از طرف ولی امرالله نبود. خود همین نص دلیل کافی بر اینست که نتیجه اکثریت آرای محافل ملی مصون از خطا نیست. رابعاً تشخیص چنین اشخاصی و اخراج آنها از بیت العدل فقط بعهده ولی امرالله است. خامساً اگر ولی امری نباشد که صلاحیت عضویت اعضای بیت العدل را صحه بگذارد و تصدیق نماید که کلیه افراد واجد شرایط مندرجه در الواح الهی میباشند آنوقت اصل صلاحیت عضویت اعضای بیت العدل مشکوک بوده و طرزتشکیل آن غیر قابل اعتماد خواهد بود زیرا که بصحه نماینده خداوند نرسیده است، یگانه طریقه اصلاح وضع داخلی بیت العدل همین حق و اختیاری است که ولی امرالله دارد که حدودی هم برای آن تعیین نشده است. یعنی ولی امرالله مطابق با این نص به اکتفاء اینکه اعضاء واجد شرایط لازمه نبوده و در تصمیمات خود به خطا میروند میتواند کلیه اعضای بیت العدل را دفعتاً واحده یا بتدریج اخراج کند. اگر ولی امری موجود نباشد که صلاحیت یا عدم صلاحیت اعضای بیت العدل را تشخیص دهد تشکیل بیت العدل مطابق با میزان و دستور الهی نبوده و دارای خواص مطلوبه نخواهد بود زیرا که ترکیب و تشکیل آن معیوب و مخدوش است، نه فقط فرداً فرد اعضای بیت العدل مصون از خطا نیستند بلکه آرای مصوبه آنها هم بدون صحه و تصدیق ولی امرالله مصون از خطا نیست زیرا که تبیین و تفسیر آیات الهی منحصرأ به ولی امرالله تفویض شده است و چون وضع احکام غیر منصوصه و فرعی مرتبط با احکام کلی و اصلی کتاب الله است لذا هنگام وضع قوانین غیر منصوصه و فرعی بیت العدل احتیاج به تبیین و تفسیر احکام منصوصه پیدا خواهد کرد. و خود این عمل یعنی تبیین و تفسیر آیات الهی از اختیارات مختصه ولایت امر است و با فقدان ولی امر، بیت العدل یا باید آیات الهی را کنار گذاشته و مطابق با میل و عقل بشری وضع احکام نماید یا اینکه دست به تفسیر و تأویل آیات منصوصه بزند. اگر شق اول را انتخاب کند مرتکب شرک و کفر شده است و در شق ثانی هم نقض عهد و میثاق الهی کرده است. زیرا که بیت العدل طبق دستور الهی حق تبیین و تفسیر ندارد و اگر اقدام به چنین کاری نماید نقض همین دستور دلیل کافی بر عدم معصومیت آنست زیرا که برخلاف نصوص الهی رفتار کرده است.

اگر ولی امرالله نباشد که استنباط درست از آیات الهی بنماید احکام فرعی روی استنباط های غلط بشری وضع خواهد شد. برای جلوگیری از این خطر عظیم است که ولی امرالله حق تجدید نظر در تصمیمات بیت العدل را دارد. چنانچه میفرماید :

" هر چند ولی امر رئیس لاینعزل این مجلس فخیم است مع هذا نمیتواند بنفسه حتی بطور موقت واضع قوانین و احکام گردد و یا تصمیمات اکثریت اعضای مجلس را الغاء نماید ولیکن هرگاه تصمیمی را وجداناً مباین با روح آیات منزله تشخیص دهد باید ابرام و تأکید در تجدید نظر آن نماید." کتاب دوربهای طبع 111 بدیع ص 80 این بیان مبارک بخوبی اثبات مینماید که بیت العدل ممکن است تصمیماتی بگیرد که مخالف با روح آیات الهی باشد و مباین بودن هر حکم و دستوری با روح الواح مساوی است با خبط و خطا بودن آن حکم و دستور و خبط و خطا بودن تصمیم و رأی بیت العدل مساوی است با عدم معصومیت آن. بنابراین از روی نصوص مبارکه کاملاً ثابت شد که نه افراد اعضای بیت العدل و نه تصمیمات مصوبه بیت العدل بدون تصویب و صحه گذاشتن حضرت ولی امرالله مصون از خطا میباشند، تنها ضامن اجرای کلیه دستورات حضرت بهاءالله و حضرت عبدالهه و مظهر معصومیت موهوبی مستقل در نظم بدیع الهی ولی امرالله است. ولی امرالله به تنهایی و بدون بیت العدل و خارج از آن معصومیت در امور امری دارد ولی بیت العدل بدون ولی امرالله معصومیت ندارد زیرا که اولاً چنین بیت العدلی مطابق با دستور الهی تشکیل نشده یعنی نه ولی امر رئیس آنست و نه اینکه کسی میتواند صلاحیت اعضای آنرا تصدیق نماید و در ثانی اگر دستوری را خلاف روح الواح صادر نماید کسی نیست که آنرا اصلاح نماید. ولی امرالله در دیانت بهائی تنها قدرت نهائی است که احدی و هیچ مؤسسه بالاتر از او نیست. در الواح وصایا راجع به ولی امرالله میفرماید :

" حصن متین امرالله باطاعت من هو ولی امرالله محفوظ و مصون ماند و اعضای بیت عدل و جمیع اغصان و افنان و ایادی امرالله باید کمال اطاعت و تمکین و انقیاد و توجه و خضوع و خشوع را بولی امرالله داشته باشند اگر چنانچه نفسی مخالفت نمود مخالفت بحق کرده و سبب تشنیت امرالله شود و علت تفریق کلمه الله گردد

ومظهري از مظاهر مرکز نقض شود. " کتاب ایام تسعه ص 467 پس از طرفی میدانیم که ولی امرالله رئیس بلا عزل بیت العدل است و موجد و خالق مجمع ایادی است. هریک از اعضای بیت العدل را که گناهکار باشد به تشخیص خود از بیت العدل بیرون میکند و هریک از ایادی را که خود منصوب کرده میتواند معزول کند و هر تصمیم بیت العدل را که مخالف روح نصوص الهی تشخیص دهد میتواند تجدید نظر در آن بدهد و از طرف دیگر کلیه اعضای بیت العدل و ایادی و غیره باید کمال اطاعت و انقیاد و خضوع و خشوع را بولی امرالله داشته باشند و حصن متین امرالله به اطاعت من هُوَ ولی امرالله محفوظ و مصون میماند بنابراین ثابت میشود که سررشته کلیه امور در دیانت بهائی در دست ولی امرالله است و بدون اورشته امور از هم پاشیده شده و شیرازه کتاب تدوین از هم گسیخته میشود بدون اونظم بدیع بهائی نا قص بوده و بیت العدل اعظم مصون از خطا و گناه نمیباشد.

2 - شرط اساسی بیت العدل

یکی از اساسی ترین شرایط بیت العدل اعظم الهی اینست که ولی امرالله باید رئیس بلا عزل آن باشد چنانچه میفرمایند :

" اَمَّا بَيْتُ عَدْلِ الَّذِي جَعَلَهُ اللهُ مَصْدَرًا كُلَّ خَيْرٍ وَمَصُونًا مِنْ كُلِّ خَطَايَاٍ بَاطِلَةٍ بَانْتِخَابِ عَمُومِي يَعْنِي نَفُوسَ مُؤْمِنِي تَشْكِيلِ شُودِ وَاَعْضَاءُ بَاطِلَةٍ مَظَاهِرِ تَقْوَايِ الْهَيْئَةِ وَمَطَالَعِ عِلْمِ وَدَانَايِ وَثَابِتِ بَرْدِينِ الْهَيْئَةِ وَخَيْرِ خَوَاهِ جَمِيعِ نَوْعِ اِنْسَانِي بَاطِلَةٍ وَمَقْصِدِ بَيْتِ عَدْلِ عَمُومِي اِسْتِ يَعْنِي دَرِجَمِيعِ بِلَادِ بَيْتِ عَدْلِ خُصُوصِي تَشْكِيلِ شُودِ وَاَنْ بَيْوتِ عَدْلِ بَيْتِ عَدْلِ عَمُومِي اِنْتِخَابِ نَمَايِدِ، اَيْنِ مَجْمَعِ مَرَجِعِ كُلِّ اَمُورِ اِسْتِ وَمُؤَسَّسِ قَوَانِينِ وَاِحْكَامِيكِهِ دَرِ نُصُوصِ الْهَيْئَةِ مَوْجُودِ نِهْ وَجَمِيعِ مَسْأَلِ مَشْكَلِهِ دَرِ اَيْنِ مَجْلِسِ حَلِّ گَرْدِ وَوْلِيِ اَمْرِاللهِ رَئِيسِ مَقْدَسِ اَيْنِ مَجْلِسِ وِعَضْوَا عَظْمِ مَمْتَازِ لَا يَنْعَزِلُ وَاگَرِ دَرِ اِجْتِمَاعَاتِ بِالذَّاتِ حَاضِرِ نَشُودِ نَائِبِ وَاوَكِيلِي تَعْيِينِ فَرْمَايِدِ. " کتاب ایام تسعه ص 471 فقط این نوع بیت العدلی که اعضای آن واجد شرایط منصوصه و رئیس آن ولی امرالله باشد مصون از خطاست، نه هر بیت العدلی که مطابق با موازین بشری تشکیل شده و فقط اسما شباهت به بیت العدل داشته باشد. ایادی و اعضای بیت العدل فعلی و اکثریت احبا فقط این قسمت از بیان مبارک را که میفرماید " بیت العدل الذي جعله الله مصدر كل خير ومصوناً من كل خطأ " تصدیق کرده و بقیه بیان الهی را منکر شده و از لوح ایمانشان ساقط کرده اند. بشرح ندارد مؤسسه ای را مطابق با موازین بشری ساخته و سپس آنرا منسوب بخدا دانسته و آنرا مقدس و مطاع و معصوم از خطا بداند. این اطاعت و انقیاد از مصنوعات بشری شرک محض است که انسان طبق سلیقه و عقل خود مؤسسه ای را بوجود آورد و سپس آنرا مؤسسه مقدس و مصون از خطای خدا پنداشته و دستورات آنرا من جانب الله دانسته و روحاً و قلباً و عملاً مطیع فرامین و نظریات آن باشد.

" هر هینتی که بنظام الهی و برحسب تعلیمات و اصول و شرائط سماویه که در صحف الهیه مشروحاً مثبت و مسطور است کاملاً کما ینبغی و یلیق لهذا المقام الرفیع والمركز المنیع انتخاب و تشکیل نشود آن هینت از اعتبار اصلی و رتبه روحانی ساقط و از حق تشریح و وضع احکام و سنن و قوانین غیر منصوصه ممنوع و از شرف اسنی و قوه مطلقه علیا محروم. " توقیعات حضرت ولی امرالله 1922-1926 ص 240 کدام مؤسسه ای در امر بغیر از بیت العدل اعظم مأمور به وضع قوانین غیر منصوصه است؟ پس بطور یقین این بیان مربوط به تشکیل بیت العدل اعظم است نه بیوت عدل محلی و ملی. دلیل دیگری که این بیان بطور یقین مربوط به بیت العدل بین المللی است اینست که محافل محلی و ملی هر دو در زمان حیات حضرت عبدالبهاء و حضرت ولی امرالله تشکیل شدند و اگر در اساسنامه و طرز انتخاب و تشکیل آنها چیزی مخالف نصوص مبارکه بود حضرت ولی امرالله اصلاح میفرمودند. ولی حضرت ولی امرالله میدانستند که تشکیل و تأسیس بیت العدل در دوره حیات ایشان نخواهد بود و در اثر مداخله ایادی و وضعیت امر بکلی از هم پاشیده شده و بیت العدل الهی را ایادی منحل کرده و بیت العدلی مطابق سلیقه و میل و نقشه خود تشکیل خواهند داد.

حضرت ولی امرالله شوقی افندی درتوقیع منیع مبارک مورخ 30 ژوئن 1952 میلادی بنام "صلای رب الجنود" که در اخبار امری شماره سوم شهرالنوروشهرالرحمة 110 بدیع برابر با تیر ماه 1332 خورشیدی چاپ شده است که بمنام قسمنامه ولی امرالله شوقی افندی شهرت یافته میفرماید

قسمنامه ولی امرالله شوقی افندی

یاران و دوستان را بدماء مطهری که در سبیل امرالهی و مبارزان بیشماری که جام فدا نوشیده اند و به جانبازی و شهادت کبرای مبشر اعظم الهی و بمصائب و بلائیائیکه شارع مقدس این امر نازنین بکمال تسلیم و رضا قبول فرموده اند قسم میدهم که – هر قدر حصول فتح و پیروزی نهائی بعید و هر اندازه وضائف یاران دشوار و مسئولیت آنان جسیم و خطیر – و ساعات و دقائق پر انقلابی که بشر هراسان و مضطرب در حال حاضر طی مینماید مظلوم و تاریک – و امتحانات نفوسیکه (یعنی بهائیان) جهت نجات و استخلاص عالم قیام نموده اند عظیم – وسیل سهام دشمنان فعلی و همچنین اعدائی که خداوند از روی اسرار و حکم بالغه از داخل و خارج امر برخواهد انگیخت – شدید – و هر چند امتحان جدائی موقت آنان از قلب و مرکز اعصاب دینشان که در اثر تحولاتیکه نمیتوان آنها را پیش بینی کرد بوجود خواهد آمد ناگوار باشد – باز موکداً قسم میدهم که چون این ساعت مبارک یعنی حلول جهاد کبیر اکبر روحانی فرا رسد باعزمی راسخ و تصمیمی قاطع قیام نمایند و تا مراحل باقیه را نپیموده اند و یک یک اهداف نقشه ئی را که بعداً اعلام خواهد گردید بموقع اجرا نگذارند از پاننشینند و آسایش و راحت آرزو ننمایند.

بیانیه

مومنین بحضرت بهالله کلا ملاحظه فرمائید

بعد از صعود شوقی افندی اولین ولی امر دیانت بهائی در سال 1957 میلادی اعضای موسسه ایادی امرالله برهبری روحیه خانم علم مخالفت بر علیه آقای چالزمیسن ریمی رئیس جنین بیت العدل اعظم الهی یعنی وصی منتصب شوقی افندی و دومین ولی امر دیانت بهایی برافراشتند. وبا برنامه حساب شده ای ایشان را از میدان بدرکردند و طبق نوشته شخص روحیه خانم بدون هیچ مجوزی و سندی برکرسی شوقی افندی تکیه زدند و برای خود اختیاراتی قائل شدند. برای فریب دادن عموم در سال 1963 میلادی اقدام بتشکیل مؤسسه کاذبی بنام بیت العدل اعظم الهی کردند. این مؤسسه طبق دستورات و آثار نظم اداری دیانت بهایی تشکیل نشده است. این مؤسسه باید رئیس داشته باشد. باید ولی امرالله رئیس لاینعزل این مؤسسه باشد. باید تکامل یافته جنین بیت العدل اعظم الهی که شوقی افندی در سال 1951 میلادی تشکیل داده بودند باشد و چون چنین نیست و مطابق دستورات الهی تشکیل نشده است پس بیت العدل اعظم الهی نبوده و نیست. از این رو فاقد هرگونه صلاحیت است.

در تائید این مطلب شوقی افندی در توفیق تموز 1925 میلادی در ارتباط با تشکیل جنین بیت العدل کاذبی توسط دشمنان داخلی دیانت بهائی ورد آن از طرف ایشان میفرمایند:

هر هیاتی که به نظام الهی و بر حسب تعلیمات و اصول و شرایط سماویه که در صحف الهیه مشروحا مثبت و مسطور است کلا کما ینبغی ویلیق لهذا المقام الرفیع ولمرکز المنیع انتخاب و تشکیل نشود ان هیات از اعتبار اصلی و رتبه روحانی ساقط و از حق تشریح و وضع احکام و سنن و قوانین غیر منصوصه ممنوع و از شرف اسنی و قوه مطلقه علیا محروم.

[اشاره به بیت العدل اعظم الهی که تنها هیات قانون گذار بین المللی است]

حضرت عبدالبها میفرماید

هو الله ای وحید فرید، نامه پنجم محرم ۱۳۲۹ رسید هر چند روز پیش نامه مفصلی بشما مرقوم گردیده که هنوز مسوده مانده و بر کاغذ مخصوص نقل نگردیده بود که این نامه رسید معذک با عدم آنی فرصت جواب مختصر مرقوم میگردد تا بدانی که محبت بچه درجه است اما از اختصار جواب معذور دارید. جواب سؤال اول بعد الاعظم میفرماید این بیان مشروط بثبوت بر میثاق و امتثال امر بود بعد از مخالفت البته سقوط است چنانکه در الواح تصریح میفرمایند و جمیع ناقضین حتی نفس مرکز نقض نیز معترف باین نص قاطع هستند که بصراحت جمال مبارک میفرمایند که میرزا محمد علی اگر آنی از ظل امر منحرف شود معدوم صرف بوده و خواهد بود چه انحرافی اعظم از نقض میثاق است چه انحرافی اعظم از مخالفت امر است چه انحرافی اعظم از تکفیر مرکز میثاق است چه انحرافی اعظم از تألیف رسائل و شبهات و نشر در آفاق بر ضد مرکز عهد است چه انحرافی اعظم از افتراء بر عبدالبهاء است چه انحرافی اعظم از فساد در دین الله است چه انحرافی اعظم از اتفاق با اعدای عبدالبهاست چه انحرافی اعظم از تقدیم لوایح بر ضد او بیادشاه ظالم سلطان مخلوع عثمانیان است و قس علی ذلک این انحراف نیست بلکه بجمیع قوی مخالفت و بغضا و عداوت بعبدالبهاء مظلوم آفاقست دیگر بعد الاعظم چه حکمی دارد و اغصان محصور در اشخاص نه تسلسل دارد هر یک ثابت چنانکه در الواح و زیر منصوص

است. کتاب مائده آسمانی جلد دوم باب شصتم ص 75 و 76 1929